

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΩΝ (καί τινων εορτων)

π. Γ. Θ. <https://www.youtube.com/user/KERMENI> ή frGe (βλέπε στις πληροφορίες: τα αρχεία μου -για δωρεάν κατέβασμα-, μπλογκ, facebook)

Στις παρακάτω ημερομηνίες, όταν πέσουν Κυριακή, λέμε το Ευαγγέλιο της εορτης και τον Απόστολο της εορτης (και όχι της Κυριακης): 1-9, 14-9, 26-9, 18-10, 16-11, 21-11, 30-11, 25-12, 1-1, 6-1, 7-1, 30-1 (εκτός Τριωδίου), 2-2, 25-3, 24-6, 29-6 και 30-6 (εκτός της Κυριακης των Αγίων Πάντων), 6-8, 15-8, 29-8. **Κυριακή λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν είναι επισήμως εορταζόμενος:** 23-9, 24-9, 23-10, 26-10, 28-10, 1-11, 8-11, 11-11, 12-11, 13-11, 14-11, 25-11, 4-12, 5-12, 6-12, 9-12, 12-12, 15-12, 27-12, 11-1, 17-1, 18-1, 20-1, 25-1, 27-1, 30-1, 1-2, 10-2, 24-2, 9-3, 23-4, 25-4, 2-5, 8-5, 21-5, 25-5, 1-7, 2-7, 5-7, 7-7, 11-7, 20-7, 25-7, 26-7, 27-7, 23-8, 31-8.

Τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου.

Προκείμενον. Ἦχος α΄, Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς. **Στίχ.** Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Προκείμενον. Ἦχος β΄, Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος. **Στίχ.** Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄, Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε. **Στίχ.** Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄, Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. **Στίχ.** Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄, Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς. **Στίχ.** Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκκέλοιπεν ὄσιος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄, Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. **Στίχ.** Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς, Κύριος ἰσχύν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. **Στίχ.** Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄, Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. **Στίχ.** Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Καθημερινῶν. Ψαλλόμενα καθ’ ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἐν αἷς ἡμέραις οὐκ ἔστιν ἑορτή. Δευτέρα, Τῶν Ἀσωμάτων, Προκείμενον. Ἦχος δ΄, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. **Στίχ.** Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Τρίτη, Τοῦ Προδρόμου, Προκείμενον. Ἦχος βαρύς, Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. **Στίχ.** Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Τετάρτη, Τῆς Θεοτόκου, Προκείμενον. Ἦχος γ', Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου. **Στίχ.** Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πέμπτη, Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ', Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. **Στίχ.** Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Παρασκευῆ, Σταυρώσιμον, Προκείμενον. Ἦχος βαρύς, Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. **Στίχ.** Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Σαββάτω, Νεκρώσιμον, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β', Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι. **Στίχ.** Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἄνομια.

Πόσες Αποστολικές Περικοπές “χωρουν” ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων μέχρι ἀρχῆς Σεπτεμβρίου;

το Πάσχα 4 Ἀπριλίου- ἡ Πεντηκοστή 23 Μαΐου- Α' Ματθαίου 30 Μαΐου, (ἠχος πλ. δ'), Β' Ματθαίου 6 Ἰουν.(ἠχος α'), Γ' Ματθαίου 13 Ἰουν, (ἠχος β'), Δ' Ματθαίου 20 Ἰουν, (ἠχος γ'), Ε' Ματθαίου 27 Ἰουν (ἠχος δ'), ΣΤ' Ματθαίου 4 Ἰουλ., (ἠχος πλ. α'), Ζ' Ματθαίου 11 Ἰουλ.(ἠχος πλ. β'), Η' Ματθαίου 18 Ἰουλ., (ἠχος βαρύς), Θ' Ματθαίου 25 Ἰουλ., (ἠχος πλ. δ'), Ι' Ματθαίου 1 Αυγούστου, (ἠχος α'), ΙΑ' Ματθαίου 8 Αυγούστου, (ἠχος β'), ΙΒ' Ματθαίου 15 Αυγούστου, (ἠχος γ'), ΙΓ' Ματθαίου 22 Αυγούστου, (ἠχος δ'), ΙΔ' Ματθαίου 29 Αυγούστου., (ἠχος πλ. α'), ΙΕ' Ματθαίου 5 Σεπτεμβρίου (ἠχος πλ. β'). Η ἐπόμενη Κυριακὴ εἶναι ἡ προ τῆς Ὑψώσεως, ἠχος τῆς Κυριακῆς, μετὰ ἡ μετα τὴν Ὑψωσιν, ἠχος τῆς Κυριακῆς, μετὰ ἡ Α' Λουκα, ΙΗ' ἀπο τὴν Πεντηκοστή (μέχρι συν 5 εβδομάδες, διότι το Πάσχα πέφτει ἀπὸ 4-4 μέχρι 8-5)...(με το παλαιό ἡμερολόγιο χωρανε και οι 17 Κυριακές του Ματθαίου). οι Κυριακές που περισσεύουν, ὅταν το Πάσχα πέσει ἀργότερα, πηγαίνουν στὴν περίοδο ἀνάμεσα στὴν ἀπόδοση τῶν Θεοφανείων καὶ τὴν ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου, μαζί με ὀρισμένες τοῦ Λουκα.

ὅσον ἀφορα τὸν Ἀπόστολο τῶν Κυριακῶν τοῦ Λουκα: ἡ Α' Λουκα μπορεῖ νὰ πέσει ΙΗ' Κυριακὴς μετὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς -με ἠχο α'- μέχρι ΙΓ' - με ἠχο δ' - ἀφου το Πάσχα βρίσκεται ἀπὸ 4-4 μέχρι 8-5.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ των Πατέρων Δ' Οικουμενικής Συνόδου (από 13-19/7), κάθε χρόνο παίρνει την θέση κάποιας Κυριακής του Ματθαίου και οι υπόλοιπες συνεχίζουν κανονικά.

το Πάσχα 8 Μαΐου-η Πεντηκοστή 26 Ιουνίου- Α' Ματθαίου 3 Ιουλίου(ηχος πλ. δ'), Β' Ματθαίου 10 Ιουλ.(ηχος α'), Γ' Ματθαίου 17 Ιουλ. (ηχος β'), Δ' Ματθαίου 24 Ιουλ. (ηχος γ'), Ε' Ματθαίου 31 Ιουλ.(ηχος δ'), ΣΤ' Ματθαίου 7 Αυγούστ.(ηχος πλ. α'), Ζ' Ματθαίου 14 Αυγούστ.(ηχος πλ. β'), Η' Ματθαίου 21 Αυγούστ.(ηχος βαρύς), Θ' Ματθαίου 28 Αυγούστ.(ηχος πλ. δ'), Ι' Ματθαίου 4 Σεπτεμβρίου(ηχος α'), Κυριακή προ της Υψώσεως 11-9, Μετά την Ύψωσιν 18-9, Α' Λουκα 25-9 (ηχος δ'),(ΙΓ' Κυριακή από την Πεντηκοστή).

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ. Θεία Λειτουργία Αναστάσεως, Προκείμενον Ἦχος πλ. δ'

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἦν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐκ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Μετάφραση

Στό πρώτο μου βιβλίο, Θεόφιλε, διηγήθηκα όλα όσα ο Ίησούς έκανε και δίδασξε, από τήν αρχή ως τήν ήμερα πού αναλήφθηκε, άφου πρώτα έδωσε έντολές, μέ τή δύναμη του Άγιου Πνεύματος, στους άποστόλους πού είχε διαλέξει ο Ίδιος. Μετά τό θάνατό του παρουσιάστηκε σ' αυτούς ζωντανός μέ πολλές άποδείξεις· γιά σαράντα μέρες τούς έμφανιζόταν και τούς μιλούσε σχετικά μέ τή βασιλεία του Θεού. Ένώσω ήταν μαζί τους κι έτρωγε, τούς παρήγγελλε: «Μήν άπομακρυνθείτε από τά Ίεροσόλυμα, αλλά περιμένετε από τόν Πατέρα τήν έκπλήρωση τής ύποσχέσεως γιά τήν όποία σ'ς μίλησα· ότι, δηλαδή, ένω ο Ίωάννης βάφτιζε μέ νερό, έσείς θά βαφτιστείτε σέ λίγες μέρες μέ τό Άγιο Πνεύμα». Οί μαθητές, λοιπόν, συγκεντρώθηκαν μια μέρα και τόν ρώτησαν: «Κύριε, έφτασε άραγε ή ώρα νά άποκαταστήσεις τή βασιλεία στον Ίσραήλ;» Κι αυτός τούς άπάντησε: «Έσείς δέν μπορείτε νά γνωρίζετε τόν άκριβή χρόνο· αυτόν τόν κρατάει ο Πατέρας στήν άποκλειστική του έξουσία. Θά λάβετε όμως δύναμη όταν θα ρθει τό Άγιο Πνεύμα σ' έσ'ς, και θά γίνετε μάρτυρες δικού μου, στήν Ίερουσαλήμ, σέ όλη τήν Ίουδαία και στή Σαμάρεια και ως τά πέρατα τής γής».

ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, Προκείμενον. Ήχος πλ. δ'

Είς πάσαν τήν γήν έξήλθεν ο φθόγγος αύτών

Στίχ. Οί ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού.

Πράξεων τών Άποστόλων τὸ Ανάγνωσμα **(1:12-17, 1:21-26)**

Έν ταίς ήμέραις εκείναις, υπέστρεψαν οί Άπόστολοι εις Ίερουσαλήμ από όρους του καλουμένου Έλαιώνος, ο έστιν έγγύς Ίερουσαλήμ Σαββάτου έχον όδόν. Καί ότε είσήλθον, εις τό υπερώνον άνέβησαν ού ήσαν καταμένοντες, ο τε Πέτρος και Ίωάννης και Ίάκωβος και Άνδρέας, Φίλιππος και Θωμάς, Βαρθολομαίος και Ματθαίος, Ίάκωβος Άλφαίου και Σίμων ο ζηλωτής και Ιούδας Ιακώβου. Ούτοι πάντες ήσαν προσκαρτερούντες όμοθυμαδόν τή προσευχή συν γυναιξί και Μαριάμ τή μητρί του Ίησού και τοίς άδελφοίς αυτού. Καί έν ταίς ήμέραις ταύταις αναστάς Πέτρος έν μέσω των άδελφών είπεν (ήν τε όχλος όνομάτων επί τό αυτό ως έκατόν είκοσι): Άνδρες άδελφοί, έδει πληρωθήναι τήν γραφήν ήν προείπεν τό Πνεύμα τό άγιον δια στόματος Δαυϊδ περι Ιούδα του γενομένου όδηγού τοίς συλλαβούσι τόν Ίησούν, ότι κατηριθμημένος ήν συν ήμίν και έλαχε τόν κλήρον τής διακονίας ταύτης. Καί έστησαν δύο, Ίωσήφ τόν καλούμενον

Βαρσαββάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος, καὶ Μαθθίαν. Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κληρὸς αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Μετάφραση

Ἐκείνες τὶς ἡμέρες ἐπέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι στὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τοῦ ὄρους πού ὀνομάζεται Ἐλαιώνας, τὸ ὁποῖο εἶναι κοντὰ στὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέχει, ὅσο ἐπιτρεπόταν νὰ βαδίσουν οἱ Ἰουδαῖοι κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Καὶ ὅταν μπῆκαν στὴν πόλη, ἀνέβηκαν στό ἀνώγειο, ὅπου ἔμεναν, καὶ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος, ὁ Ἰάκωβος ὁ γιὸς τοῦ Ἀλφαίου καὶ ὁ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς καὶ ὁ Ἰούδας ὁ γιὸς τοῦ Ἰακώβου. Αὐτοὶ ὅλοι μὲ μιά ψυχὴ καὶ μὲ μιά καρδιά παρέμεναν καρτερικοὶ στὴν προσευχὴ καὶ στὴ δέηση μαζί μὲ τὶς εὐσεβεῖς γυναῖκες, καὶ τὴ Μαρία τὴ Μητέρα τοῦ Ἰησοῦ καὶ μαζί μὲ τοὺς ἀδελφούς του. Καὶ κατὰ τὶς ἡμέρες ἐκείνες, ἀφοῦ σηκώθηκε ὁ Πέτρος ἀνάμεσα στοὺς μαθητές, εἶπε· (Καὶ ἦταν συγκεντρωμένοι στό ἴδιο μέρος περίπου ἑκατὸν εἴκοσι ἄτομα). Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔπρεπε νὰ ἐκπληρωθεῖ ἡ Γραφή αὐτή, μὲ τὴν ὁποία προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο μὲ τὸ στόμα τοῦ Δαυῖδ γιὰ τὸν Ἰούδα, πού ἔγινε ὁδηγὸς σ' ἐκείνους πού συνέλαβαν τὸν Ἰησοῦ, διότι αὐτὸς συγκαταριθμήθηκε μαζί μας καὶ τοῦ ἔπεσε ὡς λαχεῖο, (χωρὶς νὰ τὸ ἀξίζει), ἡ διακονία αὐτὴ (ἡ ἀποστολική). Πρέπει λοιπὸν ἀπὸ τοὺς ἄνδρες πού ἦταν μαζί μας καθ' ὅλο τὸ χρονικὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖο μπῆκε καὶ βγήκε ἀνάμεσά μας ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ Βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη, μέχρι τὴν ἡμέρα πού ἀναλήφθηκε ἀπὸ μᾶς, νὰ γίνεῖ μαζί μας ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μάρτυρας τῆς Ἀναστάσεώς του. Καὶ πρότειναν ὡς ὑποψηφίους δύο, τὸν Ἰωσήφ, πού ὀνομαζόταν Βαρσαββᾶς, ὁποῖος ὀνομάσθηκε Ἰούστος, καὶ τὸν Μαθθία, καὶ προσευχήθηκαν καὶ εἶπαν· Ἐσὺ Κύριε πού γνωρίζεις τὶς καρδιές ὄλων, ἀνάδειξε ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δύο ἕναν, τὸν ὁποῖο διάλεξες, νὰ λάβει ὡς κλῆρο αὐτὴ τὴ διακονία καὶ ἀποστολή, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξέπεσε ὁ Ἰούδας, γιὰ νὰ πάει στὸν τόπο πού τοῦ ἄξιζε. Καὶ ἔρριξαν τοὺς κληρὸς μὲ τὰ ὀνόματά τους, καὶ ἔπεσε ὁ κλῆρος στό Μαθθία, καὶ κατατάχθηκε ἀνάμεσα στοὺς ἑνδεκα Ἀποστόλους.

ΤΡΙΤΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, Προκείμενον. Ἦχος γ´

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα **(β:14-21)**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα ἐπήρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλήμ πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. Οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ, Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκκεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκκεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἔλθειν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.

Μετάφραση

Ἐκείνες τὶς ἡμέρες ὁ Πέτρος μαζί μέ τούς ἔνδεκα ἀφοῦ στάθηκε σέ κάποιο μέρος ὑψωσε τή φωνή του καὶ εἶπε στοὺς παρευρισκομένους Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ ὅσοι κατοικεῖτε στήν Ἰερουσαλήμ, ἄς σᾶς γίνει γνωστό αὐτό, καὶ ἀκούστε προσεκτικά τά λόγια μου. Δέν εἶναι μεθυσμένοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅπως νομίζετε, γιατί εἶναι τρίτη ὥρα τῆς ἡμέρας (ἐννέα τό πρωῖ)· Ἀλλά αὐτό εἶναι ἐκείνο πού προφητεύθηκε ἀπό τόν Προφήτη Ἰωήλ· Κατά τὶς τελευταῖες ἡμέρες, (ὅταν θά ἔλθει ὁ Μεσσίας) λέγει ὁ Θεός, θά κάνω νά ξεχυθοῦν ἀπό τά χαρίσματα τοῦ Πνεύματός μου σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, καὶ θά προφητεύσουν οἱ γιοί σας καὶ οἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νέοι σας θά δοῦν ὀράματα, καὶ οἱ γέροντές σας θά δοῦν ὄνειρα ἀποκαλυπτικά· Ἀκόμη καὶ στοὺς δούλους καὶ στίς δούλες μου κατά τὶς ἡμέρες ἐκείνες θά μεταδώσω χαρίσματα ἀπό τό Πνεῦμα μου καὶ θά προφητεύσουν. Καὶ θά παρουσιάσω καταπληκτικά θαύματα ψηλά στὸν οὐρανό, καὶ σημεῖα ἀποδεικτικά τῆς θείας δυνάμεως κάτω στή γῆ, αἶμα καὶ φωτιά καὶ σύννεφο καπνοῦ. Ὁ ἥλιος θά μεταστραφεῖ, καὶ θά γίνει

σκοτάδι, καί ἡ σελήνη θά γίνει κόκκινη ὡς αἷμα, πρὶν ἔλθει ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καί περίβλεπτη (έντυπωσιακή). Καί θά συμβεῖ ὥστε κάθε ἕνας πού θά ἐπικαλεσθεῖ τό ὄνομα τοῦ Κυρίου θά σωθεῖ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β´

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα **(Β:22-38)**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαὸν Ἄνδρες Ἰσραηλίται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἶδατε, τοῦτον τῇ ὠρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλατε, ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὠδίνους τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ· Δαυῖδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προορώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυῖδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, προῖδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς ἄδην οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθεὶς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς καὶ βλέπετε καὶ ἀκούετε. Οὐ γὰρ Δαυῖδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί

ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

22 Ἄνδρες Ἰσραηλίται, ἀκούστε τὰ λόγια αὐτά: Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνθρωπον ποὺ ἀπεδείχθη σ' ἐσᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ θαυματουργικὰς δυνάμεις καὶ τέρατα καὶ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκανε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς μεταξύ σας, καθὼς καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε, 23 αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν, ποὺ σᾶς παραδόθηκε σύμφωνα πρὸς τὴν ὠρισμένην ἀπόφασιν καὶ πρόγνωσην τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐσκοτώσατε, καρφώσαντες αὐτὸν εἰς τὸν σταυρὸν διὰ χειρῶν ἀνόμων. 24 Ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε διαλύσας τοὺς πόνους τοῦ θανάτου, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κρατῆται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ θανάτου. 25 Διότι ὁ Δαυῖδ λέγει γι' αὐτόν, "Ἐβλεπα πάντοτε τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου, διότι βρίσκεται εἰς τὰ δεξιὰ μου διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ. 26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθηκε ἡ καρδιά μου καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀγαλλίασε, ἀκόμη δὲ καὶ τὸ σῶμά μου θὰ ἀναπαυθῆ μὲ ἐλπίδα, 27 διότι δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃς τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν ἄδην, οὔτε θὰ ἐπιτρέψῃς νὰ ἰδῇ ὁ ὄσιός σου φθοράν. 28 Μοῦ ἐγνώρισες δρόμους ζωῆς, θὰ μὲ γεμίσης εὐφροσύνην διὰ τῆς παρουσίας σου. 29 Ἄνδρες ἀδελφοί, μπορῶ νὰ σᾶς πῶ καθαρὰ διὰ τὸν πατριάρχη Δαυῖδ ὅτι καὶ πέθανε καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνήμά του εἶναι ἐδῶ μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς. 30 Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο προφήτης καὶ ἐγνώριζε ὅτι μὲ ὄρκον τοῦ ὑποσχέθηκε ὁ Θεὸς νὰ ἐγείρῃ ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους του τὸν Χριστὸν καὶ νὰ τὸν καθίσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου του, 31 προεῖδε καὶ μίλησε διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἐγκατελείφθη ἡ ψυχὴ του εἰς τὸν ἄδην οὔτε τὸ σῶμά του εἶδε φθοράν. 32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, διὰ τὸν ὁποῖον ὅλοι ἐμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. 33 Ἀφοῦ λοιπὸν ὑψώθηκε διὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔλαβε ἀπὸ τὸν Πατέρα τὸ Ἅγιον Πνεῦμα σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσιν, ἐξέχυσε αὐτό, τὸ ὁποῖον τώρα βλέπετε καὶ ἀκούτε. 34 Διότι ὁ Δαυῖδ δὲν ἀνέβηκε εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἀλλὰ λέγει ὁ ἴδιος, 35 Εἶπε ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου, κάθησε εἰς τὰ δεξιὰ μου, ἕως ὅτου κάνω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδιῶν σου. 36 Ἄς γνωρίσουν λοιπὸν καλὰ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ὅτι ὁ Θεὸς ἔκανε καὶ Κύριον καὶ Χριστὸν τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε». 37 Ὅταν ἄκουσαν αὐτά, συγκινήθηκαν βαθειὰ καὶ εἶπαν εἰς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς ἄλλους ἀποστόλους, «Τί πρέπει νὰ κάνωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί;». 38 Ὁ δὲ Πέτρος τοὺς

εἶπε, «Μετανοήσατε καὶ ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς ἄς βαπτισθῆ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν σας καὶ θὰ λάβετε τὸ χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΠΕΜΠΤΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα, **2:38-43.**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαὸν· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν ὅσους ἂν προσκαλέσῃται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. Οἱ μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι. Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο.

Μετάφραση

38 Ὁ δὲ Πέτρος τοὺς εἶπε, «Μετανοήσατε καὶ ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς ἄς βαπτισθῆ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν σας καὶ θὰ λάβετε τὸ χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. 39 Διότι γιὰ σᾶς εἶναι ἡ ὑπόσχεσις καὶ γιὰ τὰ παιδιά σας καὶ γιὰ ὅλους ποὺ βρίσκονται μακριά, ὅσους προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεός μας». 40 Καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα λόγια τοὺς ἐξώρκιζε καὶ τοὺς προέτρεπε, λέγων, «Σωθῆτε ἀπὸ τὴν γενεὰν αὐτὴν τὴν διεστραμμένην». 41 Τότε ἐκείνοι ποὺ ἐδέχθησαν τὸν λόγον του μὲ χαράν, ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην περίπου τρεῖς χιλιάδες ψυχές. 42 Παρέμεναν δὲ προσηλωμένοι μὲ πιστότητα εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀποστόλων καὶ εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν καὶ εἰς τὴν κλάσιν τοῦ ἄρτου καὶ εἰς τὰς προσευχάς. 43 Εἶχε καταληφθῆ ὁ καθένας ἀπὸ φόβον καὶ πολλὰ τέρατα καὶ σημεῖα ἐγένοντο διὰ τῶν ἀποστόλων.

Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, (Πράξ. γ΄1-8), Προκείμενον Ἦχος δ΄

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκεῖναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. Καί τις ἀνὴρ χωλὸς, ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπέειχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐκ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειρε καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Μετάφραση

Κατὰ τίς ἡμέρες ἐκεῖνες ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαιναν στὸν ναὸ κατὰ τὴν ἐνάτη ὥρα τῆς προσευχῆς (τρεῖς μ.μ.). Καὶ κάποιος ἄνθρωπος πού ἦταν χωλός, ἐκ γενετῆς μεταφερόταν ἐκείνη τῆ στιγμῇ, τὸν ὁποῖο ἐτοποθετοῦσαν κάθε μέρα στὴν πύλη τῆς αὐλῆς τοῦ ναοῦ πού λεγόταν ὠραία πύλη, γιὰ νὰ ζητεῖ ἐλεημοσύνη ἀπὸ αὐτοὺς πού ἔμπαιναν στό ναὸ (στὴν αὐλή τοῦ ναοῦ)· Ὁ ὁποῖος μόλις εἶδε τὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἰωάννη, πού ἐπρόκειτο νὰ μπουὶν στό ναὸ, ζητοῦσε ἐλεημοσύνη· Ὁ Πέτρος, ἀφοῦ τὸν εἶδε κατάματα μαζί μέ τὸν Ἰωάννη εἶπε· Κοίταξέ μας. Καὶ ἐκεῖνος στράφηκε σ' αὐτοὺς περιμένοντας νὰ λάβει κάτι ἀπ' αὐτοὺς. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε· Ἀσήμι καὶ χρυσάφι δέν ἔχω· Ἀλλά αὐτό πού ἔχω αὐτό σοῦ δίνω· Στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σήκω καὶ βιάδιζε. Καὶ ἀφοῦ τὸν ἔπιασε ἀπὸ τό δεξιό χέρι, τὸν σήκωσε· Καὶ ἀμέσως στερεώθηκαν οἱ πατοῦσες καὶ οἱ ἀστράγαλοί του, καὶ ἀναπηδώντας στάθηκε ὄρθιος κι ἐβιάδιζε, καὶ μπήκε μαζί τους στὴν αὐλή τοῦ ναοῦ βαδίζοντας καὶ πηδών-τας καὶ δοξάζοντας τὸ Θεό.

Ἀπόστολος Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, Προκείμενον. Ἦχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα, **(Γ', 1-16)**.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ

τῆ στοᾷ τῆ καλουμένη Σολομώντος ἔκθαμβοι. Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· ἄνδρες Ἰσραηλίται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδία δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιοηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἤτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. Καὶ ἐπὶ τῆ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τούτου, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἢ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

Μετάφραση

1 Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαιναν μαζὶ εἰς τὸν ναὸν τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, τὴν ἐνάτην. 2 Καὶ κάποιος ἐκ γενετῆς κωλὸς ἐφέρετο καὶ ἐτοποθετεῖτο κάθε ἡμέραν κοντὰ εἰς τὴν πύλην τοῦ ναοῦ, ποὺ ὀνομάζεται Ὡραία, διὰ νὰ ζητῆ ἐλεημοσύνην ἀπὸ ὄσους ἔμπαιναν εἰς τὸν ναόν. 3 Ὅταν αὐτὸς εἶδε ὅτι ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπρόκειτο νὰ μπουὺν εἰς τὸν ναόν, παρακαλοῦσε δι' ἐλεημοσύνην. 4 Ὁ Πέτρος προσήλωσε τὸ βλέμμα του εἰς αὐτόν μαζὶ μὲ τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπε, «Κύτταξέ μας». 5 Ἐκεῖνος ἔδωσε ὅλην του τὴν προσοχὴν διότι ἐπερίμενε νὰ πάρῃ κάτι ἀπ' αὐτούς. 6 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε, «Ἀσῆμι καὶ χρυσάφι δὲν ἔχω· ἀλλ' ἐλείνο ποὺ ἔχω σοῦ τὸ δίνω· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σήκω καὶ περπάτησε». 7 Καὶ ἀφοῦ τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ δεξιὸ χέρι, τὸν ἐσήκωσε· ἀμέσως δὲ ἐστερεώθηκαν τὰ πόδια του καὶ οἱ ἀστράγαλοι, 8 καὶ μὲ ἓνα πήδημα ἐσηκώθηκε ὀρθὸς καὶ περπατοῦσε καὶ ἐμπῆκε μαζὶ τους εἰς τὸν ναόν, περιπατῶν καὶ πηδῶν καὶ δοξολογῶν τὸν Θεόν. 9 Ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδε νὰ περπατῆ καὶ νὰ δοξολογῇ τὸν Θεόν 10 καὶ τὸν ἀνεγνώρισαν ὅτι ἦτο ἐκεῖνος ποὺ ἐσυνείθιζε νὰ κάθεται εἰς τὴν Ὡραίαν πύλην τοῦ ναοῦ δι' ἐλεημοσύνην καὶ ἔγιναν ἄκθαμβοι καὶ ἐκστατικοὶ γι' αὐτὸ ποὺ τοῦ συνέβη. 11 Ἐνῶ δὲ ὁ θεραπευθεὶς κωλὸς ἐκρατοῦσε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, ὅλος ὁ λαὸς ἔτρεξε κατάπληκτος πρὸς αὐτούς εἰς τὴν στοὰν ποὺ ἐκαλεῖτο τοῦ Σολομώντος. 12 Ὅταν εἶδε αὐτὸ ὁ Πέτρος, εἶπε εἰς τὸν λαόν, «Ἄνδρες Ἰσραηλίται, γιὰτὶ ἐκπλήττεσθε γι' αὐτό; Γιὰτὶ ἔχετε προσηλωμένον τὸ βλέμμα σας σ' ἐμᾶς σὰν νὰ τὸν εἶχαμε κάνει

νὰ περπατῆ μὲ δική μας δύναμι ἢ εὐσέβεια; 13 Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας, ἐδόξασεν τὸν δοῦλόν του Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς παρεδώσατε καὶ τὸν ἀρνηθήκατε ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, ὅταν αὐτὸς εἶχε ἀποφασίσει νὰ τὸν ἀπολύσῃ. 14 Ἀρνηθήκατε τὸν Ἅγιον καὶ Δίκαιον καὶ ἐζητήσατε νὰ σὰς χαρισθῆ ἓνας ἄνδρας φονηᾶς, 15 τὸν δὲ Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐσκοτώσατε, ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν· τοῦ γεγονότος ἐκείνου ἐμεῖς ἡμεθα μάρτυρες. 16 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, διὰ τῆς πίστεως εἰς αὐτό, ἐστερέωσε τοῦτον τὸν ὁποῖον βλέπετε καὶ ξέρετε, καὶ ἡ πίστις, ποῦ ἐνεργεῖται δι' αὐτοῦ, τοῦ ἔδωκε τὴν πλήρην αὐτῆν ὑγίαν ἐνώπιον ὄλων σας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ, Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μέγας ὁ Κύριος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα **5:12-20**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ· (καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὐσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Μετάφραση

Εκείνες τίς μέρες, μέσω τῶν ἀποστόλων γίνονταν πολλὰ ἐκπληκτικὰ θαύματα στό λαό. Οἱ πιστοὶ συνήθιζαν νὰ συγκεντρώνονται ὅλοι μαζί στή Στοά τοῦ Σολομῶντα. Ἀπό τούς ἄλλους πού ἦταν στό ναό κανεῖς δέν τολμοῦσε νὰ προσκολληθεῖ σ' αὐτούς, ὅμως ὁ λαός τούς εἶχε σέ μεγάλη ὑπόληψη. Ὅλο καὶ περισσότερα πλήθη ἀπό ἄντρες καὶ γυναῖκες πίστευαν στόν Κύριο καὶ γίνονταν μέλη τῆς

ἐκκλησίας. Ἀκόμη καί στίς πλατείες ἔφερναν τούς ἀσθενεῖς καί τούς ξάπλωναν σέ κρεβάτια καί σέ φορεῖα, γιά νά πέσει πάνω σέ κάποιον ἀπ' αὐτούς ἔστω καί ἡ σκιά τοῦ Πέτρου ὅταν αὐτός ἐρχόταν. Κι ἀπό τίς πόλεις πού ἦταν γύρω στήν Ἱερουσαλήμ συνέρρεε τό πλήθος, φέρνο-ντας ἀρρώστους κι ἄλλους πού τούς βασάνιζαν πνεύματα πονηρά· κι ὅλοι αὐτοί γιαιτρεύονταν. Τότε ὁ ἀρχιερέας καί ὅλοι ὅσοι ἦταν μαζί του, δηλαδή αὐτοί πού ἀνήκαν στό κόμμα τῶν Σαδδουκαίων, γεμάτοι φθόνο ἔπιασαν τούς ἀποστόλους καί τούς ἔβαλαν στή φυλακή. Ἀλλά, τή νύχτα, ἕνας ἄγγελος Κυρίου ἄνοιξε τίς πόρτες τῆς φυλακῆς, τούς ἔβγαλε ἔξω καί τούς εἶπε. «Πηγαίνετε στό ναό καί κηρύξτε στό λαό τό μήνυμα γι' αὐτή τήν καινούρια ζωή».

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ἀπό του Πάσχα, Ἦχος β'

Ἰσχύς μου καί ὑμνησίς μου ὁ Κύριος

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα **6:1-7**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ Δώδεκα τὸ πλήθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπὶ πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠϋξάνεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Μετάφραση

Εκείνες τίς μέρες, καθώς μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ἄρχισαν νά παραπονιοῦνται οἱ ἑλληνόφωνοι πιστοὶ ἐναντίον τῶν ἑβραιοφώνων, ὅτι στήν καθημερινή διανομή τῶν τροφίμων δέν φρόντιζαν τίς ἑλληνόφωνες χῆρες ὅσο ἔπρεπε. Τότε οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σύναξαν ὅλους τους μαθητές καί τούς εἶπαν: «Δέν εἶναι σωστό ἐμεῖς ν' ἀφήσουμε τό κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί νά ἀσχολούμαστε μέ διανομές

τροφίμων. Φροντίστε, λοιπόν, ἀδελφοί, νά ἐκλέξετε ἀπ' ἀνάμεσά σας ἑπτὰ ἄντρες μέ καλή φήμη, γεμάτους ἀπό τή σοφία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θά ὀρίσουμε αὐτούς νά κάνουν αὐτό τό ἔργο, κι ἐμεῖς θά ἀφιερωθοῦμε ἀποκλειστικά στήν προσευχή καί στό ἔργο τοῦ κηρύγματος». Μ' αὐτά τά λόγια συμφώνησε ὅλη ἡ κοινότητα. Ἔτσι διάλεξαν τό Στέφανο, ἄνθρωπο γεμάτον πίστη καί Ἅγιο Πνεῦμα· ἐπίσης τό Φίλιππο, τόν Πρόχορο, τό Νικάνορα, τόν Τίμωνα, τόν Παρμενά καί τό Νικόλαο ἀπό τήν Ἀντιόχεια, ὁ ὁποῖος προηγουμένως εἶχε προσχωρήσει στόν Ἰουδαϊσμό. Ἡ κοινότητα τοὺς ἔφερε μπροστά στοὺς ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι προσευχήθηκαν κι ἔβαλαν τά χέρια πάνω στά κεφάλια αὐτῶν τῶν ἑπτὰ. Στό μεταξύ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶχε μεγάλη διάδοση. Ὁ ἀριθμός τῶν μαθητῶν στήν Ἱερουσαλήμ μεγάλωνε πολύ. Ἀκόμη καί πάρα πολλοί Ἰουδαῖοι ἀποδέχονταν τήν πίστη.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ἀπό του Πάσχα, Προκείμενον. Ἦχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα, **9:32-42.**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καί πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα ὀνόματι Αἰνέαν ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κραβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἢ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνηῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερώον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἢ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντα ὁ Πέτρος καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν

αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μετάφραση

Εκείνες τὶς μέρες, περνώντας ὁ Πέτρος ἀπ' ὅλες αὐτές τὶς ἐκκλησίες, κατέβηκε καὶ στοὺς χριστιανούς πού κατοικοῦσαν στή Λύδδα. Ἐκεῖ βρῆκε κάποιον ἄνθρωπο πού λεγόταν Αἰνέας. Αὐτός ἦταν ὄχτῶ χρόνια κατάκοιτος, ἐπειδὴ ἦταν παράλυτος. Ὁ Πέτρος τοῦ εἶπε: «Αἰνέα σέ γιατρεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Σήκω καὶ στρώσε τὸ κρεβάτι σου». Κι αὐτός ἀμέσως σηκώθηκε. Ὅλοι ὅσοι κατοικοῦσαν στή Λύδδα καὶ στὸν Σάρωνα τὸν εἶδαν καὶ δέχτηκαν τὸν Ἰησοῦ γιὰ Κύριό τους. Στὴν Ἰόππη ἦταν μία μαθήτρια πού τὴν ἔλεγαν Ταβιθά - στά ἑλληνικά σημαίνει «Δορκάδα». Αὐτὴ εἶχε κάνει πολλές ἀγαθοεργίες καὶ ἐλεημοσύνες. Ἐκείνες τὶς μέρες συνέβη νὰ ἀρρωστήσει καὶ νὰ πεθάνει. Τὴν ἔλουσαν, λοιπόν, καὶ τὴν ἔβαλα στό ἀνώγειο. Ἡ Λύδδα ἦταν κοντὰ στὴν Ἰόππη, καὶ, ὅταν οἱ μαθητές ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος ἦταν ἐκεῖ, τοῦ ἔστειλαν δύο ἄντρες καὶ τὸν παρακαλοῦσαν νὰ πάει σ' αὐτούς ὅσο γίνεται πιό γρήγορα. Αὐτός ξεκίνησε καὶ πῆγε μαζί τους. Μόλις ἔφτασε, τὸν ἀνέβασαν στό ἀνώγειο. Ἀμέσως τὸν περικύκλωσαν ὅλες οἱ χήρες κλαίγοντας καὶ δείχνοντάς του τὰ ρούχα πού εἶχε φτιάξει γι' αὐτούς ἢ Δορκάδα ὅσο ζοῦσε. Ὁ Πέτρος τότε τοὺς ἔβγαλε ὅλους ἔξω, γονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Κατόπιν γύρισε στή νεκρὴ καὶ τῆς εἶπε: «Ταβιθά, σήκω πάνω». Αὐτὴ ἄνοιξε τὰ μάτια της, κι ὅταν εἶδε τὸν Πέτρο ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωσε τὸ χέρι του καὶ τὴ σήκωσε. Ὑστερα φώναξε τοὺς πιστοὺς καὶ τὶς χήρες καὶ τοὺς τὴν παρουσίασε ζωντανή. Αὐτὸ ἔγινε γνωστὸ σ' ὅλη τὴν Ἰόππη, καὶ πολλοὶ πίστεψαν στὸν Κύριο.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, Προκείμενον. Ἠχος δ'

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα, **11:19-30.**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεῖρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας

ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῇ καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρῶν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις ὤρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Μετάφραση

Εκείνες τὶς μέρες, οἱ ἀπόστολοι πού εἶχαν διασκορπιστεῖ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, μετὰ τὸ διωγμὸ πού ἀκολούθησε τὸ λιθοβολισμὸ τοῦ Στεφάνου, ἔφτασαν ὡς τὴ Φοινίκη, τὴν Κύπρο καὶ τὴν Ἀντιόχεια. Σέ κανέναν δέν κήρυτταν γιὰ τὸ Χριστὸ παρά μόνο στοὺς Ἰουδαίους. Ἀνάμεσά τους ἦταν καὶ μερικοὶ Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, πού εἶχαν ἔρθει στὴν Ἀντιόχεια καὶ κήρυτταν στοὺς ἑλληνόφωνους Ἰουδαίους τὸ χαρμόσυνο μήνυμα, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Κύριος. Ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου ἦταν μαζί τους, καὶ πολλοὶ ἦταν ἐκεῖνοι πού πίστεψαν καὶ δέχτηκαν τὸν Ἰησοῦ γιὰ Κύριό τους. Οἱ εἰδήσεις γι' αὐτὰ ἔφτασαν καὶ στὴν ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων· ἔτσι ἔστειλαν τὸ Βαρνάβα νά πάει στὴν Ἀντιόχεια. Αὐτός, ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ καὶ εἶδε τὸ ἔργο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, χάρηκε καὶ τοὺς συμβούλευε ὅλους νά μένουν ἀφοσιωμένοι στὸν Κύριο μέ ὅλη τους τὴν καρδιά. Ὁ Βαρνάβας ἦταν ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ γεμάτος Ἅγιο Πνεῦμα καὶ πίστη. Ἔτσι, πολὺς κόσμος προστέθηκε στοὺς πιστοὺς τοῦ Κυρίου. Ὑστερα ὁ Βαρνάβας πῆγε στὴν Ταρσό γιὰ νά ἀναζητῆσει τὸ Σαῦλο. Ὅταν τὸν βρῆκε, τὸν ἔφερε στὴν Ἀντιόχεια. Ἐκεῖ συμμετεῖχαν στίς συνάξεις τῆς ἐκκλησίας γιὰ ἕναν ὀλόκληρο χρόνο καὶ δίδαξαν πολὺν κόσμο. Ἐπίσης στὴν Ἀντιόχεια γιὰ πρώτη φορά ὀνομάστηκαν οἱ

μαθητές του Ἰησοῦ «χριστιανοί». Ἐκείνες τίς μέρες κατέβηκαν ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆτες στήν Ἀντιόχεια. Ἕνας ἀπ' αὐτούς, πού τόν ἔλεγαν Ἄγαβο, προαναγγείλε μέ τό φωτισμό του Ἁγίου Πνεύματος ὅτι θά πέσει σ' ὅλη τήν οἰκουμένη μεγάλη πείνα, πράγμα πού ἔγινε ὅταν αὐτοκράτορας ἦταν ὁ Κλαύδιος. Οἱ χριστιανοί στήν Ἀντιόχεια ἀποφάσισαν νά στείλουν βοήθεια στούς ἀδερφοῦς πού κατοικοῦσαν στήν Ἰουδαία, ὅτι μπορούσε ὁ καθένας. Αὐτό κι ἔκαναν· ἔστειλαν τή βοήθειά τους μέ τό Βαρνάβα καί τό Σαῦλο στούς πρεσβυτέρους τῶν Ἱεροσολύμων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ἀπό του Πάσχα, Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'

Σὺ Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα, **16:16-34.**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν (τῶν Ἀποστόλων) εἰς τὴν προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσιν πνεῦμα πύθωνα ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρείχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ (καὶ ἡμῖν) ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν· Παραγγέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ἰωμαίοις οὐσί. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγείλαν τοιαύτην εἰληφῶς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουσαν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παρακρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ

δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένους τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησεν δὲ Παῦλος μεγάλη φωνῇ λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν, ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παρακρήμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον παρέθηκεν τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

Μετάφραση

Εκείνες τὶς μέρες, καθὼς πηγαίναμε ἐμεῖς οἱ ἀπόστολοι στὸν τόπο τῆς προσευχῆς, συνέβη νὰ συναντήσουμε μία δούλη ποὺ εἶχε μαντικό πνεῦμα καὶ μέ τὶς μαντεῖες τῆς ἀπέφερε πολλὰ κέρδη στοὺς κυρίους τῆς. Αὐτὴ ἀκολουθοῦσε τὸν Παῦλο καὶ τὸν Σίλα καὶ φώναζε: «Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι δούλοι τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, ποὺ μᾶς κηρύττουν τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας!» Αὐτὸ τὸ ἔκανε πολλές μέρες. Ὁ Παῦλος ἀγανάκτησε· γύρισε πίσω καὶ εἶπε στό πνεῦμα: «Σέ διατάζω στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ βγείς ἀπ’ αὐτήν». Τὴν ἴδια στιγμή βγήκε τὸ πνεῦμα. Ὅταν εἶδαν τ’ ἀφεντικά τῆς ὅτι μαζί μέ τὸ πνεῦμα χάθηκε κι ἡ ἐλπίδα τοῦ κέρδους ποὺ εἶχαν ἀπὸ τὴν ἐργασία τῆς, ἔπιασαν τὸν Παῦλο καὶ τὸ Σίλα καὶ τοὺς ἔσυραν στήν ἀγορά γιὰ νὰ τοὺς παρουσιάσουν στίς ἀρχές. Τοὺς ὀδήγησαν μπροστὰ στοὺς ἀνώτατους ἄρχοντες τῆς πόλης καὶ εἶπαν: «Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι Ἰουδαῖοι καὶ προκαλοῦν ταραχές στήν πόλη. Θέλουν νὰ εἰσαγάγουν ἔθιμα ποὺ δέν ἐπιτρέπεται σ’ ἐμᾶς, ποὺ εἴμαστε Ῥωμαῖοι, νὰ τὰ δεχτοῦμε ἢ νὰ τὰ τηρήσουμε». Τότε ὁ λαὸς ξεσηκώθηκε ἐναντίον τους. Οἱ ἄρχοντες τοὺς ἔσκισαν τὰ ροῦχα καὶ ἔδωσαν διαταγὴ νὰ τοὺς ραβδίσουν. Τοὺς ἔδωσαν πολλὰ χτυπήματα καὶ μετὰ τοὺς ἔβαλαν στὴ φυλακὴ κι ἔδωσαν ἐντολὴ στό δεσμοφύλακα νὰ τοὺς φυλάει ἀσφαλισμένους καλά. Αὐτός, ἐφόσον πῆρε μια τέτοια ἐντολή, τοὺς ἔβαλε στό πῖο ἐσωτερικό κελί καὶ γιὰ λόγους ἀσφάλειας ἔσφιξε τὰ πόδια τους στήν ξυλοπέδη. Γύρω στὰ μεσάνυχτα, ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσεύχονταν καὶ ἔψελναν ὕμνους στό Θεό· καὶ τοὺς ἄκουγαν οἱ φυλακισμένοι. Ξαφνικά ἔγινε ἓνας

σεισμός τόσο δυνατός, πού σαλεύτηκαν τά θεμέλια τῆς φυλακῆς. Ἀμέσως ἄνοιξαν ὅλες οἱ πόρτες καί τά δεσμά τῶν φυλακισμένων λύθηκαν. Ὁ δεσμοφύλακας ξύπνησε· κι ὅταν εἶδε τίς πόρτες τῆς φυλακῆς ἀνοιχτές, ἔβγαλε τό σπαθί του κι ἤθελε νά σκοτωθεῖ, νομίζοντας ὅτι οἱ φυλακισμένοι εἶχαν δραπετεύσει. Τότε ὁ Παῦλος τοῦ φώναξε: «Μήν κάνεις κανένα κακό στόν ἑαυτό σου! Εἴμαστε ὅλοι ἐδῶ». Ὁ δεσμοφύλακας ζήτησε νά τοῦ φέρουν φῶτα, πήδηξε μέσα στό κελί, καί τρομαγμένος ἔπεσε στά πόδια τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα. Ὑστερά τους ἔβγαλε ἔξω καί τοὺς ρώτησε: «Κύριοι, τί πρέπει νά κάνω γιά νά σωθῶ;» Αὐτοί τοῦ εἶπαν: «Πίστεψε στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, καί θά σωθεῖς κι ἐσύ καί τό σπίτι σου». Καί κήρυξαν σ' αὐτόν καί σ' ὅσους ἦταν στό σπίτι του τό λόγο τοῦ Κυρίου. Ὁ δεσμοφύλακας τοὺς πῆρε τήν ἴδια ἐκείνη ὥρα μέσα στή νύχτα κι ἔπλυνε τίς πληγές τοὺς· ὕστερα βαφτίστηκε ἀμέσως ὁ ἴδιος καί ὅλη ἡ οἰκογένειά του. Κατόπιν τοὺς ἀνέβασε στό σπίτι του καί τοὺς ἔστρωσε τραπέζι. Ἦταν πανευτυχῆς πού κι αὐτός καί ὅλη ἡ οἰκογένειά του εἶχαν βρεῖ τήν πίστη στό Θεό.

Πέμπτη τῆς Αναλήψεως, Ἐπίστολος, Προκείμενον Ἦχος Βαρύς

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καί ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἥς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὐς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὄπανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι

μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἔλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Μετάφραση

Τό πρῶτο βιβλίο (τό Εὐαγγέλιο) τό ἔγραψα, Θεόφιλε, γιά ὅλα ὅσα ἄρχισε νά κάνει καί νά διδάσκει ὁ Ἰησοῦς, μέχρι τήν ἡμέρα πού, ἀφοῦ ἔδωσε ἐντολές μέ τή συνεργασία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στούς Ἀποστόλους πού διάλεξε, ἀναλήφθηκε. Σ' αὐτούς παρουσίασε τόν ἑαυτό του ζωντανό μετά τό Πάθος του μέ πολλές ἀποδείξεις ἐπί σαράντα ἡμέρες, ἐμφανιζόμενος σ' αὐτούς καί διδάσκοντας τά σχετικά μέ τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καί τρώγοντας μαζί τους τήν ἴδια τροφή τούς παρήγγειλε, νά μὴν ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τά Ἱεροσόλυμα, ἀλλά νά περιμένουν τήν ὑπόσχεση τοῦ Πατέρα (γιά τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος), γιά τήν ὁποία ἀκούσατε ἀπό ἐμένα· Ὅτι δηλαδή ὁ Ἰωάννης βάπτισε μέ νερό, ἐσεῖς ὅμως θά βαπτισθεῖτε μέ Πνεῦμα Ἅγιο μετά ἀπό λίγες ἡμέρες. Τότε αὐτοὶ ἀφοῦ ἦλθαν ὅλοι μαζί, τόν ρωτοῦσαν λέγοντας· Κύριε, πές μας, ἐάν κατά τό χρονικό διάστημα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν θά ἀποκαταστήσεις τή Βασιλεία γιά τόν Ἰσραήλ; Καί τούς εἶπε· δέν εἶναι δικό σας δικαίωμα, νά γνωρίζετε χρόνια ἢ ἐποχές, τούς ὁποίους ὁ Πατέρας κράτησε ἀποκλειστικά στή δική του ἐξουσία. Θά λάβετε ὅμως δύναμη, ὅταν κατέβει ἐπάνω σας τό Ἅγιο Πνεῦμα, καί θά εἴσθε Μάρτυρές μου καί στήν Ἱερουσαλήμ καί σέ ὅλη τήν Ἰουδαία καί Σαμάρεια καί μέχρι τά πέρατα τῆς γῆς. Καί ἀφοῦ εἶπε αὐτά, ἐνῶ τόν ἔβλεπαν, φωτεινὴ νε-φέλη τόν ἔκρυψε ἀπὸ τά μάτια τους. Καί ἐνῶ εἶχαν καρφωμένα τά μάτια τους στὸν οὐρανό, παρουσιάσθηκαν σ' αὐτούς δύο ἄνδρες μέ λευκά φορέματα, οἱ ὁποῖοι καί τούς εἶπαν· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, γιατί στέκεσθε καί βλέπετε στὸν οὐρανό; Αὐτός ὁ Ἰησοῦς πού ἀναλήφθηκε ἀπὸ σᾶς στὸν οὐρανό, ἔτσι θά ἔλθει μέ τόν ἴδιο τρόπο πού τόν εἶδατε, νά ἀνεβαίνει στὸν οὐρανό. Τότε

ἐπέστρεψαν στήν Ἱερουσαλήμ ἀπό τό ὄρος πού ὀνομάζεται Ἐλαιώνας, πού εἶναι κοντά στήν Ἱερουσαλήμ, καί ἀπέχει ἀπό αὐτήν ἀπόσταση ὄση ἐπιτρέπεται νά βαδίσουν τό Σάββατο οἱ Ἰουδαῖοι. (Περίπου 1.500 μέτρα).

Ζ΄ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, Προκείμενον. Ἦχος δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα, **20:16-18, 28-36.**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεύσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νοουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὐσί μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταὶ πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Μετάφραση

Εκείνες τίς μέρες, ὁ Παῦλος ἀποφάσισε νά παρακάμψει τὴν Ἐφεσο, γιὰ νά μὴν χρονοτριβῆσει στήν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας· βιαζόταν νά εἶναι στά Ἱεροσόλυμα, ἂν τοῦ ἦταν δυνατό, τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπὸ τῆ Μίλητο ὁ Παῦλος ἔστειλε στήν Ἐφεσο καὶ κάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὅταν ἦρθαν καὶ τὸν συνάντησαν τοὺς εἶπε: «Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε πὼς συμπεριφέρθηκα ἀπέναντί σας ὅλον τὸν καιρὸ, ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα πού πάτησα τό πόδι μου στήν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας.

Προσέχετε, λοιπόν, τόν ἑαυτό σας καί ὄλο τό ποίμνιο, στό ὁποῖο τό Πνεῦμα τό Ἅγιο σᾶς ἔθεσε ἐπισκόπους γιά νά ποιμαίνετε τήν ἐκκλησία τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, πού τήν ἔκανε δική του μέ τό αἷμα του. Ἐγώ τό ξέρω ὅτι μετά τήν ἀναχώρησή μου θά εἰσβάλουν σ' ἐσᾶς λύκοι ἄγριοι, πού δέ θά λυπηθοῦν τό ποίμνιο. Ἀκόμα καί ἀπό ἀνάμεσά σας θά βγοῦν πρόσωπα πού θά διδάσκουν πλάνες γιά νά παρασύρουν τούς πιστούς μέ τό μέρος τους. Γι' αὐτό νά ἀγρυπνεῖτε, καί νά θυμάστε ὅτι τρία χρόνια συνέχεια δέν ἔπαυα νύχτα καί μέρα νά νουθετῶ μέ δάκρυα τόν καθένα σας. Τώρα, ἀδελφοί, σᾶς ἐμπιστεύομαι στό Θεό καί στό κήρυγμα πού σᾶς ἀποκάλυψε ἡ χάρη του. Αὐτός μπορεῖ νά σᾶς κάνει ὠριμούς στήν πίστη καί νά σᾶς δώσει τήν ἐπουράνια ζωή μαζί μέ ὄλους ὅσοι εἶναι δικοί του. Ἀσῆμι ἢ χρυσάφι ἢ ἱματισμό ἀπό κανέναν δέ ζήτησα. Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι γιά τίς ἀνάγκες τίς δικές μου καί τῶν συνοδῶν μου δούλεψαν αὐτά ἐδῶ τά χέρια. Μέ κάθε τρόπο σᾶς ἔδωσα τό παράδειγμα, ὅτι πρέπει νά ἐργάζεστε ἔτσι σκληρά, γιά νά μπορεῖτε νά βοηθᾶτε αὐτούς πού ἔχουν ἀνάγκη. Νά θυμάστε τά λόγια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, πού εἶπε: καλύτερο εἶναι νά δίνεις παρά νά παίρνεις». Ἀφοῦ εἶπε αὐτά τά λόγια, γονάτισε αὐτός κι ὄλοι ἐκεῖνοι καί προσευχήθηκε.

Ψυχοσάββατον, Απόστολος, Προκείμενον Ἦχος πλ. β'

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεὸς μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπήσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, δέν θέλω ἐσεῖς νά ἔχετε ἄγνοια σχετικά μέ τούς νεκρούς, γιά νά μὴ λυπᾶσθε, ὅπως οἱ ὑπόλοιποι, πού δέν ἔχουν ἐλπίδα. Διότι, ἂν πιστεύομε ὅτι ὁ Ἰησοῦς πέθανε καί

ἀναστήθηκε, (πρέπει νά πιστεύουμε ὅτι) ἔτσι καί ὁ Θεός, τούς νεκρούς μέ τή μεσολάβηση τοῦ Ἰησοῦ, θά τούς πάρει μαζί του. Διότι αὐτό σᾶς λέμε μέ τόν λόγο τοῦ Κυρίου· Ὅτι ἐμεῖς πού θά ζοῦμε, ὅσοι θά ἀπομένουμε στήν παρουσία τοῦ Κυρίου, δέν θά προφθάσουμε τούς νεκρούς· Διότι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μέ πρόσταγμα, μέ φωνή Ἀρχαγγέλου καί μέ σάλπιγγα Θεοῦ θά κατεβεί ἀπό τόν οὐρανό, καί θά ἀναστηθοῦν πρῶτα οἱ νεκροί πού πέθαναν μέσα στή χάρη τοῦ Χριστοῦ· Ἔπειτα ἐμεῖς οἱ ζωντανοί, πού θά ἔχουμε ἀπομείνει, μαζί μέ αὐτούς θά ἀρπαχθοῦμε μέ σύννεφα, γιά νά συναντήσουμε τόν Κύριο στόν ἀέρα, καί ἔτσι ὅλοι θά εἴμαστε μαζί μέ τόν Κύριο.

ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Πεντηκοστῆς, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὥσει πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους, Οὐχ ἰδοῦ ἅπαντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση

Ὅταν ἔφτασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι μαζί συγκεντρωμένοι μέ ὁμοψυχία στό ἴδιο μέρος. Ξαφνικά ἦρθε ἀπὸ τόν οὐρανό μιά βουή σάν νά φυσοῦσε δυνατός ἄνεμος καί

γέμισε ὅλο τό σπίτι ὅπου ἔμεναν. Ἐπίσης τούς παρουσιάστηκαν γλώσσες σάν φλόγες φωτιᾶς, πού μοιράστηκαν καί κάθισαν ἀπό μία στόν καθένα ἀπ' αὐτούς. Ὅλοι τότε πλημμύρισαν ἀπό Πνεῦμα Ἅγιο καί ἄρχισαν νά μιλοῦν σέ ἄλλες γλώσσες, ἀνάλογα μέ τήν ἰκανότητα πού τούς ἔδινε τό Πνεῦμα. Στήν Ἱερουσαλήμ βρισκόνταν τότε εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου. Ὅταν ἀκούστηκε αὐτή ἡ βουή, συγκεντρώθηκε πλῆθος ἀπ' αὐτούς καί ἦταν κατάπληκτοι, γιατί ὁ καθένας τους ἄκουγε τούς ἀποστόλους νά μιλᾶνε στή δική του γλώσσα. Εἶχαν μείνει ὅλοι ἐκστατικοί καί μέ ἀπορία ἔλεγαν μεταξύ τους: «Μά αὐτοί ὅλοι πού μιλᾶνε δέν εἶναι Γαλιλαῖοι; Πῶς, λοιπόν ἐμεῖς τούς ἀκοῦμε νά μιλᾶνε στή δική μας μητρική γλώσσα; Πάρθοι, Μῆδοι καί Ἑλαμίτες, κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Ἰουδαίας, τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀσίας, τῆς Φρυγίας καί τῆς Παμφυλίας, τῆς Αἰγύπτου, καί ἀπό τά μέρη τῆς λιβυκῆς Κυρήνης, Ρωμαῖοι πού εἶναι ἐγκατεστημένοι ἐδῶ, Κρητικοί καί Ἄραβες, ὅλοι ἐμεῖς, εἴτε ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς εἴτε προσήλυτοι, τούς ἀκοῦμε νά μιλοῦν στίς γλώσσες μας γιά τά θαυμαστά ἔργα τοῦ Θεοῦ».

ΚΥΡΙΑΚΗ Α' (ἀπό την Πεντηκοστή) ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **11:33-40; 12:1-2**

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα Κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλίθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου,

ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Μετάφραση

Αδελφοί, ὅλοι οἱ ἅγιοι μὲ τὴν πίστη κατατρόπωσαν βασιλεία, ἐπέβαλαν τὸ δίκαιο, πέτυχαν τὴν πραγματο-ποίησιν τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων· ἔσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν τὴ σφαγὴν, ἔγιναν ἀπὸ ἀδύνατοι ἰσχυροί, ἀναδείχτηκαν ἥρωες στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σὲ φυγὴ ἐχθρικά στρατεύματα· γυναῖκες ξαναπῆραν πίσω στὴ ζωὴ τοὺς ἀνθρώπους τους, κι ἄλλοι βασανίστηκαν ὡς τὸ θάνατο, χωρὶς νὰ δεχτοῦν τὴν ἀπελευθέρωσίν τους, γιατί πίστευαν ὅτι μπορούσαν ν' ἀναστηθοῦν σὲ μία καλύτερη ζωὴ. Ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καὶ μαστιγώσεις, ἀκόμη καὶ δεσμά καὶ φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν μὲ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μὲ προβιές καὶ κατσικίσια δέρματα, ἔζησαν σὲ στερήσεις, ὑπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις καὶ κακουχίες - ὁ κόσμος δέν ἦταν ἄξιος νὰ χεῖ τέτοιους ἀνθρώπους - πλανήθηκαν σὲ ἐρημιές καὶ βουνά, σὲ σπηλιές καὶ σὲ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι οἱ παραπάνω, παρὰ τὴν καλὴ μαρτυρία τῆς πίστεως τους, δέν πῆραν ὅτι τοὺς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Αὐτός εἶχε προβλέψει κάτι καλύτερο γιὰ μας, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ φτάσουν ἐκεῖνοι στὴν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς. Ἐχοντας, λοιπὸν, γύρω μας μιά τόσο μεγάλη στρατιὰ μαρτύρων, ἄς τινάξουμε ἀπὸ πάνω μας κάθε φορτίο, καὶ τὴν ἀμαρτία πού εὐκόλα μᾶς ἐμπλέκει, κι ἄς τρέχουμε μὲ ὑπομονὴ τὸ ἀγώνισμα τοῦ δύσκολου δρόμου, πού ἔχουμε μπροστά μας. Ἄς ἔχουμε τὰ μάτια μας προσηλωμένα στὸν Ἰησοῦ, πού μᾶς ἔδωσε τὴν πίστη, τὴν ὁποία καὶ τελειοποιεῖ.

Κυριακὴ λέμε τὸν Απόστολο τοῦ ἀγίου, ὅταν εἶναι ἐπισήμως εορταζόμενος: 21-5, 25-5, 1-7, 2-7, 5-7, 7-7, 11-7, 20-7, 25-7, 26-7, 27-7,

παίρνουν καὶ τὸ Ευαγγέλιο καὶ τὸν Απόστολο: 8-5 (Διακαινήσιμο ἐκτός Παρασκευῆς), 24-6, 29-6, 30-6.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Ματθαίου, Προκείμενον.

Ἦχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **2:10-16.**

Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῆ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶ νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, δόξα, τιμὴ καὶ εἰρήνη προσμένουν ὅποιον κάνει τὸ καλόν, πρῶτα τὸν Ἰουδαίον ἀλλὰ καὶ τὸν ἐθνικόν· γιατί ὁ Θεὸς δὲν κάνει διακρίσεις. Ἔτσι, λοιπόν, ὅσοι ἀμάρτησαν χωρὶς νὰ ξέρουν τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ, θὰ καταδικαστοῦν ὄχι μὲ κριτήριο τὸ νόμο. Κι ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὅσοι ἀμάρτησαν γνωρίζοντας τὸ νόμο, θὰ δικαστοῦν μὲ κριτήριο τὸ νόμο. Γιατί στὸ θεϊκὸ δικαστήριον δὲν δικαιώνονται ὅσοι ἄκουσαν ἀπλῶς τὸ νόμο ἀλλὰ μόνο ὅσοι τήρησαν τὸ νόμο. Ὅσο γιὰ τὰ ἄλλα ἔθνη, πού δὲν γνωρίζουν τὸ νόμο, πολλές φορές κάνουν ἀπὸ μόνοι τους αὐτὸ πού ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. Αὐτὸ δείχνει πῶς, ἂν καὶ δὲν τοὺς δόθηκε ὁ νόμος, μέσα τους ὑπάρχει νόμος. Ἡ διαγωγή τους φανερώνει πῶς οἱ ἐντολές τοῦ νόμου εἶναι γραμμένες στὶς καρδιές τους· καὶ σ' αὐτὸ συμφωνεῖ καὶ ἡ συνείδησή τους, πού ἢ φωνή της τοὺς τύπτει ἢ τοὺς ἐπαινεῖ, ἀνάλογα μὲ τὴ διαγωγή τους. Ὅλα αὐτὰ θὰ γίνουν τὴν ἡμέρα πού ὁ Θεὸς θὰ κρίνει διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τίς κρυφές σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, ὅπως λέει τὸ εὐαγγέλιό μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος β'

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **5:1-11.**

Ἀδελφοί, δικαιωθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ

μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν· ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνειται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Μετάφραση

Αδελφοί, ἀφοῦ ὁ Θεὸς μᾶς ἔσωσε ἐπειδὴ πιστέψαμε, οἱ σχέσεις μας μ' αὐτὸν ἀποκαταστάθηκαν μὲ τὴ μεσολάβηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς μᾶς ὀδήγησε μὲ τὴν πίστη στό χώρο αὐτῆς τῆς χάρις τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία εἴμαστε στερεωμένοι, καὶ καυχόμαστε γιὰ τὴν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς μας στή δόξα τοῦ Θεοῦ. Μὰ δὲ σταματᾷ ἐκεῖ ἡ καύκησὶς μας· καυχόμαστε ἀκόμα καὶ στίς δοκιμασίες, γιατί ξέρουμε καλά πὼς οἱ δοκιμασίες ὀδηγοῦν στήν ὑπομονή, ἡ ὑπομονὴ στό δοκιμασμένο χαρακτήρα, κι ὁ δοκιμασμένος χαρακτήρας στήν ἐλπίδα. Κι ἡ ἐλπίδα τελικά δὲν ἀπογοητεύει. Μαρτυρεῖ γι' αὐτὸ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ὁποία τό Ἅγιο Πνεῦμα πού μᾶς δόθηκε, γέμισε καὶ ξεχειλίσε τίς καρδιές μας. Γιατί ὁ Χριστὸς, παρ' ὅλο πού ἤμασταν ἀκόμη ἀνίκανοι νὰ κάνουμε τό καλὸ, πέθανε γιὰ μᾶς, τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους, στὸν προκαθορισμένο καιρὸ. Δύσκολα θὰ ἴδινε κανεὶς τὴ ζωὴ του ἀκόμα καὶ γιὰ ἓνα δίκαιο ἄνθρωπο. Ἴσως ἀποφάσιζε κανεὶς νὰ πεθάνει γιὰ κάποιον καλὸ ἄνθρωπο. Ὁ Θεὸς ὅμως ξεπερνώντας αὐτὰ τὰ ὄρια ἔδειξε τὴν ἀγάπη του γιὰ μᾶς, γιατί ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμα στήν ἁμαρτία, ὁ Χριστὸς ἔδωσε τὴ ζωὴ του γιὰ μᾶς. Τώρα, λοιπόν, ἀφοῦ ὁ Θεὸς μᾶς ἀπάλλαξε ἀπὸ τὴν καταδίκη, μὲ τὴ μεσολάβηση τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, πολὺ περισσότερο ὁ ἴδιος θὰ μᾶς σώσει κι ἀπὸ τὴ μέλλουσα ὀργή. Παρ' ὅτι ἤμασταν ἐχθροὶ μὲ τὸ Θεό, μᾶς συμφιλίωσε μαζί του ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Υἱοῦ του· πολὺ περισσότερο τώρα πού συμφιλιωθήκαμε, ἡ ζωὴ του θὰ μᾶς χαρίσει τὴ σωτηρία.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος γ',

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειῖρας

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **6:18-23.**

Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, εἶστε ἐλεύθεροι πιά ἀπὸ τό ζυγὸ τῆς ἁμαρτίας κι ὑπηρετεῖτε τό καλὸ καὶ τό δίκαιο. Χρησιμοποιοῦ τὴν ἀνθρώπινη εἰκόνα τῆς δουλείας, γιατί δὲν μπορείτε ἀλλιώτικα νά μέ καταλάβετε. Παλιότερα εἶχατε ὑποδουλώσει ὅλο τό εἶναι σας σέ πάθη καὶ πράξεις ἀντίθετες στό θεϊκὸ θέλημα, μέ ἀποτέλεσμα νά ζεῖτε ἀντίθετα πρὸς τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι πρέπει καὶ τώρα νά ὑποδουλώσετε ὅλο τό εἶναι σας στό θεϊκὸ θέλημα, γιὰ νά βρεθεῖτε κοντά στό Θεό. Μὴν ξεχνάτε πώς, ὅσον καιρὸ ἤσασταν ὑπόδουλοι στήν ἁμαρτία, ἤσασταν μακριά ἀπὸ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ποιὸ ἦταν τό κέρδος σας ἀπὸ τὴ διαγωγή σας ἐκείνη; Τώρα ὅμως εἶστε ἐλεύθεροι πιά ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κι ἀνήκετε στό Θεό. Καρπὸς τῆς καινούριας ζωῆς σας εἶναι ἡ ἀγιοσύνη, καὶ τό τέλος τῆς πορείας σας εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ. Γιατί ὁ μισθὸς πού δίνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος, ἐνῶ τό δῶρο πού χαρίζει ὁ Θεὸς εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ, τὴν ὁποία ἔφερε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Κύριός μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος δ΄

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **10:1-10.**

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν· τέλος γὰρ νόμου

Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει· Μὴ εἶπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστίν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσης ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Μετάφραση

Αδελφοί, ἡ σφοδρὴ ἐπιθυμία τῆς καρδιᾶς μου καὶ ἡ δέησή μου στὸν Θεὸ εἶναι νὰ ὀδηγηθοῦν οἱ Ἰουδαῖοι στὴ σωτηρία. Μπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω πὼς ἔχουν ζῆλο Θεοῦ, ἀλλὰ χωρὶς τὴ σωστὴ γνώση. Γι' αὐτό, στὴν πράξη ἀγνοοῦν τὸ γεγονὸς πὼς μόνο ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ δικαιώσει τὸν ἄνθρωπο, καὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ δικαιωθοῦν μὲ τὰ ἔργα τους. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πὼς δὲν ἀποδέχτηκαν τὴ δικαίωση ποῦ προσφέρει ὁ Θεὸς μέσω τοῦ Χριστοῦ. Γιατὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ τέλος τοῦ νόμου, ἀφοῦ ἐκπληρώνει τὸν σκοπὸ του, δίνοντας τὴ σωτηρία σ' ὅποιον πιστεύει. Ὁ Μωϋσῆς γράφει γιὰ τὴ δικαίωση ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὸ νόμο, ὅτι «ὅποιος πράττει σύμφωνα μὲ τίς ἐντολὲς τοῦ νόμου, θὰ βρεῖ σ' αὐτὲς τὴ ζωή». Γιὰ τὴ δικαίωση ὅμως ποῦ πηγάζει ἀπὸ τὴν πίστη, λέει: «Μὴν ἀναρωτηθεῖς, ποιὸς μπορεῖ ν' ἀνέβει στὸν οὐρανόν;» γιὰ νὰ κατεβάσει δηλαδὴ τὸν Χριστό. Οὔτε νὰ πεῖς, «ποιὸς μπορεῖ νὰ κατεβεῖ στὸν ἅδη;» γιὰ ν' ἀνεβάσει δηλαδὴ τὸν Χριστὸ ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Ἀλλὰ τί λέει; «Κοντὰ σου εἶναι ὁ λόγος, στὸ στόμα σου καὶ στὴν καρδιά σου», καὶ ἐννοεῖ τὸν λόγο τῆς πίστεως ποῦ κηρύττουμε. Ἄν ὁμολογήσεις μὲ τὸ στόμα σου πὼς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Κύριος καὶ πιστέψεις μὲ τὴν καρδιά σου πὼς ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, θὰ βρεῖς τὴ σωτηρία. Πραγματικά, ὅποιος πιστεύει μὲ τὴν καρδιά του, ὀδηγεῖται στὴ δικαίωση, κι ὅποιος ὁμολογεῖ μὲ τὸ στόμα, ὀδηγεῖται στὴ σωτηρία.

ΚΥΡΙΑΚΗ Πατέρων Δ' Οικουμενικῆς Συνόδου (ἀπὸ 13-19/7, Ἀπόστολος (καὶ Ευαγγέλιον των Πατέρων) (Τίτ. γ' 8-15), Προκείμενον (των Πατέρων) ἤχος πλ. δ'

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, ... ΒΛΕΠΕ Δ' ΛΟΥΚΑ.

Κυριακὴ ΣΤ' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'

Σὺ Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **12:6-14.**

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. ἀποστυγούμενος τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μᾶς ἔδωσε διάφορα πνευματικὰ χαρίσματα: Ἄλλος εἶναι προφήτης, γιὰ νὰ κηρύττει ἀνάλογα μὲ τὸ βαθμὸ τῆς πίστεώς του· ἄλλος ἔχει τὸ χάρισμα τῆς διακονίας, γιὰ νὰ προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του. Τὸ ἴδιο νὰ κάνει κι ὁ δάσκαλος τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ μὲ τὴ διδασκαλία· κι ὅποιος ἔχει τὸ χάρισμα νὰ στηρίζει τοὺς ἀδερφούς, νὰ τοὺς στηρίζει. Ἀλλὰ κι ὅποιος μοιράζει τὰ ἀγαθὰ του μὲ τοὺς ἄλλους, νὰ τὸ κάνει μὲ ἀπλότητα· ὁ προϊστάμενος νὰ δείχνει ζῆλο γιὰ τὸ ἔργο του· ὅποιος μοιράζει τίς ἐλεημοσύνες νὰ τὸ κάνει μὲ καλοσύνη. Ἡ ἀγάπη σας νὰ εἶναι εἰλικρινής. Νὰ ἀποστρέφεστε τὸ κακὸ καὶ νὰ ἀκολουθεῖτε τὸ καλὸ. Νὰ δείχνετε μὲ στοργὴ τὴν ἀγάπη σας γιὰ τοὺς ἄλλους πιστοὺς. Νὰ συναγωνίζεστε ποιὸς θὰ δείξει περισσότερη ἐκτίμηση στὸν ἄλλο. Μὴν εἴστε ὀκνηροί σ' ὅτι πρέπει νὰ δείχνετε ζῆλο, νὰ ἔχετε πνευματικὸ ἐνθουσιασμό, νὰ ὑπηρετεῖτε τὸν Κύριο. Ἡ ἐλπίδα νὰ σᾶς δίνει χαρά. Νὰ ἔχετε ὑπομονὴ στίς δοκιμασίες. Νὰ ἐπιμένετε στὴν προσευχή. Νὰ βοηθᾶτε τοὺς ἄλλους χριστιανούς, ὅταν βρίσκονται σὲ ἀνάγκη, καὶ νὰ ἐπιδιώκετε νὰ φιλοξενεῖτε τοὺς ἀδελφούς. Νὰ προσεύχεστε γιὰ τὸ καλὸ τῶν

διωκτῶν σας, νά ζητᾶτε τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γι' αὐτούς κι ὄχι νά τούς καταριέστε.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεὸς μου.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **15:1-7.**

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐκ ἑαυτῷ ἤρесе· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται. Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὅσοι ἔχουμε δυνατὴ πίστη ὀφείλουμε νά ἀνεχόμαστε τίς ἀδυναμίες αὐτῶν πού ἔχουν ἀδύναμη πίστη, καὶ νά μὴν κάνουμε ὅ,τι ἀρέσει σ' ἐμᾶς. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ καθενός μας νά εἶναι ἀρεστή στὸν πλησίον, ὥστε νά τὸν βοηθᾶει νά προκόβει στό ἀγαθὸ κι ἔτσι νά συντελεῖ στὴν οἰκοδομὴ τῆς ἐκκλησίας. Ἄλλωστε, κι ὁ Χριστὸς δὲν ἔζησε γιὰ νά εὐαρεστήσει τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ, ὅπως λέει ἡ Γραφή, οἱ ὑβρεῖς ὅσων σ' ἔβριζαν, Θεέ, ἔπεσαν πάνω μου. Νά ξέρετε ὅτι ὅσα γράφτηκαν στίς Γραφές, ἔχουν γραφεῖ γιὰ νά μᾶς διδάσκουν. Ἔτσι, μέ τὴν ὑπομονή καὶ τὴν ἐνθάρ-ρυνση πού δίνει ἡ Γραφή, θά στηριχτεῖ ἡ ἐλπίδα μας. Εἴθε ὁ Θεός, πού χαρίζει τὴν ὑπομονή καὶ τὴν ἐνθάρρυνση, νά σᾶς δώσει τὴν ὁμόνοια σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι, ὅλοι μαζί μέ μία φωνή θά δοξάζετε τό Θεό, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νά δέχεστε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, ὅπως δέχτηκε κι ἐσᾶς ὁ Χριστὸς, γιὰ νά δοξάζεται ὁ Θεός.

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος βαρυς

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **1:10-17.**

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα· ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ. Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλὲν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδερφοί, σᾶς ζητῶ, στό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά εἴστε ὅλοι σύμφωνοι μεταξύ σας καί νά μήν ὑπάρχουν ἀνάμεσά σας διαιρέσεις, ἀλλά νά εἴστε ἐνωμένοι, μέ μία σκέψη καί μέ ἕνα φρόνημα. Αὐτό τό γράφω, ἀδερφοί μου, γιατί μέ πληροφορήσαν γιά σᾶς ἄνθρωποι τῆς Χλόης ὅτι ἔρχεστε σέ προστριβές μεταξύ σας. Θέλω νά πῶ ὅτι ὁ καθένας σας λέει κάτι διαφορετικό. Ὁ ἕνας λέει: «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου», ὁ ἄλλος: «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλῶ», ἕνας ἄλλος: «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Κηφᾶ» καί κάποιος ἄλλος: «Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Χριστοῦ». Διαμοιράστηκε, λοιπόν, ὁ Χριστός; Μήπως εἶναι ὁ Παῦλος πού πέθανε πάνω στό σταυρό γιά νά σᾶς σώσει; Ἡ μήπως στό ὄνομα τοῦ Παύλου ἔχετε βαφτιστεῖ; Εὐχαριστῶ τό Θεό πού δέ βάπτισα κανένα σας ἐκτός ἀπό τόν Κρίσπο καί τό Γάιο. Ἔτσι δέν μπορεῖ νά πεῖ κανείς πώς βαφτιστήκατε στό δικό μου ὄνομα. Ναί, βέβαια, βάπτισα καί τήν οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ. Ἐκτός ἀπ' αὐτούς, ὅμως, δέ θυμᾶμαι νά βάπτισα κανέναν ἄλλο. Ἡ ἀποστολή πού μοῦ ὄρισε ὁ Χριστός δέν ἦταν νά βαπτίζω, ἀλλά νά κηρύττω τό εὐαγγέλιο, χωρίς σοφά καί περίτεχνα λόγια, ὥστε ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ στό σταυρό νά μή χάσει τό περιεχόμενό του.

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **3:9-17.**

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθείσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπωκοδόμησεν, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Μετάφραση

Ἀδερφοί, ἐμεῖς εἴμαστε συνεργάτες στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ κι ἐσεῖς τὸ χωράφι τοῦ Θεοῦ, τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μέ τὸ εἰδικό χάρισμα πού μου ἔδωσε ὁ Θεός, ὡς ἔμπειρος ἀρχιμάστορας, ἔβαλα ἐγώ τὸ θεμέλιο. Ἄλλος τώρα χτίζει πάνω σ' αὐτό. Ὁ καθένας ὅμως ἄς προσέχει πῶς χτίζει. Γιατί κανένας δέν μπορεῖ νά βάλει ἄλλο θεμέλιο ἐκτός ἀπὸ αὐτό πού ὑπάρχει καί πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τώρα, ἂν κάποιοι χτίζουν πάνω σ' αὐτό τὸ θεμέλιο μέ χρυσάφι ἢ ἀσήμι ἢ πολῦτιμα πετράδια, μέ ξυλεία, χορτάρι ἢ ἄχυρο, ἢ δουλειά τοῦ καθενός θά φανεῖ· θά τὴ φέρεи στό φῶς ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Γιατί ἡ ἡμέρα αὐτὴ θά φανερωθεῖ μέ τρόπο πύρινο, καί ἡ ποιότητα τοῦ ἔργου καθενός θά δοκιμαστεῖ ἀπὸ τὴ φωτιά. Ἄν τὸ ἔργο πού ἔχτισε κάποιος ἀντέξει, αὐτὸς θά λάβει μισθό· ἂν ὅμως τὸ ἔργο τοῦ καταστραφεῖ ἀπὸ τὴ φωτιά, αὐτὸς θά χάσει τὴν ἀμοιβή του· ὁ ἴδιος ὅμως θά σωθεῖ, ὅπως ἓνας πού περνάει μέσα ἀπὸ τίς φλόγες. Δέν ξέρετε πῶς εἶστε ναὸς τοῦ Θεοῦ κι ὅτι τὸ Πνεῦμα τοῦ κατοικεῖ ἀνάμεσά σας; Ἄν κάποιος, λοιπόν, μέ τίς διαιρέσεις καταστρέφει τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν θά τὸν ἀφανίσει ὁ Θεός. Γιατί ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, κι ὁ ναὸς αὐτὸς εἶστε ἐσεῖς.

Κυριακὲς Αυγούστου, Κυριακὴ λέμε τον Απόστολο του αγίου, ὅταν εἶναι ἐπισήμως εορταζόμενος: 23-8, 31-8. παίρνουν και το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο: 6-8, 15-8, 29-8.

Κυριακὴ ΣΤ' Ματθαίου, ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Ματθαίου, ΚΥΡΙΑΚΗ Η' Ματθαίου, ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Ματθαίου, Κυριακὴ Ι' Ματθαίου,

ΚΥΡΙΑΚΗ_13-8, Απόδοσις της εορτης της Μεταμορφώσεως, Απόστολος, Προκείμενον και αλληλουιάριον της 6-8 λόγω αποδόσεως της εορτης: ἦχος δ΄

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε ἄπαντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Απόστολος ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄, Προκείμενον. Ἦχος α΄

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:9-16**

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχρητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς σ' ἐμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἔδωσε τὴν ἐλεεινότερη θέση, σάν νά εἴμαστε καταδικασμένοι νά πεθάνουμε στήν ἀρένα. Γιατί γίναμε θέαμα γιά τόν κόσμο, γιά ἀγγέλους καί γι' ἀνθρώπους. Ἐμεῖς παρουσιαζόμαστε μωροί γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε σοφοί χάρη στό Χριστό· ἐμεῖς εἴμαστε ἀδύναμοι, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε δυνατοί· ἐμεῖς εἴμαστε περιφρονημένοι, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε τιμημένοι! Ὡς αὐτήν τὴν ὥρα πεινάμε, διψᾶμε, γυρνᾶμε μέ κουρέλια, ξυλοδαρμένοι, ἀπό τόπο σέ τόπο χωρίς σπίτι, καί μοχθοῦμε νά ζήσουμε δουλεύοντας μέ τὰ ἴδιά μας τὰ χέρια. Στούς ἐμπαιγμούς ἀπαντᾶμε μέ καλά λόγια, στοὺς διωγμούς μέ ὑπομονή, στίς συκοφαντίες μέ λόγια φιλικά. Καταντήσαμε σάν τὰ σκουπίδια ὄλου τοῦ κόσμου, ὡς αὐτήν τὴν ὥρα θεωρούμαστε τὰ ἀποβράσματα τῆς κοινωνίας. Δέ σᾶς τὰ γράφω αὐτά γιά νά σᾶς κάνω νά ντραπέιτε, ἀλλά γιά νά σᾶς συμβουλέψω ὅπως ὁ πατέρας τ' ἀγαπημένα του παιδιά. Γιατί

κι ἂν ἀκόμα ἔχετε χιλιάδες δασκάλους στή ζωή σας μέ τό Χριστό, δέν ἔχετε πολλούς πατέρες ἀλλά μόνον ἓνα. Στή σωτήρια οἰκονομία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγώ σάν πατέρας σᾶς γέννησα μέ τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου. Σᾶς ζητῶ λοιπόν νά μοῦ μοιάσετε.

ΙΑ' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος β'

Ἰσχύς μου καί ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **9:2-12**

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγώ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίους ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δώμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξη τῆς ἐκκλησίας σας εἶναι ἡ ἀπόδειξη πὼς εἶμαι ἀπόστολος. Νά πὼς ἀπολογούμαι σ' αὐτοὺς ποὺ ἀμφισβητοῦν καὶ συζητοῦν τὴν αὐθεντία μου ὡς ἀποστόλου: Δέν ἔχω τάχα δικαίωμα νά συντηροῦμαι μέ δαπάνη τῆς ἐκκλησίας ποῦ ὑπηρετῶ; Μήπως δέν ἔχω δικαίωμα νά ἔχω μαζί στά ταξίδια μου ἀδερφή χριστιανή ὡς σύζυγο, ὅπως κάνουν καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καὶ τὰ ἀδέρφια τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κηφᾶς; Ἡ μήπως εἶμαστε οἱ μόνοι, ἐγώ κι ὁ Βαρνάβας, ποῦ δέν ἔχουμε δικαίωμα συντηρήσεως, ἀλλὰ πρέπει νά ζοῦμε μέ τὴν ἐργασία μας; Ποιός πάει ποτέ στρατιώτης στόν πόλεμο μέ δικά του ἔξοδα; Ποιός φυτεύει ἀμπέλι καὶ δέν τρώει ἀπό τὸν καρπὸ του; Ἡ ποιός βόσκει πρόβατα καὶ δέν τρώει ἀπό τό

γάλα τοῦ κοπαδιοῦ; Μήπως αὐτά ποῦ λέω εἶναι σύμφωνα μόνο μέ τήν ἀνθρώπινη καθημερινή πείρα; Κι ὁ νόμος δέ λέει τά ἴδια; Πράγματι, στό Μωσαϊκό νόμο εἶναι γραμμένο: Μή βάλεις φίμωτρο στό βόδι ποῦ ἀλωνίζει. Μήπως γιά τά βόδια νοιάζεται ὁ Θεός; Μήπως αὐτά ποῦ λέει ἀναφέρονται πραγματικά σ' ἐμᾶς; Ἀσφαλῶς αὐτά γράφτηκαν γιά μᾶς. Αὐτός ποῦ ὀργώνει κι αὐτός ποῦ ἀλωνίζει πρέπει νά κάνουν τή δουλειά τους μέ τήν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στή συγκομιδή. Ἐμεῖς σπείραμε ἀνάμεσά σας πνευματικό σπόρο· σᾶς φαίνεται πάρα πολύ ἄν θερίσουμε ἀπό σᾶς τά ὑλικά, ποῦ εἶναι ἀναγκαῖα γιά τή συντήρησή μας; Ἄν ἄλλοι κάνουν χρήση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος ἀπέναντί σας, δέ θά ταίριαζε νά τό κάνουμε περισσότερο ἐμεῖς; Ἐμεῖς ὅμως δέν κάναμε χρήση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλά ὑπομένουμε κάθε στέρση, γιά νά μή δημιουργήσουμε κανένα ἐμπόδιο στή διάδοση τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

23-8, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' Ματθαίου (ἄλλο τυπικό δίνει και τον Απόστολο και το Ευαγγέλιο στην εορτή!), Ἀπόστολος (ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ', (ἀπό την Πεντηκοστή) ἡ Τῆς Ἑορτῆς.

ΙΒ' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος γ'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **15:1-11**
 Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κάμοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλ'

ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ εἶτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Μετάφραση

Αδελφοί, σὰς θυμίζω τό χαρμόσυνο μήνυμα πού σὰς ἔφερα μέ τό κήρυγμά μου. Αυτό τό μήνυμα τό δεχτήκατε, σ' αὐτό παραμείνατε σταθεροί, μ' αὐτό καί σώξεστε, ἄν βέβαια μένετε προσκολλημένοι σ' αὐτό, μέ τό νόημα πού σὰς τό κήρυξα· ἐκτός ἐάν μάταια πιστέψατε. Σὰς παρέδωσα τή διδασκαλία πού εἶχα κι ἐγὼ παραλάβει καί πού ἔχει πρωταρχική σημασία: ὅτι δηλαδή ὁ Χριστός πέθανε, σύμφωνα μέ τίς Γραφές, γιά τίς ἁμαρτίες μας· ὅτι ἐνταφιάστηκε καί ὅτι, σύμφωνα μέ τίς Γραφές ἀναστήθηκε τήν τρίτη ἡμέρα καί ὅτι ἐμφανίστηκε στόν Κηφά, ἔπειτα στούς Δώδεκα. Ἔπειτα ἐμφανίστηκε σέ περισσότερους ἀπό πεντακόσιους ἀδερφούς συγχρόνως, ἀπό τούς ὁποίους μερικοί πέθαναν, οἱ περισσότεροι ὅμως εἶναι ἀκόμα στή ζωή. Ἔπειτα ἐμφανίστηκε στόν Ἰάκωβο, ἔπειτα σέ ὅλους τούς ἀποστόλους. Τελευταία ἀπό ὅλους, ἐμφανίστηκε καί σ' ἐμένα σάν σέ ἔκτρωμα. Γιατί ἐγὼ πραγματικά εἶμαι ὁ τελευταῖος ἀνάμεσα σέ ὅλους τούς ἀποστόλους· ἐγὼ δέν εἶμαι ἄξιος οὔτε νά ὀνομάζομαι ἀπόστολος, γιατί καταδίωξα τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Μέ τή χάρη ὅμως τοῦ Θεοῦ ἔγινα αὐτό πού ἔγινα· κι αὐτή ἡ χάρη πρός ἐμένα δέν ὑπῆρξε ἄκαρπη: ἐργάστηκα περισσότερο ἀπ' ὅλους τούς ἀποστόλους, ὄχι βέβαια ἐγὼ, ἀλλά ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ πού μέ συνοδεύει. Εἴτε ἐγὼ, λοιπόν, εἴτε ἐκεῖνοι, αὐτά κηρύττουμε καί αὐτά πιστέψατε.

Κυριακές Σεπτεμβρίου, Κυριακή λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν είναι επισήμως εορταζόμενος: 23-9, 24-9, παίρνουν και το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο: 1-9, 14-9, 26-9, (1Α' Ματθαίου, ΚΥΡΙΑΚΗ 1Β' Ματθαίου).

1Γ' Ματθαίου,, Προκείμενον. Ἦχος δ'

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
16:13-24

Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γενέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί: οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα

καὶ ὑμεῖς ὑποτάσθησθε τοῖς τοιοῦτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργούντι καὶ κοπιώντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἔμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα μαρὰν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἀγρυπνεῖτε, στέκεσθε σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν, νὰ εἰσθε θαρραλέοι καὶ δυνατοί. Ὅ,τι κάνετε, νὰ γίνεται μὲ ἀγάπην. Τώρα σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί: ξέρετε ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ ἦσαν οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ τῆς Ἀχαΐας καὶ ἔταξαν τοὺς ἑαυτοῦς των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀγίων. Νὰ ὑποτάσσεσθε καὶ σεῖς εἰς τοὺς τοιούτους καὶ εἰς τὸν καθένα ποὺ συνεργάζεται καὶ κοπιάζει. Χαίρω διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ, τοῦ Φορτουνάτου καὶ τοῦ Ἀχαϊκοῦ, διότι αὐτοὶ ἀνεπλήρωσαν τὴν ἀπουσίαν σας· καθησύχασαν τὸ δικό μου πνεῦμα καὶ τὸ δικό σας. Ν' ἀναγνωρίζετε τοὺς τοιούτους. Σᾶς χαιρετοῦν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς στέλνουν πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα μαζί με τὴν ἐκκλησίαν τοῦ σπιτιοῦ των. Σᾶς χαιρετοῦν ὅλοι οἱ ἀδελφοί. Χαιρετήστε ἀλλήλους μὲ ἅγιον φίλημα. Ὁ χαιρετισμὸς γράφεται μὲ τὸ χέρι ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἄς εἶναι ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι μαζί σας. Ἡ ἀγάπη μου εἶναι μαζί με ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ΙΔ' Ματθαίου, ἀρχὴς Σεπτεμβρίου - ἢ πρὶν το Τριῶδιο, γύρω στις 28-1. εἰν μεσολαβουν 6 Κυριακὲς ἀπὸ τὴν ἀπόδοση των Θεοφανείων (14-1) μέχρι τὴν ἐναρξη του Τριωδίου και η ΙΔ' Λουκα ἔχη αναγνωσθη κατά τον Δεκέμβριο, μετὰ τὴν ΙΕ' Λουκα προστίθεται μία εισέτι Κυριακὴ του Ματθαίου, δηλαδή η ΙΔ'.

ΙΔ' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σώσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκτέλειπεν ὄσιος.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:21-24; 2:1-4**

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ κρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρίνα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Μετάφραση

21 Ἐκεῖνος δὲ ποῦ μᾶς στερεώνει μαζί μ' ἐσᾶς εἰς τὸν Χριστὸν καὶ μᾶς ἔχρισε, εἶναι ὁ Θεός, 22 ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐσφράγισε καὶ ἔδωκε εἰς τὶς καρδιές μας τὸ Πνεῦμα σὰν ἀρραβῶνα. 23 Ἐπικαλοῦμαι μάρτυρά μου τὸν Θεόν, ὅτι διὰ νὰ μὴ σᾶς λυπήσω δὲν ἦλθα ἀκόμη εἰς τὴν Κόρινθον. 24 Ὅχι διότι θέλομεν νὰ σᾶς ἐξουσιάζωμεν σὲ ζητήματα τῆς πίστεώς σας, ἀλλὰ εἴμεθα συνεργάται τῆς χαρᾶς σας, διότι στέκεσθε σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν. 1 Ἀπεφάσισα νὰ μὴ σᾶς κάνω καὶ ἄλλην δυσάρεστην ἐπίσκεψιν. 2 Ἐὰν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, τότε ποιὸς μοῦ προξενεῖ χαρὰν παρὰ ἐκεῖνος ποῦ τὸν κάνω νὰ λυπάται; 3 Καὶ σᾶς ἔγραψα ἀκριβῶς αὐτό, ὥστε, ὅταν ἔλθω, νὰ μὴ λυπηθῶ ἀπὸ ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἔπρεπε νὰ χαίρω, διότι ἔχω πεποιθήσιν δι' ὅλους σας ὅτι ἡ χαρὰ μου εἶναι καὶ χαρὰ ὅλων σας. 4 Σᾶς ἔγραψα ἀπὸ μεγάλης θλίψιν καὶ στενοχωρίαν τῆς καρδιᾶς, μὲ πολλὰ δάκρυα, ὅχι διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσετε τὴν ὑπερβολικὴν ἀγάπην ποῦ ἔχω γιὰ σᾶς.

ΙΕ' Ματθαίου, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς κζ' 1,9) (ὅταν το Πάσχα πέση 4-4, η ΙΕ' Ματθαίου πέφτει 5-9)

Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (**δ' 6-15**)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπει, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν. Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πού εἶπε νὰ λάμπει φῶς μέσα ἀπὸ τό σκοτάδι, αὐτός ὁ ἴδιος ἔλαμψε μέσα στὶς καρδιές μας καὶ μᾶς φώτισε νὰ γνωρίσουμε τὴ δόξα του στο πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ ἐμεῖς πού ἔχουμε αὐτόν τό θησαυρό εἴμαστε σάν τὰ πῆλινα δοχεῖα· ἔτσι γίνεται φανερό πὼς ἡ ὑπερβολικὴ ἀξία τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ προέρχεται ἀπὸ τό Θεό κι ὄχι ἀπὸ μᾶς. Ἄν καὶ μᾶς πιέζουν ἀπὸ παντοῦ, δέ μᾶς καταβάλλουν. Βρισκόμαστε σέ ἀδιέξοδο, ὅμως δέν ἀπελπίζομαστε. Μᾶς καταδιώκουν, ὁ Θεός ὅμως δέ μᾶς ἐγκαταλείπει. Μᾶς ρίχνουν κάτω, μὰ δέ χάνουμε τὸν ἀγώνα. Συνεχῶς ὑποφέρουμε σωματικά μετέχοντας ἔτσι στό θάνατο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, γιὰ νὰ φανερωθεῖ στό πρόσωπό μας ἡ ζωὴ τοῦ ἀναστημένου Ἰησοῦ. Δηλαδή εἴμαστε ζωντανοί, ἀλλὰ ἐκθέτουμε συνεχῶς τὸν ἑαυτό μας στό θάνατο γιὰ χάρι τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε νὰ φανερωθεῖ στό θνητό μας σῶμα ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ. Ἐτσι, ἐμᾶς μᾶς ἀπειλεῖ συνεχῶς ὁ θάνατος, ἐνῶ ἐσεῖς κερδίζετε τὴ ζωὴ. Ἐχουμε, λοιπόν, τὴν ἴδια ἐμπιστοσύνη στό Θεό, πού ἀναφέρει ἡ Γραφή: Ἐμπιστεύτηκα τὸν ἑαυτό μου στό Θεό, γι' αὐτό καὶ μίλησα. Κι ἐμεῖς ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στό Θεό, γι' αὐτό καὶ κηρύττουμε. Ξέρουμε ὅτι ὁ Θεός, πού ἀνέστησε τὸν Κύριο Ἰησοῦ, θὰ ἀναστήσει καὶ ἐμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ θὰ μᾶς

παρουσιάσει μπροστά του μαζί σας. Όλα, λοιπόν, γίνονται για σάς. Έτσι, όσο πιά πολλοί δεχτούν τή χάρη τόσο πιά μεγάλη θά είναι ή εύχαριστία καί ή δοξολογία πρός τό Θεό.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ, Προκείμενον. (του ήχου της Κυριακής ή πάντοτε: Ήχος πλ. β΄, Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου καί εύλόγησον τήν κληρονομίαν σου. Στίχ. Πρός σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ό Θεός μου. (σημείωσις: για ευκολία των ψαλτων, ενω αλλάζει ο ηχος ο Απόστολος έχει συνεχόμενα τα προκείμενα από την ΙΕ΄ Ματθαίου. σαν να είναι η ΙΕ΄ Ματθαίου κάθε χρόνο ταυτόσημη με την Κυριακή προ της Υψώσεως ως προς τον ηχο).

Τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου, Προκείμενον. Ήχος α΄, Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς. **Στίχ.** Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ. **Προκείμενον. Ήχος β΄,** Ἰσχύς μου καί ὑμνησίς μου ὁ Κύριος. **Στίχ.** Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος. **Προκείμενον. Ήχος γ΄,** Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε. **Στίχ.** Πάντα ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. **Προκείμενον. Ήχος δ΄,** Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. **Στίχ.** Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. **Προκείμενον. Ήχος πλ. α΄,** Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καί διατηρήσαις ἡμᾶς. **Στίχ.** Σώσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος. **Προκείμενον. Προκείμενον. Ήχος βαρύς,** Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. **Στίχ.** Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καί τιμὴν. **Προκείμενον. Ήχος πλ. δ΄,** Εὐξασθε καί ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. **Στίχ.** Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **6:11-18.**

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εύπροσωπήσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆσωνται. Ἐμοί δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κάγῳ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν

τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, προσέξτε μέ πόσο μεγάλα γράμματα σᾶς γράφω τώρα μέ τό ἴδιο μου τό χέρι. Ὅσοι θέλουν νά ἀποκτήσουν καλή φήμη στους ἀνθρώπους, αὐτοί σᾶς ὑποχρεώνουν να περιτέμνεσθε, μέ μόνο στόχο νά μή καταδιώκωνται ἀπό τούς Ἰουδαίους ἐξαιτίας τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλωστε οὔτε καί αὐτοί πού ἐπιμένουν στήν περιτομή τηροῦν τόν νόμο. Ἀπλῶς θέλουν νά περιτέμνεστε ἐσεῖς, γιά νά καυχηθοῦν ὅτι σᾶς κατάφεραν νά τό κάνετε. Ὅσο γιά μένα, δέν θέλω ἄλλη ἀφορμή γιά καύκηση ἐκτός ἀπό τόν σταυρό τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν σταυρό πού πάνω του ὁ κόσμος πέθανε γιά μένα κι ἐγώ γιά τόν κόσμο. Για ὅσους ἀνήκουν στόν Ἰησοῦ Χριστό δέν ἔχει καμιά σημασία οὔτε τό νά κάνεις περιτομή οὔτε τό νά μήν κάνεις, ἀλλά ὅλοι εἶναι νέα δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι ἀκολουθοῦν αὐτή τήν ἀρχή, θά ἔχουν τήν εἰρήνη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ μαζί τους, αὐτοί καί ὁλος ὁ λαός τοῦ Θεοῦ. Στό ἐξῆς κανένας ἄς μή μοῦ δημιουργεῖ προβλήματα. Ἀρκετά ἔχω πάθει γιά τόν Ἰησοῦ, ὅπως δείχνουν τά σημάδια στό σώμα μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐχομαι νά εἶναι μαζί σας, ἀδελφοί μου. Ἀμήν.

το κατά Ματθαιον καλύπτει 17 εβδομάδας. εξ αυτων όμως αναγινώσκονται τόσαι μόνον, ὅσαι απαιτούνται δια το μέχρι της Κυριακης "της Κυριακης πρό της Υψώσεως" διάστημα. η επόμενη Κυριακή, που συνεχίζει και την αρίθμηση που άρχισε από την Α΄ Κυριακή μετά την Πεντηκοστή, είναι η Α΄ του Λουκα - με διαφορετικό Προκείμενο και ηχο κάθε χρόνο - και ο Απόστολος συνεχίζει από κει που σταμάτησε - δηλαδή, από την Κυριακή που προηγείται της "Κυριακης προ της Υψώσεως".

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ [(ίδιος με ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ΄ από την Πεντηκοστή). Προκείμενον.(ήχου Κυριακης)

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **2:16-20**

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ

εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο! Εἰ γὰρ, ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Μετάφραση

Αδελφοί, ξέρουμε πώς ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεί νά σωθεῖ μέ τήν τήρηση τῶν διατάξεων τοῦ νόμου. Αὐτό θά γίνει μόνο μέ τήν πίστη στόν Ἰησοῦ Χριστό. Γι' αὐτό κι ἐμεῖς πιστέψαμε στόν Ἰησοῦ Χριστό, γιά νά δικαιωθοῦμε μέ τήν πίστη στό Χριστό κι ὄχι μέ τήν τήρηση τοῦ νόμου· γιατί μέ τά ἔργα τοῦ νόμου δέ θά σωθεῖ κανένας ἄνθρωπος. Ἄν ὅμως, ζητώντας νά σωθοῦμε ἀπό τό Χριστό, βρεθήκαμε νά εἴμαστε κι ἐμεῖς ἁμαρτωλοὶ ὅπως οἱ ἔθνηκοί, σημαίνει τάχα πῶς ὁ Χριστός ὀδηγεῖ στήν ἁμαρτία; Ὅχι βέβαια! Γιατί, ἂν ὅ,τι γκρέμισα τό ξανατίζω, εἶναι σάν νά ὁμολογῶ πώς ἔκανα λάθος ὅταν τό γκρέμιζα. Κι ἀληθινά, μέ κριτήριο τό νόμο, ἔχω πεθάνει γιά τή θρησκεία τοῦ νόμου, γιά νά βρῶ τή ζωή κοντά στό Θεό. Ἐχω πεθάνει στό σταυρό μαζί μέ τό Χριστό. Καί δέ ζῶ πιά ἐγώ, ἀλλά ζεῖ στό πρόσωπό μου ὁ Χριστός. Κι ἡ τωρινή σωματική μου ζωή εἶναι ζωή βασισμένη στήν πίστη μου στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού μέ ἀγάπησε καί πέθανε ἐκούσια γιά χάρη μου.

Κυριακή Α' Λουκα, (ο ἦχος και ο Απόστολος αλλάζουν από έτος σε έτος. η συνέχεια στην Κυριακή ταδε από την Πεντηκοστή), Κυριακή Β' Λουκα, Κυριακές Οκτωβρίου, Κυριακή λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν είναι επισήμως εορταζόμενος: 23-10, 26-10, 28-10, παίρνουν και το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο: 18-10, Κυριακή Β' Λουκα, Κυριακή Γ' Λουκα,

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ (από 11-17/10) ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Ζ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ, Κυριακή του Σπορέως Απόστολος, (σταθερός).

Προκείμενον Ἦχος δ', Ὁμιδὴ τῶν Πατέρων (δεν αλλάζει το προκείμενον και ο στιχος)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πάντων, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. **(Τίτ. Γ' 8-15)**

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει, ὡν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν, ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἄμην.

Μετάφραση

Παιδί μου Τίτε, αὐτὰ τὰ λόγια εἶναι ἀληθινὰ καὶ θέλω νὰ τὰ βεβαιώσεις μὲ τὴν προσωπικὴ σου μαρτυρία, ὥστε ὅσοι ἔχουν πιστέψει στὸ Θεὸ νὰ φροντίζουν νὰ πρωτοστατοῦν σὲ καλὰ ἔργα. Αὐτὰ εἶναι τὰ καλὰ καὶ τὰ χρήσιμα στοὺς ἀνθρώπους. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, νὰ ἀποφεύγεις τίς ἀνόητες ἀναζητήσεις σὲ γενεαλογικούς καταλόγους, τίς φιλονικίες καὶ τίς διαμάχες γύρω ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου, γιατί ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀνώφελα καὶ μάταια. Τὸν ἄνθρωπο πού ἀκολουθεῖ πλανερὲς διδασκαλίες συμβούλεψέ τον μιά δυό φορές, κι ἂν δὲν ἀκούσει ἄφησέ τον, μὲ τὴ βεβαιότητα πὼς αὐτός ἔχει πιά διαστεφεῖ καὶ ἁμαρτάνει, καταδικάζοντας ἔτσι ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτό του. Ὅταν θὰ σοῦ στείλω τὸν Ἀρτεμά ἢ τὸν Τυχικό, ἔλα τὸ συντομότερο νὰ μὲ συναντήσεις στὴ Νικόπολη, γιατί ἐκεῖ ἀποφάσισα νὰ περάσω τὸ χειμῶνα. Τὸ Ζηνά τὸ νομικό καὶ τὸν Ἀπολλῶ, νὰ τοὺς ἐφοδιάσεις πλουσιοπάροχα μὲ ὅτι χρειάζονται γιὰ τὸ ταξίδι τους, ὥστε νὰ μὴν τοὺς λείψει τίποτα. Ἄς μαθαίνουν καὶ οἱ δικοί μας νὰ πρωτοστατοῦν σὲ καλὰ ἔργα, γιὰ ν' ἀντιμετωπίζουν τίς ἐπείγουσες ὑλικές ἀνάγκες, ὥστε ἡ ζωὴ τους νὰ μὴν εἶναι ἄκαρπη. Σὲ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτησε τοὺς πιστοὺς πού μᾶς ἀγαποῦν. Ἡ χάρις νὰ εἶναι μαζί μὲ ὅλους σας. Ἄμην.

ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΛΟΥΚΑ, Ἀπόστολος (αλλάζει) (23-10 ο ἅγιος παίρνει τον Απόστολο, ο οποίος είναι της Κ' Κυριακής από την Πεντηκοστή, με δικό του Προκείμενο και στίχο),

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ (από 30-10 έως 5-11), ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ,

Νοέμβριος, Κυριακές, Κυριακή λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν είναι επισήμως εορταζόμενος: 1-11, 8-11, 11-11, 12-11, 13-11, 14-11, 25-11, παίρνουν και το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο: 16-11, 21-11, 30-11, ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ(από 30-10 έως 5-11), ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ, Θ΄ Λουκα, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ

Δεκέμβριος, Κυριακές. ΚΥΡΙΑΚΗ λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν είναι επισήμως εορταζόμενος: 4-12, 5-12, 6-12, 9-12, 12-12, 15-12, 27-12

παίρνουν και το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο: 25-12

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΛΟΥΚΑ, (σημειώσεις: η Ι΄ Κυριακή του Λουκα προηγείται πάντοτε της ΙΑ΄).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ, (σημειώσεις: η ΙΑ΄ Κυριακή του Λουκα πέφτει από 11 έως 17 -12).

Προκείμενον. Ήχος πλ. δ΄

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός των πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πάντων, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου το ἀνάγνωσμα **(3:4-11)**

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἕλληνας καὶ Ἰουδαῖος, περιτομῆ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πανί Χριστός.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ἀληθινή ζωὴ μας, φανερωθεῖ, τότε κι ἐσεῖς θά φανερωθεῖτε μαζί του δοξασμένοι στὴν παρουσία του. Ἀπονεκρώστε, λοιπὸν ὅ,τι σας συνδέει μέ τό ἁμαρτωλό παρελθόν: Τὴν πορνεία, τὴν ἠθική

ἀκαθαρσία, τό πάθος, τήν κακή ἐπιθυμία καί τήν πλεονεξία, πού εἶναι εἰδωλολατρία. Γιά ὅλα αὐτά θά πέσει ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ πάνω σ' ἐκείνους πού δέ θέλουν νά πιστέψουν. Σ' αὐτούς ἀνήκατε ἄλλοτε κι ἐσεῖς, ὅταν αὐτά τά πάθη δυνάστευαν τή ζωή σας. Τώρα ὁμως πετάξτε τά ὅλα αὐτά ἀπό πάνω σας: Τήν ὀργή, τό θυμό, τήν πονηρία, τήν κακολογία καί τήν αἰσχρολογία. Μή λέτε ψέματα ὁ ἕνας στόν ἄλλο, ἀφοῦ βγάλατε ἀπό πάνω σας τόν παλιό ἁμαρτωλό ἑαυτό σας μέ τίς συνήθειές του. Τώρα πιά ἔχετε ντυθεῖ τόν καινούριο ἄνθρωπο, πού ἀνανεώνεται συνεχῶς σύμφωνα μέ τήν εἰκόνα τοῦ δημιουργοῦ του, ὥστε μέ τή νέα ζωή του νά φτάσει στήν τέλεια γνώση τοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτή τή νέα κατάσταση δέν ὑπάρχουν πιά ἐθνικοί καί Ἰουδαῖοι, περιτμημένοι κι ἀπερίτμητοι, βάρβαροι, Σκύθες, δοῦλοι, ἐλεύθεροι· τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅλα καί ὁ Χριστός τά διέπει ὅλα.

ΚΥΡΙΑΚΗ πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, (ἀπό 18-24/12), Προκείμενον Ἦχος δ', Ὕμνος Τριῶν Παίδων

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **(Κεφ. ΙΑ', 9-10, 32-40).**

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσιν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε, καὶ Σαμψών, καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουήλ, καὶ τῶν Προφητῶν· Οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, (ῶν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες,

μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Μετάφραση

Αδελφοί, ὁ Ἀβραάμ μὲ τὴν πίστη ἐγκαταστάθηκε στὴ γῆ πού τοῦ εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ Θεός, ξένος σέ ἄγνωστη χώρα, ζώντας σέ σκηνές μὲ τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ, πού κι αὐτοὶ ἦταν κληρονόμοι τῆς ἴδιας ὑποσχέσεως. Κι αὐτό, γιατί περίμενε τὴν πόλη πού θά εἶχε στέρεα θεμέλια καὶ πού ἀρχιτέκτονας καὶ δημιουργός της θά ἦταν ὁ Θεός. Χρειάζεται νά συνεχίσω; Δέ θά μέ πάρει ὁ χρόνος νά διηγηθῶ γιά τό Γεδεών, τό Βαράκ, τό Σαμψών, τὸν Ἰεφθάε, τό Δαβίδ, τό Σαμουήλ καὶ τοὺς προφῆτες. Μὲ τὴν πίστη κατατρόπωσαν βασιλεία, ἐπέβαλαν τό δίκαιο, πέτυχαν τὴν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων· ἔσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν τὴ σφαγὴ, ἔγιναν ἀπὸ ἀδύνατοι ἰσχυροί, ἀναδείχτηκαν ἥρωες στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σέ φυγὴ ἐχθρικά στρατεύματα· γυναῖκες ξαναπῆραν πίσω στὴ ζωὴ τοὺς ἀνθρώπους τους, κι ἄλλοι βασανίστηκαν ὡς τό θάνατο, χωρὶς νά δεχτοῦν τὴν ἀπελευθέρωσή τους, γιατί πίστευαν ὅτι μπορούσαν ν' ἀναστηθοῦν σέ μία καλύτερη ζωὴ. Ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καὶ μαστιγώσεις, ἀκόμη καὶ δεσμά καὶ φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν μὲ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μὲ προβιές καὶ κατσικίσια δέρματα, ἔζησαν σέ στερήσεις, ὑπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις καὶ κακουχίες - ὁ κόσμος δέν ἦταν ἄξιος νά χεῖ τέτοιους ἀνθρώπους - πλανήθηκαν σέ ἐρημιές καὶ βουνά, σέ σπηλιές καὶ σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι οἱ παραπάνω, παρά τὴν καλὴ μαρτυρία τῆς πίστες τους, δέν πῆραν ὅτι τοὺς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Αὐτός εἶχε προβλέψει κάτι καλύτερο γιά μας, ἔτσι ὥστε νά μὴ φτάσουν ἐκεῖνοι στὴν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ, Προκείμενον.

Ἦχος δ΄

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ: Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **1:11-19.**

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν

ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπήλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, πρέπει νὰ ξέρετε πῶς τὸ εὐαγγέλιο πού σᾶς κήρυξα ἐγὼ δέν προέρχεται ἀπὸ ἄνθρωπο. Γιατί κι ἐγὼ οὔτε τὸ παρέλαβα οὔτε τὸ διδάχτηκα ἀπὸ ἄνθρωπο, ἀλλὰ μου τὸ ἀποκάλυψε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἀσφαλῶς ἔχετε ἀκούσει γιὰ τὴ διαγωγή μου ὅσον καιρὸ ἀνῆκα στὴν ἰουδαϊκὴ θρησκεία, ὅτι καταδίωκα μέ πάθος τὴν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ καὶ προσπαθοῦσα νὰ τὴν ἐξαφανίσω. Καί πρόκοβα στὸν ἰουδαϊσμό πιο πολὺ ἀπὸ πολλοὺς συνομήλικους συμπατριῶτες μου, γιατί εἶχα μεγαλύτερο ζῆλο γιὰ τίς προγονικὲς μου παραδόσεις. Ὁ Θεὸς ὅμως μέ εἶχε ξεχωρίσει ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς μάνας μου καὶ ἡ χάρις του μέ εἶχε καλέσει νὰ τὸν ὑπηρετήσω. Ὅταν, λοιπόν, εὐδόκησε νὰ μοῦ ἀποκαλύψει τὸν Υἱό του γιὰ νὰ φέρω στοὺς ἐθνικοὺς τὸ χαρμόσυνο μήνυμα γι' αὐτόν, δέ στηρίχθηκα σ' ἀνθρώπινες δυνάμεις· οὔτε ἀνέβηκα στὰ Ἱεροσόλυμα νὰ δῶ ἐκείνους πού ἦταν ἀπόστολοι πρὶν ἀπὸ μένα, ἀλλὰ ἔφυγα στὴν Ἀραβία, καὶ ὕστερα ξαναγύρισα στὴ Δαμασκό. Ἔπειτα, μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια, ἀνέβηκα στὰ Ἱεροσόλυμα νὰ γνωρίσω ἀπὸ κοντὰ τὸν Πέτρο, κι ἔμεινα κοντὰ του δεκαπέντε μέρες. Ἄλλον ἀπόστολο δέν εἶδα, παρά τὸν Ἰάκωβο, τὸν ἀδερφὸ τοῦ Κυρίου.

.....
[ΟΤΑΝ, 30, 31-12, "ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ" Η ΚΥΡΙΑΚΗ «ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ» ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ «ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ», ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ «ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ» (ΜΑΡΚΟΣ, α', 1-8)], και τον Απόστολο:

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ (ΜΑΡΚΟΣ, α΄, 1-8), Απόστολος, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄

Σώσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα **(δ΄:5-8)**

Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πάσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πάσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Μετάφραση

Παιδί μου Τιμόθεε, νά εἶσαι ἀγρυπνος γιὰ νά τά ἀντιμετωπίζεις ὄλα. Νά κακοπαθήσεις, νά ἐργαστεῖς γιὰ τὴ διάδοση τοῦ εὐαγγελίου, νά ἐκπληρώσεις τὸ καθῆκον σου στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ. Ἐγὼ πιά ἦρθε ἡ ὥρα νά χύσω τὸ αἷμα μου σπονδῆ στό Θεό· ἔφτασε ὁ καιρὸς νά φύγω ἀπ’ αὐτό τὸν κόσμο. Ἀγωνίστηκα τὸν ὠραῖο ἀγῶνα, ἔτρεξα τὸ δρόμο ὡς τὸ τέλος, φύλαξα τὴν πίστη. Τώρα πιά μέ περιμένει τὸ στεφάνι τῆς δικαιοσύνης, πού μ’ αὐτό θά μέ ἀνταμείψει ὁ Κύριος ἐκείνῃ τὴν ἡμέρα, ὁ δίκαιος κριτής. Κι ὄχι μόνο ἐμένα, ἀλλὰ κι ὄλους ἐκείνους πού περιμένουν μέ ἀγάπη τὸν ἐρχομό του.

Ἰανουάριος, Κυριακές, [(ἸΔ΄ Ματθαίου, ἀρχές Σεπτεμβρίου - ἢ πριν το Τριῶδιο, γύρω στις 28-1. εἰάν μεσολαβουν 6 Κυριακές ἀπὸ τὴν ἀπόδοση τῶν Θεοφανείων (14-1) μέχρι τὴν ἐναρξὴ τοῦ Τριῶδιου καὶ ἡ ἸΔ΄ Λουκα ἐκὴ ἀναγνωσθῆ κατά τὸν Δεκέμβριο, μετὰ τὴν ἸΕ΄ Λουκα προστίθεται μία εἰσέτι Κυριακὴ τοῦ Ματθαίου, ἡ ἸΔ΄. (Απόστολος τάδε ἀπὸ Πεντηκοστή, ἀναστάσιμο ἀπολυτίκιο τῆς Κυριακῆς, ἀπολυτίκιο ἀγίου- εἰάν ἐκεῖ δοξαστικό-, ἀντίφωνα τῶν Κυριακῶν)]. Κυριακὴ λέμε τὸν Απόστολο τοῦ ἀγίου, ὅταν εἶναι ἐπισήμως εορταζόμενος: 11-1, 17-1, 18-1, 20-1, 25-1, 27-1, 30-1, παίρνουν καὶ τὸ Ευαγγέλιο καὶ τὸν Απόστολο: 1-1 (ὁ Απόστολος τοῦ Ἀγίου), 6-1, 7-1, 30-1 (ὅταν πέσει ἐκτὸς Τριῶδιου).

**Κυριακή μετά τα Φωτα, Ἀπόστολος, Προκείμενον (σταθερό).
Ἦχος α΄**

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:7-13**

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν Ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, στὸν καθένα μας ἔχει δοθεῖ κάποιο ἰδιαίτερο χάρισμα, σύμφωνα μέ τό μέτρο πού δωρίζει ὁ Χριστός. Γι' αὐτό λέει ἡ Γραφή: Ἀνέβηκε ψηλά, πῆρε μαζί του αἰχμαλώτους, ἔδωσε δῶρα στοὺς ἀνθρώπους. Τό ἀνέβηκε ὅμως, τί ἄλλο σημαίνει παρά πὼς προηγουμένως εἶχε κατέβει ἐδῶ στή γῆ; Αὐτός πού κατέβηκε εἶναι ὁ ἴδιος πού ἀνέβηκε πάνω ἀπ' ὅλους τοὺς οὐρανοὺς, γιά νά γεμίσει μέ τήν παρουσία του τό σύμπαν. Αὐτός, λοιπόν, σέ ἄλλους ἔδωσε τό χάρισμα τοῦ ἀποστόλου, σέ ἄλλους τοῦ προφήτη, σέ ἄλλους τοῦ εὐαγγελιστῆ καί σ' ἄλλους τοῦ ποιμένα καί δασκάλου, γιά νά καταρτίζουν τοὺς πιστούς γιά τό ἔργο τῆς διακονίας, ὥστε νά οἰκοδομεῖται τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι θά καταλήξουμε ὅλοι στήν ἐνότητα πού δίνει ἡ πίστη καί ἡ βαθιά γνώση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, θά γίνουμε ὠριμοί καί θά φτάσουμε στήν τελειότητα πού μέτρο της εἶναι ὁ Χριστός.

Κυριακή, 14-1, απόδοσις εορτης Φώτων, Ἀπόστολος, ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ΛΟΥΚΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ΛΟΥΚΑ (Δεκέμβριο ἢ Ιανουάριο), ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ΛΟΥΚΑ (του Ζακχαίου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, (ζῆτει τῇ ΛΒ΄ Κυριακῇ),

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' Ματθαίου: Απόστολος, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (από την Πεντηκοστή).

Φεβρουάριος, Κυριακές, Κυριακή λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν είναι επισήμως εορταζόμενος: 1-2, 10-2, 24-2, παίρνουν και το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο: 2-2.

4-2-2024, ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' Ματθαίου (και ενώ η απόσταση από την Πεντηκοστή δεν είναι η 15η Κυριακή, λέμε τον Απόστολο της ΙΕ' Κυριακής, με διαφορετικό ηχο-Προκείμενο κάθε χρόνο).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ . λέμε τον Απόστολο της εορτής και όχι της σειράς τις εξής Κυριακές: των Πατέρων της Δ' Οικουμενικής Συνόδου, προ της Υψώσεως, μετά την Ύψωσιν. σημειώσεις: η Ε' Κυριακή του Λουκα πέφτει από 30-10 έως 5-11. η ΙΑ' Κυριακή του Λουκα, των Προπατόρων, πέφτει από 11 έως 17 -12. η Ι' Κυριακή του Λουκα πριν την ΙΑ'. οι λοιποί περικοπαί αναγινώσκονται κατά σειράν εις τας ενδιαμέσους Κυριακάς. η ΙΒ', ΙΕ' ή και η ΙΔ' αναγινώσκονται μετά τα Φωτα. έχουν δικό τους Απόστολο και οι Κυριακές: προ Χριστου Γεννήσεως, μετά Χριστόν Γέννησιν (26-29/12), προ των Φώτων (30-12 μέχρι 5-1) και μετά τα Φωτα. από 15-1 μέχρι της ενάρξεως του Τριωδίου αναγινώσκονται από τις Κυριακές του Λουκα που έμειναν ή και του Ματθαίου. κατά τας δεσποτικές και θεομητορικές εορτάς αναγινώσκονται οι Απόστολοί των πάντοτε.

Συνέχεια Αποστολικών αναγνωσμάτων μετά την "Κυριακήν μετά την Ύψωσιν":

Κυριακής ΙΣΤ' (από την Πεντηκοστή) εβδομάδος- διότι ο Ματθαίος, λόγω Πάσχα, φτάνει μέχρι την με αριθμό ΙΕ' Κυριακή από την Πεντηκοστή, με ηχο πλ. β' πάντοτε- Προκείμενον καὶ Ἀλληλουάριον τοῦ Ἦχου τῆς Κυριακῆς (ὁπότε ἐνδεικτικὰ ἀναγράφονται τὰ Προκείμενα, σαν να συνεχίζονται οι Κυριακές του Ματθαίου - που η απόστασή τους από την Πεντηκοστή είναι σταθερή- ενώ έχουμε μπει στις Κυριακές του Λουκα, όπου κάθε χρόνο έχουν διαφορετικό ηχο). Οι Κυριακές πρὸ και μετά την Ύψωσιν είναι περίπου σταθερές, έχουν δικό τους Απόστολο, με Προκείμενο και ηχο που συνεχίζει τις Κυριακές του Ματθαίου κάθε έτους.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄, Προκείμενον(ήχου της Κυριακής). Ἦχος βαρύς,

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.,

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **6:1-10**

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῆ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπίγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτιζόντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, συνεργάτες τοῦ Θεοῦ καθὼς εἴμαστε, σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μὴν ἀφήσετε νὰ πάει χαμένη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ποὺ δεχτήκατε, γιατί ἡ Γραφή λέει: Στόν καιρό τῆς χάρις σέ ἄκουσα, καὶ τὴν ἡμέρα τῆς σωτηρίας σέ βοήθησα. Νά, τώρα εἶναι ὁ καιρὸς τῆς χάρις, τώρα εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας. Κανένα πρόσκομμα δὲ φέρνουμε σέ κανένα, γιὰ νὰ μὴ δυσφημηθεῖ τό ἔργο μας. Ἀντίθετα, μέ κάθε τρόπο συστήνουμε τόν ἑαυτό μας σάν ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ: μέ τὴ μεγάλη ὑπομονή μας, μέ τίς θλίψεις, μέ τίς δυσχέρειες, τίς στενοχώριες, τίς κακοποιήσεις, τίς φυλακίσεις, τίς ἐξεγέρσεις ἐναντίον μας, τίς ταλαιπωρίες, τίς ἀγρυπνίες, τὴν πείνα. Συστήνουμε τούς ἑαυτοὺς μας μέ τὴν ἐντιμότητα, τὴ γνώση τῆς ἀλήθειας, τὴν ἀνεκτικότητα, τὴν καλοσύνη, τὴ φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἀνυπόκριτη ἀγάπη, τό κήρυγμα γιὰ τὴν ἀλήθεια, τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, μέ τὰ ὄπλα τῆς σωτηρίας τὰ ἐπιθετικά καὶ τὰ ἀμυντικά, δοκιμάζοντας δόξα καὶ ἀτίμωση, δυσφήμιση καὶ ἔπαινο· μᾶς θεωροῦν λαοπλάνους, καὶ ὁμως

λέμε τήν ἀλήθεια· μάς ἀγνοοῦν καί ὁμως γινόμαστε γνωστοί· φτάνουμε στό θάνατο, καί νά πού ζοῦμε· μάς βασανίζουν, ἀλλά δέν πεθαίνουμε· μάς προξενοῦν στενοχώριες καί ὁμως πάντοτε χαιρόμαστε· εἶμαστε φτωχοί, κάνουμε ὁμως πολλούς νά πλουτίσουν· δέν ἔχουμε τίποτε καί κατέχουμε τά πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ (ἀπό την Πεντηκοστή), Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄

Εὔξασθε καί ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **6:16-18; 7:1.**

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἐσεῖς εἶστε ναὸς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ ἴδιος εἶπε: Θά κατοικήσω ἀνάμεσά τους καὶ θά πορεύομαι μαζί τους. Θά εἶμαι Θεός τους, κι αὐτοὶ θά εἶναι λαός μου. Γι' αὐτό λέει ὁ Κύριος: Φύγετε μακριά ἀπ' αὐτοὺς καὶ ξεχωρίστε. Μὴν ἀγγίζετε ἀκάθαρο πράγμα, κι ἐγὼ θά σᾶς δεχτώ. Θά εἶμαι γιὰ σᾶς ὁ πατέρας, κι ἐσεῖς θά εἶστε γιοὶ καὶ θυγατέρες μου, λέει ἀκόμα ὁ παντοκράτορας Κύριος. Ἀφοῦ λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ἔχουμε αὐτές τίς ὑποσχέσεις, ἄς καθαρίσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπὸ καθετί πού μολύνει τό σῶμα καὶ τήν ψυχή. Ἄς ζήσουμε μία ἅγια ζωή μέ φόβο Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ΄, (ἀπό την Πεντηκοστή), Προκείμενον. Ἦχος α΄,
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **9:6-11.**

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν

αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Μετάφραση

Αδελφοί, ὅποιος σπέρνει μέ φειδώ, θά ἔχει λίγη σοδειά· κι ὅποιος σπέρνει ἀπλόχερα ἢ σοδειά του θά εἶναι ἄφθονη. Ὁ καθένας ἄς δώσει ὅτι τοῦ λέει ἡ καρδιά του χωρὶς νά στενοχωριέται ἢ νά ἐξαναγκάζεται, γιατί «ὁ Θεός ἀγαπάει αὐτόν πού δίνει μέ εὐχαρίστηση». Ὁ Θεός ἔχει τή δύναμη νά σᾶς χορηγήσει πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ὥστε νά εἴστε πάντοτε σέ ὅλα τελείως αὐτάρκεις, καί νά δίνετε μέ τό παραπάνω γιά κάθε καλό σκοπό. Τό λέει καί ἡ Γραφή: Σκόρπισε, ἔδωσε στους φτωχοῦς, ἡ ἀγαθοεργία του θά διαρκεῖ αἰῶνια. Αὐτός πού δίνει στό σποριά τό σπόρο καί τό φωμί γιά νά τραφεῖ, θά δώσει καί θά πληθύνει καί τό δικό σας σπόρο καί θά αὐξήσει τούς καρπούς τῆς ἀγαθοεργίας σας. Ὁ Θεός θά σᾶς κάνει πλούσιους σέ ὅλα, γιά νά μπορεῖτε νά δίνετε γενναιόδωρα. Αὐτοί πού θά πάρουν ἀπό μᾶς τή δική σας εἰσφορά θά εὐχαριστοῦν τό Θεό.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ΄, (ἀπό τὴν Πεντηκοστή), Προκείμενον Ἦχος Β΄,
Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα,
11:31-33; 12:1-9.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δεῖ· οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἶτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἶτε ἐν σώματι εἶτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἔξον ἀνθρώπῳ λαλήσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ

δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἔρῶ· φείδομαι δέ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέν μοι· Ἄρκει σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται· ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Αδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ - ἃς εἶναι εὐλογημένο τό ὄνομά του στοὺς αἰῶνες - ξέρει ὅτι δὲ λέω ψέματα. Στὴ Δαμασκό, ὁ διοικητῆς-ἐκπρόσωπος τοῦ βασιλιᾶ Ἀρέτα ἔβαλε φρουροὺς σέ ὅλη τὴν πόλη γιὰ νά μέ συλλάβει. Μέσα ὅμως ἀπὸ ἓνα ἄνοιγμα τοῦ τείχους μέ κατέβασαν μέ καλάθι καὶ ξέφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του. Δέ μέ συμφέρει βέβαια νά καυχηθῶ· θά τό κάνω ὅμως γιατί πρόκειται γιὰ ὀράματα κι ἀποκαλύψεις πού μου χάρισε ὁ Κύριος. Ξέρω ἓναν ἄνθρωπο πιστό, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ δεκατέσσερα χρόνια ἀνυψώθηκε μέχρι καὶ τὸν τρίτο οὐρανό - δέν ξέρω ἂν ἦταν μέ τό σῶμα του ἢ χωρὶς τό σῶμα, αὐτό ὁ Θεός τό ξέρει. Ξέρω ὅτι αὐτός ὁ ἄνθρωπος - ἢ ἦταν μέ τό σῶμα ἢ χωρὶς τό σῶμα δέν τό ξέρω, ὁ Θεός τό ξέρει - μεταφέρθηκε ξαφνικά στὸν παράδεισο καὶ ἄκουσε λόγια πού δέν μπορεῖ οὔτε ἐπιτρέπεται νά τά πει ἄνθρωπος. Γι' αὐτό τὸν ἄνθρωπο θά καυχηθῶ· γιὰ τὸν ἑαυτό μου ὅμως δέ θά καυχηθῶ, παρά μόνο γιὰ τίς ταλαιπωρίες μου. Ἄμα θελήσω, λοιπόν, νά καυχηθῶ, δέ θά φανῶ ἀνόητος, γιατί θά πῶ τὴν ἀλήθεια. Τό ἀποφεύγω ὅμως, μήπως ἐξαιτίας τοῦ μεγαλείου τῶν ἀποκαλύψεων, μέ θεωρήσει κανεὶς παραπάνω ἀπ' αὐτό πού βλέπει ἢ ἀκούει ἀπὸ μένα. Γιὰ νά μὴν περηφανεύομαι ὅμως, ὁ Θεός μου ἔδωσε ἓνα ἀγκάθι στό σῶμα μου, ἓναν ὑπηρέτη τοῦ σατανᾶ νά μέ ταλαιπωρεῖ, ὥστε νά μὴν περηφανεύομαι. Γι' αὐτό τό ἀγκάθι τρεῖς φορές παρακάλεσα τὸν Κύριο νά τό διώξει ἀπὸ πάνω μου. Ἡ ἀπάντησή του ἦταν: «Σοὺ ἀρκεῖ ἡ χάρις μου, γιατί ἡ δύναμή μου φανερώνεται στήν πληρότητά της μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀδυναμία σου». Μέ περισσότερη εὐχαρίστηση, λοιπόν, θά καυχηθῶ, γιὰ τίς ταλαιπωρίες μου, γιὰ νά κατοικήσει μέσα μου ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Κ΄, (από την Πεντηκοστή), Προκείμενον. Ήχος γ΄, [στις 23-10 λέμε: Προκείμενον πλ. δ΄, του αγίου, (αλληλουιάριον του ήχου της Κυριακής) εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθόγγος αυτου. στιχ. οι ουρανοί διηγουνται δόξαν Θεου)]

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **1:11-19.**

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· ...**(βλέπε ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ).**

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ΄, (από την Πεντηκοστή). Προκείμενον. Ήχος δ΄,
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.,
Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **2:16-20.**

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ...**(βλέπε ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ).**

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ΄, Προκείμενον. Ήχος πλ. α΄.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **6:11-18.**

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν...**ΒΛΕΠΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.**

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, Προκείμενον. Ήχος πλ. β΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεὸς μου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **2:4-10.**

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωποίησεν τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἔσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Μετάφραση

Αδελφοί, ὁ Θεός μᾶς ἀγάπησε, γιατί εἶναι πλούσιος σέ ἔλεος κι ἔχει ἀπέραντη ἀγάπη. Κι ἐνῶ ἡμασταν πνευματικά νεκροί ἐξαιτίας τῶν παραπτωμάτων μας, μᾶς ξανάδωσε ζωή μαζί μέ τό Χριστό. Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἔχετε σωθεῖ. Μᾶς ἀνέστησε μαζί μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό καί μᾶς ἔβαλε νά καθίσουμε μαζί μ' αὐτόν στά οὐράνια. Ἔτσι, μέ τήν ἀγάπη πού μᾶς ἔδειξε διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, φανερώνει στίς μελλοντικές γενιές πόσο ὑπερβολικά γενναιοδωρη εἶναι ἡ χάρη Του. Πραγματικά, μέ τή χάρη Του σωθήκατε διά τῆς πίστεως. Κι αὐτό δέν εἶναι δικό σας κατόρθωμα ἀλλά δῶρο Θεοῦ. Δέ σωθήκατε μέ τά δικά σας ἔργα κι ἔτσι κανείς δέν μπορεί νά καυχηθεῖ γι' αὐτό. Εἴμαστε δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μας ἔκανε καινούριους ἀνθρώπους, γιά νά μπορούμε νά κάνουμε καλά ἔργα, πού τά προετοίμασε ὁ Θεός, γιά νά εἶναι μ' αὐτά γεμάτη ἡ ζωή μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ', Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **2:14-22.**

Ἀδελφοί, Χριστός ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας· τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Μετάφραση

Αδελφοί, ὁ Χριστός πραγματικά εἶναι γιά μᾶς ἡ εἰρήνη. Αὐτός ἔκανε τοὺς δύο ἀντιμαχόμενους κόσμους ἓνα λαό καί γκρέμισε μέ τό σταυρικό του θάνατο ὅ,τι σάν τείχος τοὺς χώριζε καί προκαλοῦσε ἔχθρα μεταξύ τους. Κατήργησε δηλαδή τόν

ἰουδαϊκὸ νόμο τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν διατάξεων, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ μὲ τὸ ἔργο του ἀπὸ τὰ δύο ἐχθρικά μέρη, ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς ἐθνικούς, μία νέα ἀνθρωπότητα, φέρνοντας τὴν εἰρήνην. Κι ἀφοῦ θανάτωσε μὲ τὸ σταυρὸ του τὴν ἔχθρα, ἔνωσε τοὺς δύο πρῶην ἐχθρούς σὲ ἓνα σῶμα καὶ τοὺς συμφιλίωσε μὲ τὸ Θεό. Ἔτσι, ὁ Χριστὸς ἦρθε κι ἔφερε τὸ χαρμόσυνο μῆνυμα τῆς εἰρήνης σ' ἐσᾶς τοὺς ἐθνικούς, πού ἦσασταν μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ σ' ἐσᾶς τοὺς Ἰουδαίους, πού ἦσασταν κοντὰ του. Πραγματικά διὰ τοῦ Χριστοῦ μποροῦμε μ' ἓνα πνεῦμα καὶ οἱ δύο, ἐθνικοὶ καὶ Ἰουδαῖοι, νὰ πλησιάσουμε τὸν Πατέρα. Δέν εἶστε, λοιπόν, πιά ξένοι καὶ χωρὶς δικαιώματα, ἀλλὰ ἀνήκετε στὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, στὴν οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ. Προστεθήκατε κι ἐσεῖς στὸ οἰκοδόμημα πού ἔχει θεμέλιο τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς προφῆτες κι ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸ Χριστό. Μ' αὐτὸν ὀλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα δένεται καὶ μεγαλώνει, ὥστε νὰ γίνῃ ναὸς ἅγιος γιὰ τὸν Κύριο. Ὁ Κύριος οἰκοδομεῖ κι ἐσᾶς μαζί μὲ τοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ γίνετε πνευματικὴ κατοικία τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ', Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐχασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς Κύριον, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, σᾶς παρακαλῶ ἐγὼ πού εἶμαι φυλακισμένος γιὰ τὸν Κύριο, νὰ ζεῖτε μὲ τρόπο ἀντάξιο ἐκείνου πού σᾶς κάλεσε στὴ νέα ζωὴ. Νὰ ζεῖτε μὲ ταπείνωση, πραότητα καὶ ὑπομονή· νὰ ἀνέχεστε μὲ ἀγάπη ὁ ἓνας τὸν ἄλλο καὶ νὰ προσπαθεῖτε νὰ διατηρεῖτε, μὲ τὴν εἰρήνην πού σᾶς συνδέει μεταξύ σας, τὴν ἐνότητα πού δίνει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἐνα σῶμα ἀποτελεῖτε ὅλοι κι ἓνα πνεῦμα σᾶς ἐνώνει, ὅπως καὶ μία εἶναι ἡ ἐλπίδα σας

γιά τήν ὁποία σᾶς κάλεσε ὁ Θεός. Ἕνας Κύριος ὑπάρχει, μία πίστη, ἓνα βάπτισμα. Ἕνας Θεός καί Πατέρας ὄλων, πού κυριαρχεῖ σ' ὄλους, ἐνεργεῖ μέσα ἀπ' ὄλους καί κατοικεῖ σε ὄλους σας. Στόν καθένα μας ὁμως ἔχει δοθεῖ κάποιο ἰδιαίτερο χάρισμα, σύμφωνα μέ τό μέτρο πού δωρίζει ὁ Χριστός.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ [καί Δευτέρας α΄ ἐβδομάδος Ἐπιστολῶν, (Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος). Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄.

Σώσον, Κύριε, τὸν λαὸν σου καί εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεὸς μου.

.....

καί 12-12 καί 9-11, με προκείμενο καί στίχο: ἦχος βαρὺς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

.....

Προκείμενον. ἦχος α΄.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **5:8-19.**

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε [ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ] δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχροὺν ἐστὶν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἔγειρε, ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, νά ζεῖτε σάν ἄνθρωποι πού ἀνήκουν στό φῶς. Γιατί ἡ ζωή ἐκείνων πού ὀδηγοῦνται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα διακρίνεται γιά τήν ἀγαθότητα, τή δικαιοσύνη καί τήν ἀλήθεια. Νά

ἐξετάζετε τί ἀρέσει στὸν Κύριο. Καί νά μή συμμετέχετε στά σκοτεινά κι ἀνώφελα ἔργα τῶν ἄλλων, ἀλλά νά τά ξεσκεπάσετε. Γι' αὐτά πού κάνουν ἐκεῖνοι στά κρυφά, εἶναι ντροπή ἀκόμα καί νά μιλάμε. Ὅταν ὁμως ὅλα αὐτά ἔρχονται στό φῶς, ἀποκαλύπτεται ἡ ἀληθινή τους φύση. Γιατί ὅ,τι φανερώνεται γίνεται κι αὐτό φῶς. Γι' αὐτό λέει ἕνας ὕμνος: «Ξύπνα ἐσύ πού κοιμᾶσαι, ἀναστήσου ἀπό τούς νεκρούς, καί θά σέ φωτίσει ὁ Χριστός». Προσέχετε, λοιπόν, πώς ζεῖτε· μή ζεῖτε ὡς ἀσύνετοι ἀλλά ὡς συνετοί. Νά χρησιμοποιοῦτε σωστά τό χρόνο σας, γιατί ζοῦμε σέ πονηρούς καιρούς. Γι' αὐτό μήν εἶστε ἄφρονες, ἀλλά ν' ἀντιλαμβάνεστε τι θέλει ὁ Κύριος ἀπό σας. Νά μή μεθᾶτε μέ κρασί, πού ὁδηγεῖ στήν ἀσωτεία, ἀλλά νά γεμίζετε μέ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Νά τραγουδάτε στίς συνάξεις σας ψαλμούς καί ὕμνους καί πνευματικές ὠδές· νά ψάλλετε μέ τήν καρδιά σας στὸν Κύριο.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ', Προκείμενον. Ἦχος β'

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **6:10-17.**

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστήναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησθεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ρῆμα Θεοῦ.

Μετάφραση

10 Τέλος, ἀδελφοί μου, γίνεσθε δυνατοὶ διὰ τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τοῦ κράτους τῆς δυνάμεώς του. 11 Ἐνδυθῆτε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὰ τεχνάσματα τοῦ διαβόλου, 12 διότι δὲν διεξάγομεν πάλην μὲ σάρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ μὲ τὰς ἀρχάς, τὰς ἐξουσίας, τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκοτεινοῦ τούτου κόσμου, μὲ τὰ πονηρὰ πνεύματα εἰς

τοὺς οὐρανοὺς. 13 Διὰ τοῦτο ἐνδυθῆτε μὲ τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε κατὰ τὴν πονηρὰν ἡμέραν καί, ἀφοῦ ἐκτελέσετε ὅλα, νὰ σταθῆτε. 14 Σταθῆτε ὄρθιοι λοιπόν, ἀφοῦ ζωσθῆτε τὴν μέση σας μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐνδυθῆτε τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης· 15 εἰς τὰ πόδια σας ὑποδήματα διὰ νὰ εἰσθε ἕτοιμοι διὰ τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς εἰρήνης. 16 Πάνω ἀπὸ ὅλ' αὐτὰ νὰ πάρετε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ μπορέσετε νὰ σβήσετε ὅλα τὰ φλογερὰ βέλη τοῦ πονηροῦ, 17 καὶ δεχθῆτε τὴν σωτηρίαν διὰ περικεφαλαίαν, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, δηλαδὴ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ, Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:12-18**

Ἀδελφοί, εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τῷ ἰκανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί· ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν. Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς Ἐκκλησίας· ὃς ἐστὶν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων.

Μετάφραση

12 καὶ νὰ εὐχαριστήτε μὲ χαρὰν τὸν Πατέρα, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκανε ἰκανοὺς νὰ ἔχωμεν μερίδα εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν ἁγίων εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ φωτός· 13 ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ σκότους καὶ μᾶς μετέφερε εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἀγαπητοῦ του Υἱοῦ. 14 Δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν. 15 Αὐτὸς εἶναι εἰκὼν τοῦ ἀοράτου Θεοῦ, πρωτότοκος ὅλων τῶν δημιουργημάτων, 16 διότι δι' αὐτοῦ ἐδημιουργήθησαν τὰ πάντα, τὰ ἐπουράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι. Τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτὸν ἔχουν δημιουργηθῆ. 17 Αὐτὸς ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ ὅλα καὶ ὅλα δι' αὐτοῦ συγκρατοῦνται εἰς τὴν

ὑπαρξιν. 18 Καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ Κεφαλὴ τοῦ σώματος, δηλαδὴ τῆς ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ ἀρχή, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸς ὁ πρῶτος εἰς ὅλα,

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΘ´, Προκείμενον. Ἦχος δ´

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **3:4-11.**

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ...**(βλέπε: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ´ΛΟΥΚΑ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ).**

ΚΥΡΙΑΚΗ Λ´, Προκείμενον. Ἦχος β´

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιοι.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **3:12-16.**

Ἀδελφοί, ἐνδύσασθε, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἣτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε· ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Μετάφραση

12 Ἐνδυθῆτε λοιπόν, σὰν ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἀγαπημένοι, φιλευσπλαχνίαν, ἀγαθότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, 13 ἀνεχόμενοι ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ συγχωροῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἐὰν ἔχη κανεὶς παράπονον ἐναντίον ἄλλου. Ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς σᾶς συγχώρησε, ἔτσι καὶ σεῖς. 14 Ἐπάνω δὲ ἀπ' ὅλα αὐτὰ νὰ ἐνδυθῆτε τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος. 15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχετε καλεσθῆ σὰν ἕνα σῶμα, ἃς κυριαρχῆ εἰς τὶς καρδιές σας καὶ νὰ γίνεσθε εὐγνώμονες. 16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ νὰ κατοικῆ μέσα σας πλούσια, διδάσκοντες καὶ συμβουλευόντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὰ πᾶσαν σοφίαν, μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, μὲ καρδιὰ γεμάτη εὐγνωμοσύνην, ψάλλοντες εἰς τὸν Κύριον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΑ´, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β´

Σώσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:15-17**

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτω ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀόρατῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Μετάφραση

5 Εἶναι ἀξίόπιστα καὶ ἄξια πλήρους ἀποδοχῆς τὰ λόγια αὐτά, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθε εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ σώσῃ ἀμαρτωλοὺς, πρῶτος τῶν ὁποίων εἶμαι ἐγώ. 16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλεήθηκα, διὰ νὰ δείξῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ὄλην μακροθυμίαν του πρῶτα σ' ἐμέ, καὶ νὰ χρησιμεύσω ὡς πρότυπον εἰς ἐκείνους ποὺ μελλοντικὰ θὰ πιστέψουν εἰς αὐτόν διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν αἰώνιον ζωὴν. 17 Εἰς δὲ τὸν Βασιλέα τῶν αἰώνων, τὸν ἀφθαρτον, τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεόν, ἃς εἶναι τιμὴν καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΒ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.,

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **4:9-15.**

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

Μετάφραση

Παιδί μου Τιμόθεε, αὐτὸ πού λέω εἶναι ἀλήθεια κι ἀξίζει νὰ γίνει πέρα γιὰ πέρα ἀποδεκτό. Κι ἐμεῖς γι' αὐτὸ ὑπομένουμε κόπους καὶ ὄνειδισμούς, γιατί στηρίξαμε τὴν ἐλπίδα μας στὸν

ἀληθινό Θεό, πού εἶναι σωτήρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων κι ἰδιαίτερα τῶν πιστῶν. Αὐτά νά παραγγέλλεις καί νά διδάσκεις. Κανείς νά μή σέ καταφρονεῖ πού εἶσαι ἀκόμη νέος. Ἀντίθετα, νά γίνεις ὑπόδειγμα γιά τούς πιστούς μέ τό λόγο, μέ τή συμπεριφορά σου, μέ τήν ἀγάπη, μέ τήν πνευματική ζωή, μέ τήν πίστη, μέ τήν ἀγνότητα. Ὡσπου νά ἔρθω, συγκέντρωσε τήν προσοχή σου στήν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, στίς συμβουλές καί στή διδασκαλία. Μήν ἀφήνεις ἀχρησιμοποίητο τό χάρισμα πού ἔχεις καί πού σου δόθηκε ὅταν ὕστερα ἀπό ὑπόδειξη τῶν προφητῶν τῆς ἐκκλησίας σέ χειροτόνησαν οἱ πρεσβύτεροι. Αὐτά νά ἔχεις στό νοῦ σου, μ' αὐτά νά ἀσχολεῖσαι, ὥστε ἡ πρόοδός σου νά εἶναι φανερή σ' ὅλα.

Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου, Ἀπόστολος ΛΓ' Ἐβδομάδος, Προκείμενον καὶ Ἀλληλουάριον τοῦ Ἦχου.

[9-2,Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου (και απόδοσις εορτης Υπαπαντης), Ἀπόστολος Προκείμενον ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.]

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. **(Β' Τιμ. Γ' 10-15)**

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οἷους διωγμούς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωκθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Μετάφραση

Παιδί μου Τιμόθεε, ἐσύ με παρακολούθησες στή διδασκαλία, στὸν τρόπο ζωῆς, στοὺς σκοπούς, στήν πίστη, στή μακροθυμία, στήν ἀγάπη, στήν ὑπομονή, στοὺς διωγμούς, στά παθήματα σάν αὐτά πού ὑπέμεινα στήν Ἀντιόχεια, στό Ἰκόνιο, στά Λύστρα. Τί διωγμούς ὑπέφερα! Κι ἀπ' ὅλα μέ γλίτωσε ὁ

Κύριος. Κι ὄχι μόνο ἐγώ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουν νά ζήσουν μέ εὐσέβεια, σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, θά ἀντιμετωπίσουν διωγμούς. Μόνο οἱ πονηροὶ ἄνθρωποι καὶ οἱ ἀπατεῶνες θά προκόβουν στό χειρότερο· θά ἐξαπατοῦν τούς ἄλλους καὶ οἱ ἄλλοι θά τούς ἐξαπατοῦν. Ἐσὺ ὅμως νά μένεις σ' αὐτά πού ἔμαθες καὶ πού γιά τήν ἀξιοπιστία τούς ἔχεις τεκμήρια. Ξέρεις ἀπό ποιόν τό ἔμαθες· καὶ μή λησμονεῖς ὅτι ἀπό τή βρεφικὴ σου ἡλικία γνωρίζεις τὴ Γραφή, πού μπορεῖ νά σέ κάνει σοφὸ ὀδηγώντας σέ στή σωτηρία διὰ τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Κυριακὴ τοῦ Ασώτου, Ἀπόστολος ΛΔ΄ Κυριακῆς, Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς, Προκείμενον. Ἦχος β΄,

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Α΄ Κορ. ς΄ 12-20).

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἠγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο. [Ἦ] οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλῶμενος τῆ πόρνη ἔν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλῶμενος τῷ Κυρίῳ ἔν πνεύμά ἐστιν. Φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐάν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, μερικοὶ μεταξύ σας λένε: «Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται». Σωστά· ὅλα ὅμως δέν εἶναι πρὸς τό συμφέρον. Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἐγὼ ὅμως δέ θά ἀφήσω τίποτε νά μέ κυριέψει. Λένε ἐπίσης: «Οἱ τροφές προορίζονται γιά τήν κοιλιά καὶ ἡ κοιλιά εἶναι καμωμένη γιά τίς τροφές»· ὁ Θεός ὅμως θά ἀχρηστεύει καὶ τό ἓνα καὶ τό ἄλλο. Τό σῶμα δέν ἔγινε γιά νά

πορνεύουμε, αλλά για να δοξάζουμε τόν Κύριο, καί ὁ Κύριος θά δοξάσει τό σῶμα. Καί ὁ Θεός πού μᾶς ἀνέστησε τόν Κύριο, μέ τή δύναμή του θά ἀναστήσει κι ἐμᾶς. Δέν ξέρετε ὅτι τά σώματά μας εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; Μπορῶ, λοιπόν, νά πάρω κάτι πού εἶναι μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί νά τό κάνω μέλος τοῦ σώματος μίας πόρνης; Ποτέ τέτοιο πράγμα! Ἡ μήπως δέν ξέρετε ὅτι αὐτός πού ἐνώνεται μέ μία πόρνη γίνεται ἕνα σῶμα μαζί της; Γιατί, καθώς λέει ἡ Γραφή, οἱ δύο θά γίνουν ἕνα σῶμα. Ὅποιος ὅμως ἐνώνεται μέ τόν Κύριο, γίνεται ἕνα πνεῦμα μαζί του. Μακριά λοιπόν ἀπό τήν πορνεία! Κάθε ἄλλο ἀμάρτημα πού μπορεῖ νά διαπράξει κανεῖς βρίσκεται ἔξω ἀπό τό σῶμα του· αὐτός ὅμως που πορνεύει βεβηλώνει τό ἴδιο του τό σῶμα. Ἡ μήπως δέν ξέρετε ὅτι τό σῶμα σας εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού σᾶς τό χάρισε ὁ Θεός καί βρίσκεται μέσα σας; Δέν ἀνήκετε στόν ἑαυτό σας· σᾶς ἀγόρασε ὁ Θεός πληρώνοντας τό τίμημα. Τό Θεό λοιπόν νά δοξάζετε μέ τό σῶμα σας καί μέ τό πνεῦμα σας, πού ἀνήκουν σ' ἐκεῖνον.

Κυριακή της Απόκριω, Ἀπόστολος, Προκείμενον. Ἦχος Βαρύς. (δεν ἀλλάζουν)

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καί μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καί τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Στίχ. Αἰνεῖτε τόν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμός τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνθείη αἴνεσις.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Α' Κορ. η' 8-13 θ' 1-3).

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνώσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε

ὑμῖν εἶμι· ἡ γὰρ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Μετάφραση

Αδελφοί, δέν εἶναι οἱ τροφές πού θά καθορίσουν τή θέση μας ἀπέναντι στό Θεό· οὔτε ἂν δέ φάμε κάποια ἀπ' αὐτές χάνουμε κάτι οὔτε ἂν φάμε ἀποκτᾶμε κάτι παραπάνω. Προσέξτε ὅμως, μήπως τό ἐλεύθερο αὐτό δικαίωμά σας γίνει αἰτία νά σκοντάσουν καί νά πέσουν ἐκεῖνοι πού ἡ πίστη τούς εἶναι ἀδύνατη. Πράγματι, ἂν κάποιος, ἀπ' αὐτούς δεῖ ἐσένα, πού ἔχεις τή «γνώση», νά κάθεται στό τραπέζι ἐνός εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ, ἡ συνείδησή του, ἀφοῦ αὐτός εἶναι ἀδύνατος, δέ θά παρασυρθεῖ ἀπό τό παράδειγμά σου καί δέ θά παρακινηθεῖ νά τρώει τά εἰδωλόθυτα; Ἔτσι, ἡ δική σου «γνώση» θά προκαλέσει τό χαμό αὐτοῦ τοῦ ἀδύνατου, τοῦ ἀδερφοῦ μας, γιά τόν ὁποῖον ὁ Χριστός ἔδωσε τή ζωή του. Ἀμαρτάνοντας ὅμως μ' αὐτό τόν τρόπο ἀπέναντι στούς ἀδερφοὺς καί πληγώνοντας τή συνείδησή τους πού εἶναι ἀδύνατη, ἀμαρτάνετε ἀπέναντι στόν ἴδιο τό Χριστό. Γι' αὐτό, ἂν κάποια τροφή μπορεῖ νά γίνεται αἰτία νά σκοντάφτει καί νά πέφτει ὁ ἀδερφός μου, ἐγώ δέν θά βάλω ποτέ κρέας στό στόμα μου, γιά νά μή γίνω αἰτία νά πέσει ὁ ἀδερφός μου. Πάρτε παράδειγμα ἐμένα. Δέν εἶμαι ἀπόστολος; Δέν εἶμαι ἐλεύθερος; Δέν εἶδα ἀναστημένο τόν Ἰησοῦ, τόν Κύριό μας; Δέν εἶστε ἐσεῖς ὁ καρπός τοῦ κόπου μου στήν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου; Κι ἂν ἀκόμα ἄλλοι ἀρνοῦνται νά μέ ἀναγνωρίσουν ὡς ἀπόστολο, γιά σᾶς ὁπωςδήποτε εἶμαι· γιατί ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξη τῆς ἐκκλησίας σας εἶναι ἡ ἀπόδειξη πώς εἶμαι ἀπόστολος.

Κυριακή της Τυροφάγου, Απόστολος, Προκείμενον.(ειδικό της Κυριακής) Ἦχος πλ. δ'

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (**Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4**).

Ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμία. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε,

μη εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, ὁ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος στήσαι αὐτόν.

Μετάφραση

Αδελφοί, τώρα ἡ τελικὴ σωτηρία βρίσκεται πιό κοντά μας παρά τότε πού πιστέψαμε. Ἡ νύχτα ὅπου νά ναι φεύγει, καί ἡ μέρα κοντεύει νά ρθεῖ. Γι' αὐτό ἄς πετάξουμε ἀπό πάνω μας τὰ ἔργα τοῦ σκότους, κι ἄς φορέσουμε τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἡ διαγωγή μας ἄς εἶναι κόσμια, τέτοια πού ταιριάζει στό φῶς. Ἄς πάσουν τὰ φαγοπότια καί τὰ μεθύσια, ἡ ἀσύδοτη κι ἀκόλαστη ζωή, οἱ φιλονικίες κι οἱ φθόνοι. Ντυθεῖτε τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό καί μήν ἀφήνετε τόν ἀμαρτωλό ἐαυτό σας νά σᾶς παρασύρει στήν ἱκανοποίηση τῶν ἐπιθυμιῶν σας. Νά δέχεστε ὅποιον ἔχει ἀσθενική πίστη, χωρίς νά ἐπικρίνετε τίς ἀπόψεις του. Γιά παράδειγμα, ἕνας πιστεύει πῶς μπορεί νά φάει ἀπ' ὄλα, ἐνῶ κάποιος ἄλλος, πού ἔχει ἀσθενική πίστη, τρώει μόνο χόρτα. Αὐτός πού τρώει ἀπ' ὄλα, ἄς μήν περιφρονεῖ ἐκείνον πού δέν τρώει· κι ἐκεῖνος πού δέν τρώει, ἄς μήν κατακρίνει ἐκείνον πού τρώει, γιατί ὁ Θεός τόν ἔχει δεχτεῖ στήν ἐκκλησία του. Ποιός εἶσαι ἐσύ πού θά κρίνεις ἕναν ξένο ὑπηρέτη; Μόνο ὁ Κύριός του μπορεί νά κρίνει ἂν στέκεται ἢ ὄχι στήν πίστη του, γιατί ὁ Θεός ἔχει τή δύναμη νά τόν στηρίξει.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ' Ματθαίου: ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ, ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ).

ΚΥΡΙΑΚΕΣ ΤΡΙΩΔΙΟΥ (ἀπό Μάρτιο): Κυριακή λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν είναι επισήμως εορταζόμενος: 25-1, 27-1, 30-1, 1-2, 10-2, 24-2, 9-3, παίρνουν και το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο: 2-2, 25-3.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' ΛΟΥΚΑ (ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ) , ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Κυριακῆς Τελώνου - ΛΓ' Ἑβδομάδος) Προκείμενον καὶ Ἀλληλουάριον τοῦ Ἰησοῦ τῆς Κυριακῆς, ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ, Ἀπόστολος, τοῦ Τριωδίου - ΛΔ' Κυριακῆς, Προκείμενον καὶ Ἀλληλοῦια τοῦ Ἰησοῦ τῆς Κυριακῆς, ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ, Ἀπόστολος, Προκείμενον. Ἰηχος βαρῦς. (δεν ἀλλάζουν), ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Κυριακή Α' τῶν Νηστειῶν (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ), Ἀπόστολος, Προκείμενον Ἦχος δ', ὡδὴ τῶν Πατέρων

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **(Κεφ. ΙΑ', 24-26 32-40)**

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς «μέγας γενόμενος», ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ ἄπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεῶν, Βαράκ τε, καὶ Σαμψῶν, καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουήλ, καὶ τῶν Προφητῶν Ὅτι διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Μετάφραση

Αδελφοί, μέ τὴν πίστη ὁ Μωυσῆς, ὅταν πιά μεγάλωσε, ἀρνήθηκε νά ὀνομάζεται γιός τῆς κόρης τοῦ Φαραώ· προτίμησε νά ὑποφέρει μαζί μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ, παρά ν' ἀπολαμβάνει τὴν πρόσκαιρη ἀμαρτωλή ζωή. Θεώρησε μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπό τοὺς θησαυρούς τῆς Αἰγύπτου τόν ἐξευτελισμό, σάν ἐκείνον πού ὑπέφερε ὁ Χριστός, γιατί ἀπέβλεπε στήν ἀνταπόδοση. Χρειάζεται νά συνεχίσω; Δέν θά μέ πάρει ὁ χρόνος νά διηγηθῶ γιά τόν Γεδεῶν, τόν Βαράκ, τόν Σαμψῶν, τόν Ἰεφθάε, τόν Δαβίδ, τόν Σαμουήλ καί τοὺς προφήτες. Μέ τὴν πίστη κατατρόπωναν βασι-λεια, ἐπέβαλαν

τό δίκαιο, πέτυχαν τήν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων· ἔσβησαν τή δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν τή σφαγή, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι ἰσχυροί, ἀναδείχτηκαν ἥρωες στόν πόλεμο, ἔτρεψαν σέ φυγή ἐχθρικά στρατεύματα· γυναῖκες ξαναπῆραν πίσω στή ζωή τούς ἀνθρώπους τους, κι ἄλλοι βασανίστηκαν ὡς τόν θάνατο, χωρίς νά δεχτοῦν τήν ἀπελευθέρωσή τους, γιατί πίστευαν ὅτι μποροῦσαν ν' ἀναστηθοῦν σέ μία καλύτερη ζωή. Ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καί μαστιγώσεις, ἀκόμη καί δεσμά καί φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν μέ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μέ προβιές καί κατσικίσια δέρματα, ἔζησαν σέ στερήσεις, ὑπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις καί κακουχίες - ὁ κόσμος δέν ἦταν ἄξιος νά' χει τέτοιους ἀνθρώπους - πλανήθηκαν σέ ἐρημιές καί βουνά, σέ σπηλιές καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι οἱ παραπάνω, παρά τήν καλή μαρτυρία τῆς πίστεως τους, δέν πῆραν ὅ,τι τούς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Αὐτός εἶχε προβλέψει κάτι καλύτερο γιά μας, ἔτσι ὥστε νά μή φτά-σουν ἐκεῖνοι στήν τελειότητα χωρίς ἐμᾶς.

Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ, Ἀπόστολος, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (**Ἑβρ. α΄ 10 - β΄ 3**).

Κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, ὡς ἱμάτιον καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέν ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μήποτε παραρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοῆ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις,

ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Μετάφραση

Ἐσύ, Κύριε, ἀρχικά στερέωσες τὴ γῆ κι ἔργο δικό σου εἶναι οἱ οὐρανοί. Αὐτοί θά ἐξαφανιστοῦν, ἐνῶ ἐσύ αἰῶνια παραμένεις. Τά πάντα θά παλιώσουνε σάν ροῦχο. Σάν μανδύα θά τούς τυλίξεις, καί θ' ἀλλάξουν. Ἐσύ ὁμως παραμένεις πάντα ὁ ἴδιος, τά χρόνια σου ποτέ δέν θά τελειώσουν. Σέ κανένα ἀπ' τούς ἀγγέλους δέν εἶπε ποτέ ὁ Θεός: Κάθισε στά δεξιά μου, ὡσότου ὑποτάξω τούς ἐχθρούς σου κάτω ἀπό τά πόδια σου. Δέν εἶναι, λοιπόν, ὅλοι οἱ ἄγγελοι πνεύματα πού ὑπηρετοῦν τόν Θεό κι ἀποστέλλονται ἀπ' αὐτόν γιά νά βοηθήσουν ὅσους μέλλουν νά σωθοῦν; Γι' αὐτό κι ἐμεῖς πρέπει νά μένουμε πió σταθεροί στίς ἀλήθειες πού ἀκούσαμε, γιά νά μήν ξεστρατίσουμε ποτέ. Γιατί, ἂν ὁ λόγος πού δόθηκε ἄλλοτε μέσω ἀγγέλων, ἀποδείχτηκε ἀληθινός, κι ὅσοι τόν παρέβηκαν ἢ δέν ὑπάκουσαν σ' αὐτόν δέχτηκαν τήν τιμωρία πού τούς ἔπρεπε, πῶς εἶναι δυνατόν ἐμεῖς νά ξεφύγουμε, ἂν δέν δώσουμε τήν προσοχή πού ταιριάζει σέ μία τόσο σπουδαία σωτηρία; Τή σωτηρία αὐτή, πού ἄρχισε νά διακηρύττει ὁ Κύριος, μᾶς τή βεβαίωσαν ὅσοι ἄκουσαν τόν λόγο του.

**ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ),
Ἀπόστολος, Προκείμενον Ἦχος πλ. β'**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **(Κεφ. Δ', 14-Ε', 6)**

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοῦς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα, μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενεῖαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περὶκεῖται, ἀσθένειαν, καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν

τιμήν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καθάπερ καὶ ὁ Ἁαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστός, οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι Ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Μετάφραση

Αδελφοί, ἄς κρατήσουμε, λοιπόν, σταθερά τὴν πίστη πού ὁμολογοῦμε. Γιατί ἔχουμε μέγαν ἀρχιερέα - τὸν Ἰησοῦ, τὸν Υἱό τοῦ Θεοῦ - πού ἔφτασε ὡς τὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ. Δέν ἔχουμε ἀρχιερέα πού νά μὴν μπορεῖ νά συμμαριστεῖ τίς ἀδυναμίες μας. Ἀντίθετα, ἔχει δοκιμαστεῖ σέ ὅλα, ἐπειδὴ ἔγινε ἄνθρωπος σάν κι ἐμᾶς, χωρὶς ὅμως νά ἀμαρτήσῃ. Ἄς πλησιάσουμε, λοιπόν, μέ θάρρος τὸ θρόνο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, γιὰ νά μᾶς σπλαχνιστεῖ καὶ νά μᾶς δωρίσῃ τὴ χάρη του, τὴν ὥρα πού τὴ χρειαζόμαστε. Κάθε ἀρχιερέας πού προέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους ἐγκαθίσταται γιὰ νά ὑπηρετήσῃ τὸ Θεό γιὰ χάρη τους καὶ γιὰ νά προσφέρει δῶρα καὶ θυσίες γιὰ τίς ἀμαρτίες τους. Εἶναι σέ θέση νά δείχνει ἀνοχή σ' ὅσους ζοῦν στὴν ἄγνοια καὶ στὴν πλάνη, ἀφοῦ κι ὁ ἴδιος ἔχει ἀνθρώπινες ἀδυναμίες. Ἐξαιτίας τούς εἶναι ὑποχρεωμένος νά προσφέρει, ὅπως γιὰ τὸ λαό, ἔτσι καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό του, θυσίες γιὰ τὴ συγχώρηση τῶν ἀμαρτιῶν. Ἐπίσης, κανένας δέν παίρνει μόνος του αὐτὴ τὴν τιμὴ, ἀλλὰ ὅταν τὸν καλέσῃ ὁ Θεός, ὅπως ἀκριβῶς κάλεσε τὸν Ἁαρών. Ἔτσι κι ὁ Χριστός, δέν τίμησε ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτό του μέ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερέα, ἀλλὰ τοῦ τὸ ἔδωσε ἐκεῖνος πού τοῦ εἶπε: Ἐσύ εἶσαι ὁ Υἱός μου, ἐγὼ σήμερον σέ γέννησα. Σ' ἓνα ἄλλο σημεῖο ἡ Γραφή λέει: Ἐσύ εἶσαι ἱερέας γιὰ πάντα ὅπως ὁ Μελχισεδέκ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, Ἀπόστολος, Προκείμενον. (ἤχου Κυριακῆς) Ἦχος πλ, δ'

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου, τὸ Ἀνάγνωσμα, **(Κεφ. 5', 13-20)**.

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων. Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ οὕτω μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρασ, εἰς βεβαίωσιν, ὁ ὄρκος. Ἐν ᾧ περισσότερον

βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας, τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες, κρατήσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος. Ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴν ὑπόσχεσή του στὸν Ἀβραάμ, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε ἀνώτερος γιὰ νὰ ὀρκιστεῖ, ὀρκίστηκε στὸν ἑαυτό του, λέγοντας: «Σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι θὰ σ' εὐλογήσω καὶ θὰ σοῦ δώσω πολλοὺς ἀπογόνους». Ἔτσι πῆρε ὁ Ἀβραάμ τὴν ὑπόσχεση, καὶ μέ τὴν ὑπομονή του πέτυχε τὴν ἐκπλήρωσή της. Οἱ ἄνθρωποι ὀρκίζονται σέ κάποιον ἀνώτερό τους, κι ὁ ὄρκος δίνει γι' αὐτοὺς τέλος σέ κάθε ἀμφισβήτηση καὶ ὑποδηλώνει ἐπιβεβαίωση. Ὁ Θεός, λοιπόν, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ δείξει πιὸ καθαρά σ' αὐτοὺς πού θὰ κληρονομοῦσαν τὰ ὅσα ὑποσχέθηκε, ὅτι ἡ ἀπόφασή του ἦταν ἀμετάκλητη, τὴν ἐγγυήθηκε μέ ὄρκο. Γιὰ δύο λοιπόν ἀμετακίνητα πράγματα, γιὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατο νὰ διαψευστεῖ ὁ Θεός, ἐμεῖς πού καταφύγαμε σ' αὐτόν ὀφείλουμε νὰ μείνουμε σταθεροί σ' αὐτά πού ἐλπίζουμε. Αὐτὴ μας ἡ ἐλπίδα μᾶς ἀσφαλίζει καὶ μᾶς βεβαιώνει σάν ἄγκυρα, καὶ μᾶς ὀδηγεῖ στά ἐνδότερα τοῦ καταπετάσματος, ὅπου μπήκε πρὶν ἀπὸ μας καὶ γιὰ χάρη μας ὁ Ἰησοῦς, ἀρχιερέας γιὰ πάντα ὅπως ὁ Μελχισεδέκ.

Κυριακή Ε' τῶν Νηστειῶν, Απόστολος, Προκειμένον. (ἤχου Κυριακῆς) Ἦχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **9:11-14**

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἷμα τὸς τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσήλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ,

καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Μετάφραση

Αδελφοί, ὁ Χριστὸς ἦρθε ὡς ἀρχιερέας τῶν ἀγαθῶν πραγμάτων πού προσμένουμε. Ἡ σκηνή στὴν ὁποία μῆκε εἶναι ἀνώτερη καὶ τελειότερη. Δέν εἶναι ἀνθρώπινο κατασκεῦασμα, μέρος δηλαδή αὐτῆς τῆς δημιουργίας. Ὁ Χριστὸς μῆκε μία γιὰ πάντα στά ἅγια τῶν ἁγίων, γιὰ νὰ προσφέρει αἷμα ὄχι ταύρων καὶ μοσχαραίων, ἀλλὰ τὸ δικό του αἷμα· κι ἔτσι μᾶς ἐξασφάλισε τὴν αἰώνια σωτηρία. Τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων, καὶ τὸ ράντισμα μέ τῆ στάχτη τοῦ δαμαλιοῦ ἐξαγνίζουν τοὺς θρησκευτικὰ ἀκάθαρτους καθαρίζοντάς τους ἐξωτερικὰ. Πόσο μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ! Αὐτός, ἔχοντας τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πρόσφερε τὸν ἑαυτό τοῦ ἄπογη θυσία στό Θεό, κι ἔτσι θά καθαρίσει τὴ συνείδησή σας ἀπὸ τὰ ἔργα πού ὀδηγοῦν στό θάνατο, γιὰ νὰ μπορεῖτε νὰ λατρεύετε τὸν ἀληθινὸ Θεό.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ, Προκείμενον Ἦχος δ'

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εξομολογησθε τῷ Κυρίῳ ὅτι αγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Δ', 4-9)

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν, γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις, ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε. ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε, ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Μετάφραση

Αδελφοί, νὰ χαίρεστε πάντοτε μέ τῆ χαρὰ πού δίνει ἡ κοινωμία μέ τὸν Κύριο. Θά τό πῶ καὶ πάλι: νὰ χαίρεστε. Σ' ὅλους νὰ δείχνετε τὴν καλοσύνη σας. Ὁ Κύριος ἔρχεται σύντομα. Γιὰ τίποτε νὰ μὴν σᾶς πιάνει ἄγχος, ἀλλὰ σέ κάθε περίσταση τὰ αἰτήματά σας νὰ τὰ ἀπευθύνετε στόν Θεό μέ προσευχή καὶ δέηση, πού θά συνοδεύονται ἀπὸ εὐχαριστία. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀσύλληπτη στό ἀνθρώπινο μυαλό, θά

διαφυλάξει τίς καρδιές καί τίς σκέψεις σας κοντά στόν Ἰησοῦ Χριστό. Τέλος, ἀδερφοί μου, ὅτι εἶναι ἀληθινό, σεμνό, δίκαιο, καθαρό, ἀξιαγάπητο, καλόφημο, ὅτι ἔχει σχέση μέ τήν ἀρετή καί εἶναι ἄξιο ἐπαίνου, αὐτά νά ἔχετε στό μυαλό σας. Αὐτά πού μάθατε, παραλάβετε κι ἀκούστε ἀπό μένα, αὐτά πού εἶδατε σ' ἐμένα, αὐτά νά κάνετε κι ἐσεῖς. Καί ὁ Θεός πού δίνει τήν εἰρήνην θά εἶναι μαζί σας.

Στις παρακάτω ημερομηνίες, όταν πέσουν Κυριακή, λέμε το Ευαγγέλιο της εορτης καί τον Απόστολο της εορτης (και όχι της Κυριακης): 1-9, 14-9, 26-9, 18-10, 16-11, 21-11, 30-11, 25-12, 1-1, 6-1, 7-1, 30-1 (εκτός Τριωδίου), 2-2, 25-3, 24-6, 29-6 και 30-6 (εκτός της Κυριακης των Αγίων Πάντων), 6-8, 15-8, 29-8.

1-9, Τῆς Ἰνδίκτου Προκείμενον. Ἦχος δ΄

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καί μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **2:1-7**

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, — ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, — διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

Μετάφραση

Παιδί μου Τιμόθεε, σὰς παρακαλῶ πρῶτα ἀπ' ὅλα νά κάνετε δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, εὐχαριστίες για ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιά τούς κυβερνήτες καί γιά ὅλους ἐκείνους πού ἀσκοῦν τήν ἐξουσία, ὥστε νά ζοῦμε ἡρεμα καί εἰρηνικά μέ εὐσέβεια κι εὐπρέπεια ἀπό κάθε ἀποψη. Αὐτό εἶναι καλό καί εὐπρόσδεκτο ἀπό τόν σωτήρα μας Θεό, ὁ ὁποῖος θέλει νά σωθοῦν ὅλοι οἱ ἀνθρωποι καί νά γνωρίσουν σέ βάθος τήν ἀλήθεια. Γιατί ἕνας εἶναι ὁ Θεός κι ἕνας ὁ μεσίτης μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὁ ἀνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, πού πρόσφερε τή

ζωή του λύτρο για χάρη ὄλων. Ἔτσι, στόν προσδιορισμένο καιρό, ἔδωσε ὁ Θεός τή μαρτυρία του ὅτι θέλει νά σώσει τόν κόσμο. Αὐτῆς τῆς μαρτυρίας μέ ἔταξε ὁ Θεός κήρυκα καί ἀπόστολο -τὴν ἀλήθεια λέω ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, δέν ψεύδομαι- γιά νά διδάξω τὴν πίστη καί τὴν ἀλήθεια στοὺς ἔθνικούς.

14-9, (Α΄ Κορ. α΄ 18-24). Προκείμενον ἦχος βαρὺς

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστίν. Γέγραπται γάρ « Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω». Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἑσταυρωμένον, Ἰουδαίους μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, τό κήρυγμα γιά τό σταυρικό θάνατο τοῦ Χριστοῦ εἶναι μωρία γι' αὐτούς πού πᾶνε πρὸς τό χαμό τους· γιά μᾶς ὅμως πού εἴμαστε στό δρόμο τῆς σωτηρίας εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός διακηρύττει στή Γραφή: Θά ἀφανίσω τὴ σοφία τῶν σοφῶν, καί τῶν ἔξυπνων τὴν ἔξυπνάδα θά τὴν καταπατήσω. Ποῦ, λοιπόν, νά βρεθεῖ σοφός; πού νά βρεθεῖ ἔμπειρος στίς Γραφές; πού νά βρεθεῖ ἀπολογητῆς αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ αἰῶνα; Ὁ Θεός ἀπέδειξε πῶς ἡ σοφία αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι μωρία. Πράγματι, ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι δέν μπόρεσαν μέ τὴ σοφία τους ν' ἀναγνωρίσουν τὸν ἀληθινὸ Θεὸ μέσα στά δημιουργήματά του, πού φανερώνουν τὴ σοφία του, ὁ Θεὸς εὐδόκησε νά σώσει μέ τὴ μωρία τοῦ κηρύγματος ἀπὸ τὸν τελικὸ ὄλεθρο ἐκείνους πού θά πιστέψουν. Οἱ Ἰουδαῖοι ζητοῦν ὡς ἀποδείξεις θαύματα καί οἱ ἔθνικοὶ φιλοσοφικὲς ἀλήθειες. Ἐμεῖς ὅμως κηρύττουμε τό σωτήρα Χριστό, καί μάλιστα σταυρωμένον - ἓνα κήρυγμα προσβλητικὸ γιά τοὺς Ἰουδαίους κι ἀνόητο γιά τοὺς ἔθνικούς - γι' αὐτούς ὅμως πού κάλεσε ὁ

Θεός, Ἰουδαίους καί ἔθνικούς, ὁ Χριστός πού κηρύττουμε εἶναι τοῦ Θεοῦ ἡ δύναμη καί τοῦ Θεοῦ ἡ σοφία.

26-9, Απόστολος, Προκείμενον, ἤχος πλ.δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα (**Α΄ Ἰω. δ΄ 12-19**).

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτήρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Μετάφραση

Κανεὶς ποτέ δέν εἶδε τὸν Θεό· Ἐὰν ἀγαποῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ὁ Θεὸς μένει μέσα μας, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τέλεια μέσα μας. Ἀπὸ αὐτό καταλαβαίνουμε, ὅτι μένομε μέσα του καὶ αὐτὸς μέσα μας· Διότι μᾶς μετέδωσε χάρη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα του· Κι ἐμεῖς εἶδαμε καὶ βεβαιώνουμε, ὅτι ὁ Πατέρας ἔστειλε τὸν Υἱό του ὡς Σωτήρα τοῦ κόσμου. Ὅποιος ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει μέσα του καὶ αὐτὸς μέσα στὸν Θεό· Κι ἐμεῖς γνωρίσαμε καὶ πιστεύσαμε στὴν ἀγάπη πού ἔχει ὁ Θεὸς γιὰ μᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, καὶ ὅποιος μένει στὴν ἀγάπη, μένει μέσα στὸν Θεό καὶ ὁ Θεὸς μέσα του. Μὲ αὐτό τὸν τρόπο εἶναι ὀλοκληρωμένη ἡ ἀγάπη μαζί μας, ὥστε νά ἔχουμε παρρησία (θάρρος) κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, διότι, ὅπως ἐκεῖνος εἶναι γεμάτος ἀγάπη στὸν οὐρανό, κι ἐμεῖς εἴμαστε ὅπως ἐκεῖνος σ' αὐτόν τὸν κόσμο. Δέν ὑπάρχει φόβος μέσα στὴν ἀγάπη, ἀλλὰ ἡ τέλεια ἀγάπη διώχνει

τό φόβο, διότι ὁ φόβος συνοδεύεται ἀπό τὴν προσμονή τῆς τιμωρίας, καὶ ὅποιος φοβάται, δέν ἔχει τελειοποιηθεῖ στὴν ἀγάπη. Ἐμεῖς ἀγαποῦμε τὸν Θεό, γιατί αὐτός πρῶτος μᾶς ἀγάπησε.

18-10, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ´

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου **4:5-11, 14-18**

Ἀδελφοί, ἐν σοφία περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἕξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἠρτυμένος, εἰδέναί πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριούσι τὰ ὧδε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναϊμαλωτὸς μου, καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεπιὸς Βαρνάβα περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν, - καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουῖτος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνώτε. Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν.

Μετάφραση

5 Συμπεριφέρεσθε πρὸς τοὺς ἕξω μὲ σοφίαν, ἐπωφελοῦμενοι τοῦ χρόνου ποῦ ἔχετε. 6 Ὁ λόγος σας νὰ εἶναι πάντοτε μὲ χάριν, ἠρτυμένος μὲ ἄλατι, καὶ νὰ ξέρετε πῶς πρέπει νὰ ἀπαντᾶτε εἰς τὸν καθένα. 7 Ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ ἐμὲ θὰ σᾶς τὰ γνωρίσῃ ὁ Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, 8 τὸν ὁποῖον ἔστειλα σ' ἐσᾶς δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν, διὰ νὰ μάθῃ νέα σας καὶ νὰ σᾶς ἐνθαρρύνῃ. 9 Θὰ εἶναι μαζί του ὁ Ὀνήσιμος, ὁ πιστὸς καὶ ἀγαπητὸς ἀδελφός, ὁ ὁποῖος εἶναι συμπατριώτης σας. Αὐτοὶ θὰ σᾶς πληροφορήσουν πῶς ἔχουν τὰ πράγματα ἐδῶ. 10 Σᾶς χαιρετᾶ ὁ Ἀρίσταρχος, ὁ ὁποῖος εἶναι μαζί μου εἰς τὴν

φυλακὴν, καὶ ὁ Μάρκος ὁ ἀνηψιὸς τοῦ Βαρνάβα – διὰ τὸν ὁποῖον ἐλάβετε ἤδη ἐντολάς, ἐὰν ἔλθῃ σ' ἐσᾶς, νὰ τὸν δεχθῆτε – καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὁ καλούμενος Ἰούστος. 11 Αὐτοὶ εἶναι οἱ μόνοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους Χριστιανούς, ποὺ ἔγιναν συνεργάται μου, διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ μοῦ ἐστάθηκαν παρηγοριά. 14 Σᾶς χαιρετᾶ ὁ Λουκάς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητός, καὶ ὁ Δημᾶς. 15 Χαιρετήστε τοὺς ἀδελφούς ποὺ βρίσκονται εἰς τὴν Λαοδικεῖαν, καὶ τὸν Νυμφᾶν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ σπιτιοῦ του. 16 Ὅταν διαβάσετε τὴν ἐπιστολὴν, φροντίστε νὰ διαβασθῆ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων καὶ νὰ διαβάσετε καὶ σεῖς τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν Λαοδικεῖαν. 17 Νὰ πῆτε εἰς τὸν Ἄρχιππον: «Πρόσεχε τὴν ὑπηρεσίαν ποὺ παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ νὰ τὴν ἐκπληρώνης». 18 Ὁ χαιρετισμὸς γράφεται μὲ τὸ χέρι ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Νὰ θυμᾶσθε ὅτι εἶμαι φυλακισμένος. Ἡ χάρις νὰ εἶναι μαζί σας. Ἀμήν.

16-11, Προκείμενον ἤχος πλ.δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **(Ι':11-21; ΙΑ':1-2)**

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή: «Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ οὐ καταισχυνθήσεται». Οὐ γὰρ ἔστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· «Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται». Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται: «Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ!». Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει: «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;». Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε «εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν». Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνων, Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει: «Εγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτω παροργιῶ ὑμᾶς». Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει: «Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι». Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει: «Ὀλην τὴν ἡμέραν

ἔξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθούντα καὶ ἀντιλέγοντα». Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγγνω.

Μετάφραση

Αδελφοί, ὅπως λέει ἡ Γραφή: Ὅποιος πιστεύει στὸν Θεὸ δέν θά ντροπιαστεῖ. Καμιὰ διάκριση δέν γίνεται ἂν εἶσαι Ἰουδαῖος ἢ ὄχι, γιατί ὁ ἴδιος εἶναι Κύριος γιὰ ὅλους, πού σκορπᾶ πλοῦσια τῆ χάρη του σ' ὅλους ὅσοι τὸν ἐπικαλοῦνται. Γιατί, ὁποιοσδήποτε ἐπικαλεσθεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θά σωθεῖ. Πῶς ὁμως θά τὸν ἐπικαλεστοῦν, ἂν δέν τὸν πιστέψουν; Καὶ πῶς θά τὸν πιστέψουν, ἂν δέν ἔχουν ἀκούσει γι' αὐτόν; Καὶ πῶς πάλι θά ἀκούσουν γι' αὐτόν, ἂν κάποιος δέν τούς τὸν κυρῆξει; Καὶ πῶς θά κηρύξουν σωστά, ἂν δέν τούς αποστείλει ὁ Κύριος; Γι' αὐτό προφήτεψε ἡ Γραφή: Πόσο ὁμορφος εἶναι ὁ ἐρχομὸς αὐτῶν πού φέρνουν τῆ χαρμόσυνη εἶδηση γιὰ τὴν εἰρήνη, τῆ χαρμόσυνη εἶδηση γιὰ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ! Μὰ τό χαρμόσυνο αὐτὸ μήνυμα δέν τό δέχτηκαν ὅλοι. Ὅπως τό ἔχει πεί κιόλας ὁ Ἡσαΐας, Κύριε, ποιος πίστεψε στό κήρυγμά μας; Ἐπομένως, για νά πιστέψει κανεὶς χρειάζεται ν' ἀκούσει τό κήρυγμα καὶ τό κήρυγμα γίνεται μέ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἀναρωτιέμαι ὁμως, μήπως οἱ Ἰουδαῖοι δέν ἄκουσαν τό κήρυγμα; Καὶ βέβαια τό ἄκουσαν! Γιατί, λέει ἡ Γραφή: Σ' ὅλη τῆ γῆ ἀντήκησε ἡ φωνή τους, στά πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ λόγια τους. Καὶ πάλι ἀναρωτιέμαι: μήπως ὁ Ἰσραὴλ δέν τὰ κατάλαβε; Τὴν ἀπάντηση τῆ δίνει πρῶτος ὁ Μωυσῆς: Θά σὰς κάνω νά ζηλέψετε ἓνα ἔθνος, πού δέν εἶναι ἔθνος· θά σὰς κάνω νά ἐξοργιστεῖτε μ' ἓνα λαὸ πού δέν ἔχει σύνεση. Κι ὁ Ἡσαΐας φτάνει στό σημεῖο νά λέει: Μέ βρῆκαν αὐτοὶ πού δέν μ' ἀναζητοῦσαν. Φανερώθηκα σ' ἐκείνους πού δέν ρωτοῦσαν κἂν για μένα. Γιὰ τὸν Ἰσραὴλ ὁμως λέει: Ὅλη τῆ μέρα ἄπλωνα τὰ χέρια μου σ' ἓνα λαὸ ἀνυπάκουο, πού ὅλο μοῦ ἀντιμιλᾷ. Ἐπειτα ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἀναρωτιέμαι: μήπως ὁ Θεὸς ἀπέρριψε τὸν λαὸ του; Ἀποκλείεται! Γιατί κι ἐγὼ εἶμαι Ἰσραηλίτης, ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆ φυλῆ Βενιαμίν. Δέν ἀπέρριψε, λοιπόν, ὁ Θεὸς τὸν λαὸ το, πού ἀπὸ παλιά τὸν ἔχει ξεχωρίσει καὶ ἀγαπήσει.

21-11, (Ἐβρ.Θ' 1-7), Προκείμενον ἤχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἄδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε ἅγιον κοσμικόν. ... **(βλέπε 28-10)**

30-11, (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16)., Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ... **ΒΛΕΠΕ Ι΄ ΚΥΡΙΑΚῆ ΜΑΤΘΑΪΟΥ.**

25-12, (Γαλ. δ΄ 4-7)., Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Ὡστε οὐκέτι εἶ δούλος ἀλλ΄ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὅταν ἔφτασε ἡ ὥρα πού εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλε τὸν Υἱό του. Γεννήθηκε ἀπὸ μιά γυναίκα καὶ ὑποτάχθηκε στό νόμο, γιά νά ἐξαγοράσει αὐτούς πού ἦταν ὑπόδουλοι στό νόμο, γιά νά γίνουμε παιδιά τοῦ Θεοῦ. Κι ἐπειδὴ πραγματικά εἶστε παιδιά του, ὁ Θεός ἀπέστειλε τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ του στις καρδιές μας, καί αὐτό φωνάζει: «Ἀββᾶ, Πατέρα μου!» Συνεπῶς, δέν εἶσαι πιά δούλος, ἀλλά παιδί τοῦ Θεοῦ. Καί ὡς παιδί του πού εἶσαι, θά γίνεις κληρονόμος του διὰ τοῦ Χριστοῦ.

1-1, Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Προκείμενον. ἦχος α΄. (Ψαλμὸς μὴ΄)

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα., **(Κολ. β΄ 8-12)**

Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, προσέχετε καλά, μή σᾶς ἐξαπατήσει κανεὶς μέ τούς ἀπατηλοὺς καὶ κούφιους συλλογισμοὺς τῆς ἀνθρώπινης σοφίας, πού στηρίζονται σὲ ἀνθρώπινες παραδόσεις καὶ σὲ μία λαθεμένη πίστη πρὸς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ ὄχι στὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Γιατί μόνο στὸ Χριστό κατοικεῖ σωματικά ὅλη ἡ θεότητα. Μόνο αὐτός μπορεῖ νά μᾶς δώσει τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς, αὐτός πού εἶναι κύριος κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Πιστεύοντας σ' αὐτόν λάβατε τὴν πραγματικὴν περιτομή, αὐτὴ πού δέ γίνεται μέ ἀνθρώπινα χέρια, ἀλλὰ τὴν κάνει ὁ Χριστός καὶ εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία πού ἐξουσίαζε τὸν ἄνθρωπο. Ὅταν βαπτιστήκατε, θαφτήκατε μαζί μέ τὸ Χριστό, ἀλλά κι ἀναστηθήκατε μαζί του, γιατί πιστέψατε στὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τούς νεκρούς.

6-1, (Τιτ. β' 11-14, γ' 4-7). Προκείμενον ἤχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρισῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἔξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς

ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, οὐ ἔξεχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Μετάφραση

Παιδί μου, Τίτε, φανερώθηκε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ (μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ), πού εἶναι σωτήρια γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, καί μᾶς παιδαγωγεῖ, ὥστε, ἀφοῦ ἀρνηθούμε τήν ἀσέβεια καί τίς κοσμικές ἐπιθυμίες, νά ζήσουμε μέ σωφροσύνη (σύνεση) καί δικαιοσύνη καί εὐσέβεια στήν παρούσα ζωή, περιμένοντας ἔτσι τή μακαριότητα πού ἐλπίζουμε καί τή φανέρωση τῆς δόξας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καί Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ὁ ὁποῖος παρέδωσε τόν ἑαυτό του γιά χάρη μας, γιά νά μᾶς λυτρώσει ἀπό κάθε ἀνομία καί νά μᾶς καθαρῶσει γιά τόν ἑαυτό του, ὡς λαό του ἐκλεκτό, πού δείχνει ζῆλο γιά καλά ἔργα. Καί ὅταν φανερώθηκε ἡ ἀγαθότητα καί ἡ φιλανθρωπία τοῦ Σωτήρα μας Θεοῦ, ὅχι ἀπό ἔργα ἀρετῆς πού κάναμε ἐμεῖς, ἀλλά σύμφωνα μέ τό δικό του ἔλεος, μᾶς ἔσωσε μέ τό λουτρό τῆς ἀναγεννήσεως (τό Βάπτισμα) καί ἀνανεώσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο ὁ Θεός ἔχυσε πλούσιο ἐπάνω μας, διά μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος μας, ὥστε δικαιωμένοι μέ τή χάρη Ἐκείνου, νά γίνουμε κληρονόμοι αἰωνίου ζωῆς σύμφωνα μέ τήν ἐλπίδα μας.

7-1, Ἄποστολος

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα., (Πράξ. ιθ' 1-8)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὐρῶν μαθητάς τινὰς εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐγάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν

συναγωγὴν ἐπαρρήσιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση

Εκείνες τὶς μέρες, ἐνῶ ὁ Ἀπολλῶς ἦταν στὴν Κόρινθο, ὁ Παῦλος περιόδευσε τὰ ψηλά ὄροπέδια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κι ὕστερα ἦρθε στὴν Ἔφεσο. Ἐκεῖ βρῆκε μερικούς χριστιανούς καὶ τοὺς ρώτησε: «Ὅταν πιστέψατε, λάβατε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα;» Αὐτοὶ ἀπάντησαν: «Μὰ ἐμεῖς οὔτε κἀν ἔχουμε ἀκούσει ὅτι ὑπάρχει Ἅγιο Πνεῦμα». Ὁ Παῦλος τοὺς ρώτησε: «Τί εἶδους βάπτισμα λοιπὸν λάβατε;» Κι αὐτοὶ ἀπάντησαν: «Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη». Ὁ Παῦλος τότε τοὺς ἐξήγησε: «Ὁ Ἰωάννης βάπτισε ἐκείνους πού ἤθελαν νὰ ἀρχίσουν μία καινούρια ζωὴ. Ἔλεγε ὅμως στό λαό νὰ πιστέψουν σ' ἐκείνον πού ἐρχόταν ὕστερα ἀπ' αὐτόν, δηλαδή στὸν Ἰησοῦ Χριστό». Ὅταν τὸ ἄκουσαν αὐτό, βαπτίστηκαν στό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ὁ Παῦλος ἀκούμπησε τὰ χέρια του πάνω τους, καὶ ἦρθε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σ' αὐτούς· ἀρχισαν τότε νὰ μιλοῦν γλῶσσες καὶ νὰ προφητεύουν. Αὐτοὶ ἦταν συνολικά κάπου δώδεκα ἄντρες. Τοὺς ἐπόμενους τρεῖς μῆνες ὁ Παῦλος πήγαινε στὴ συναγωγὴ, ὅπου μέ παρρησία κήρυττε καὶ συζητοῦσε, φέροντας πειστικές ἀποδείξεις σχετικά μέ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

30-1, (Ἐβρ. ιγ' 7-16). Προκείμενον ἤχος πλ.δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (**Ἐβρ. ιγ' 7-16**)

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἠγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμείσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἐχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. Ἦν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες·

οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, νά θυμᾶσθε τοὺς προΐσταμένους σας (τοὺς διδασκάλους), οἱ ὁποῖοι σᾶς δίδαξαν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, τῶν ὁποίων ἀναλογιζόμενοι τὸ τέλος τῆς ζωῆς μιμῆσθε τὴν πίστη τους. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός παραμένει ὁ ἴδιος χθές καὶ σήμερα καὶ στοὺς αἰῶνες. Μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ διδαχῆς ποικίλης καὶ ξένης· διότι εἶναι καλὸ νά βεβαιώνεται ἡ καρδιά σας ἀπὸ τῆς θείας χάριτος, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ φαγητά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δέν ὠφελήθηκαν ἐκεῖνοι πού ἐξαρτῶνταν ἀπ' αὐτά. Ἐμεῖς ἔχουμε θυσιαστήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖο δέν ἔχουν ἐξουσία νά φᾶνε, ἐκεῖνοι πού λατρεύουν τὸ Θεὸ στὸν ἰουδαϊκὸ ναό· Ἐπειδὴ τὰ σώματα τῶν ζώων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα προσφέρεται στό Ναὸ ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα γιὰ τὴ συγκύρωση τῆς ἁμαρίας, κατακαίονται ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἰησοῦς, γιὰ νά ἀγιάσει μέ τὸ δικό του αἷμα τὸ λαό, ἔπαθε ἔξω ἀπὸ τὴν πύλη τῆς πόλεως. Λοιπὸν ἄς βγαίνουμε πρὸς συνάντησή του ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδο φέροντας ἐπάνω μας τὸν ὄνειδισμό του (τὴν καταισχύνη πού ὑπέστη). Διότι δέν ἔχουμε ἐδῶ μόνιμη πόλη, ἀλλὰ ἐπιζητοῦμε τὴ μελλοντική. Διὰ μέσου αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) λοιπὸν ἄς προσφέρουμε θυσία δοξολογίας στό Θεὸ γιὰ πάντα, δηλαδή καρπὸ ἀπὸ τὰ χεῖλη μας πού ὁμολογοῦν τὸ ὄνομά του. Καὶ μὴ λησμονεῖτε τὴν ἀγαθοεργία καὶ τὴ μεταδοτικότητα (τὴν προσφορά στοὺς ἄλλους) διότι μέ τέτοιες θυσίες εὐχαριστεῖται ὁ Θεός.

2-2, Προκείμενον ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **(Κεφ. ζ' 7-17)**

Ἀδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραὰμ καὶ Λευΐ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται, ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήνητησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς

Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν, (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ’ αὐτῇ νενομοθέτητο), τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετὰθεσις γίνεται. Ἐφ’ ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ’ ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ· Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησεν. Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου, μαρτυρεῖ γὰρ, ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἀναντίρρητα, αὐτός πού εὐλογεῖ εἶναι ἀνώτερος ἀπ’ αὐτόν πού εὐλογεῖται. Κι ἐνῶ οἱ λευῖτες πού συγκεντρώνουν τὴ δεκάτη εἶναι κοινοὶ θνητοί, ὁ Μελχισεδέκ, ὅπως μαρτυροῦν οἱ Γραφές, ζεῖ. Θά μπορούσε μάλιστα νά πεῖ κανεὶς πώς, δίνοντας ὁ Ἀβραάμ τό ἕνα δέκατο, ἔδωσε τὴ δεκάτη καί ὁ Λευί, αὐτός δηλαδή πού εἶχε πάρει τὴν ἐντολή νά τὴν εἰσπράττει. Δέν ἦταν βέβαια γεννημένος ἀκόμα, ἦταν ὁμως στό σῶμα τοῦ προπάτορά του Ἀβραάμ, ὅταν τόν τελευταῖο τόν συνάντησε ὁ Μελχισεδέκ. Ἄν ἡ λευιτικὴ ἱερωσύνη ὀδηγοῦσε στήν τελειότητα-γιατί ἀπό τό νόμο αὐτῆ ἡ ἱερωσύνη δόθηκε στό λαό- ποια ἀνάγκη ὑπῆρχε νά ἐμφανιστεῖ νέο εἶδος ἱερωσύνης ὅπως ἐκείνη τοῦ Μελχισεδέκ. Δέν ἀρκοῦσε ἡ ἱερωσύνη ἀπό τὴ γενιά τοῦ Ἀαρῶν; Ὅταν ὁμως ἀλλάζει ὁ φορέας τῆς ἱερωσύνης, τότε ἀναγκαστικά ἀλλάζει καί ὁ νόμος. Καί ὁ Κύριός μας, γιά τόν ὁποῖο λέγονται τά παραπάνω, ἀνῆκε σέ ἄλλη φυλὴ, ἀπ’ τὴν ὁποία κανεὶς δέν ὑπερέτησε ὡς ἱερέας τό θυσιαστήριο. Ὅλοι ξέρουμε πώς γεννήθηκε ἀπ’ τὴ φυλὴ Ἰούδα, γιά τὴν ὁποία ὁ Μωϋσῆς δέν ἔκανε καθόλου λόγο γιά ἱερωσύνη. Αὐτό γίνεται ἀκόμη σαφέστερο· ἐμφανίζεται ἕνας ἄλλος ἱερέας, ὁμοιος μέ τόν Μελχισεδέκ, ὃχι σύμφωνα μέ τίς ἐπιταγές τοῦ ἀνθρώπινου νόμου, ἀλλά μέ τὴ δύναμη πού δίνει μιά δίχως τελειωμό ζωή. Ὅπως μαρτυρεῖ ἡ Γραφή, Ἐσύ εἶσαι ἱερέας γιά πάντα ὅπως ὁ Μελχισεδέκ.

25-3, Προκείμενον. Ἦχος γ’. Ἰδιὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α’ 46-49).

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Στίχ. α´. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **(β´ 11-18)**

Ἀδελφοί, ὃ τε ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι´ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε»· καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι πεπορθῶς ἐπ’ αὐτῶ»· καὶ πάλιν· «Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν «τὰ παιδιά» κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ’ ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραὰμ» ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς «ἀδελφοῖς» ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθήσαι.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, Ἐκεῖνος πού προσφέρει τὸν ἀγιασμό (ὁ Χριστός), καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀγιάζονται, εἶναι ἀπὸ ἑνα Πατέρα, γι’ αὐτὴ τὴν αἰτία δὲν ντρέπεται, νὰ τοὺς ὀνομάζει ἀδελφοὺς λέγοντας· Θά διακηρύξω τὸ ὄνομά σου, (Θεέ), στοὺς ἀδελφοὺς μου, μέσα στὴ σύναξη θά σέ ὑμνήσω· Καὶ πάλι (λέγει) ἐγὼ θά ἔχω πεποίθηση σ’ αὐτόν (τὸ Θεό)· Καὶ πάλι· Νά, (εἶμαι ἐδῶ) ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά πού μοῦ ἔδωσε ὁ Θεός. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδιά εἶχαν σάρκα καὶ αἷμα (ἦταν ἄνθρωποι), καὶ ὁ ἴδιος παρόμοια συμμετέσχε σ’ αὐτὴν (τὴν ἀνθρώπινη φύση)· γιὰ νὰ καταργήσῃ μέ τὸ θάνατό (του), αὐτόν πού εἶχε τὴν ἐξουσία τοῦ θανάτου, δηλαδή τὸ διάβολο, καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτούς, πού ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ θανάτου, σέ ὄλη τὴ ζωὴ τους αἰσθάνονταν τὴν ἐνοχὴ τῆς ὑποδουλώσεως στό θάνατο. Ἐπειδὴ βέβαια δὲν ἔρχεται νὰ βοηθήσῃ Ἀγγέλους, ἀλλὰ ἔρχεται νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραὰμ. Γι’ αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ὁμοιωθεῖ μέ τοὺς ἀδελφοὺς σέ ὅλα, γιὰ νὰ γίνῃ ἐλεήμων καὶ ἀξιόπιστος Ἀρχιερεὺς στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἐξιλεώνει τίς ἀμαρτίες τοῦ λαοῦ. Διότι, ἐπειδὴ ὑπέφερε ὁ ἴδιος μέ ὅσα δοκιμάσθηκε, μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ αὐτούς πού περνοῦν δοκιμασίες.

24-6, (Ῥωμ. ιγ´ 11-14, ιδ´1-4), Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία..ΒΛ'ΕΠΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

29-6, (Β' Κορ. ια' 21-33, ιβ' 1-9). Προκείμενον ἦχος πλ.δ'

Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κάγῳ. Ἐβραῖοί εἰσι; Κάγῳ. Ἰσραηλιταί εἰσι; Κάγῳ σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; Κάγῳ διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγῶ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρις ἐρῤαβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρις ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι, ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων -εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν- ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον -εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν- ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φεῖδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ

λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἑμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατάν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἑμοῦ· καὶ εἶρηκέν μοι Ἄρκει σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, γιὰ ὅ,τι θά τολμούσε κανεὶς νά καυχηθεῖ διαπράττω ἀφροσύνη λέγοντάς το κι ἐγὼ τολμῶ νά καυχηθῶ. Εἶναι Ἑβραῖοι; καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἑβραῖος· εἶναι Ἰσραηλιτεῖς; καὶ ἐγὼ εἶμαι· Εἶναι ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ; καὶ ἐγὼ εἶμαι· εἶναι ὑπηρέτες τοῦ Χριστοῦ; δείχνω παραφροσύνη πού τό λέγω ἐγὼ εἶμαι παραπάνω· Ὑποβλήθηκα σέ κόπους περισσότερο, ἀπό ὅσο θά περίμενε κανεὶς, ὑποβλήθηκα σέ πληγές ὑπερβολικά, σέ φυλακές περισσότερο, πολλές φορές ἀντιμετώπισα τό θάνατο· ἀπό τούς Ἰουδαίους πέντε φορές δέχθηκα σαράντα χτυπήματα παρά ἓνα (τριάντα ἐννέα)· τρεῖς φορές χτυπήθηκα μὰ ραβδιά, μιά φορά λιθοβολήθηκα, τρεῖς φορές ναυάγησα, πέρασα ἓνα ἡμερονύκτιο στό βυθό (μέ ἔδερναν τά ἄγρια κύματα)· Ὑπηρέτησα τόν Κύριο πολλές φορές μέ ὁδοιπορίες, μέ κινδύνους ἀπό πλημμυρισμένους ποταμούς, μέ κινδύνους ἀπό ληστές πού ἔστηναν ἐνέδρες, μέ κινδύνους ἀπό ὁμογενεῖς μου, μέ κινδύνους ἀπό ἐθνικούς, μέ κινδύνους σέ πόλεις, μέ κινδύνους σέ ἐρημιές, μέ κινδύνους στή θάλασσα, μέ κινδύνους ἀπό ψεύτικους ἀδελφούς (ψευδοχριστιανούς)· μέ κόπο καί μόχθο, μέ ἀγρυπνίες πολλές φορές, μέ πείνα καί δίψα, μέ νηστείες πολλές φορές, μέ ψύχος καί γυμνότητα· χωρίς τά ὑπόλοιπα οἱ πιέσεις πού δεχόμουν κάθε ἡμέρα, ἡ φροντίδα μου γιά ὅλες τίς Ἐκκλησίες. Ποιός ἀσθενεῖ σωματικά ἢ ψυχικά καὶ δέν ἀσθενῶ; Ποιός σκανδαλίζεται καὶ ἐγὼ δέν καίγομαι; Ἐάν πρέπει νά καυχηθῶ, θά καυχηθῶ γιά τίς ἀσθενεῖές μου. Ὁ Θεός καί Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι δοξασμένος αἰώνια, γνωρίζει, ὅτι δέν λέγω ψέμματα. Στή Δαμασκό ὁ διοικητής ὁ διορισμένος ἀπό το βασιλιά Ἀρέτα, φρουροῦσε τήν πόλη τῆς Δαμασκοῦ θέλοντας νά μέ συλλάβει, καὶ ἀπό ἓνα παράθυρο μέ κατέβασαν ἀπό τό τεῖχος μέσα σέ ἓνα καλάθι πλεκτό, καὶ ξέφυγα ἀπό τά χέρια του. Λοιπόν δέν μοῦ συμφέρει νά καυχῶμαι· διότι θά ἔλθω σέ ὁράματα καὶ ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου. Γνωρίζω κάποιον ἄνθρωπο πρό

δεκατεσσάρων ἐτῶν, εἴτε μέ τό σῶμα του, δέν γνωρίζω, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματός του, δέν γνωρίζω, ὁ Θεός τό γνωρίζει· ἀρπάχθηκε αὐτός ὁ ἄνθρωπος μέχρι τόν τρίτο οὐρανό. Καί γνωρίζω ὅτι αὐτός ὁ ἄνθρωπος, εἴτε σωματικά, εἴτε χωρίς τό σῶμα του, δέν γνωρίζω, ὁ Θεός ξέρει, ἀρπάχθηκε στόν Παράδεισο καί ἄκουσε λόγια πού δέν ἐπιτρέπεται καί δέν εἶναι δυνατό σέ ἄνθρωπο νά τά πει. Γι' αὐτόν τόν ἄνθρωπο θά καυχηθῶ, γιά τόν ἑαυτό μου ὅμως δέν θά καυχηθῶ, παρά μόνον γιά τίς ἀσθενεῖές μου. Διότι, ἂν θέλω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνόητος, διότι θά πῶ τήν ἀλήθεια· διστάζω ὅμως νά καυχηθῶ, μήπως κάποιος σκεφθεῖ (ὑποθέσει) γιά μένα κάτι περισσότερο ἀπό ὅτι βλέπει ἢ ἀκούει ἀπό μένα. Καί γιά νά μή περηφανεύομαι γιά τίς ὑπερβολικές ἀποκαλύψεις, μοῦ δόθηκε ὡς ξύλο ἀγκαθωτό καί μυτερό στό σῶμα μου ἀθεράπευτη ἀρρώστεια, ἄγγελος τοῦ σατανᾶ, νά μέ χτυπᾶ κατά πρόσωπο, γιά νά μήν ὑπερηφανεύομαι. Γι' αὐτό τό πρᾶγμα τρεῖς φορές παρακάλεσα τόν Κύριο, νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό μένα· καί μοῦ εἶπε· Εἶναι ἀρκετή ἡ χάρη πού σοῦ ἔδωσα· Διότι ἡ δύναμή μου ἀναδεικνύεται τέλεια μέσα στήν ἀσθένεια. Πολύ εὐχαρίστως λοιπόν θά καυχῶμαι γιά τίς ἀσθενεῖές μου, γιά νά κατοικήσει μέσα μου ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ.

30-6, (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16), Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄

Εἰς πάσαν τήν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ... **(βλέπε Ἰ΄ Ματθαίου). ἀλλά, ὅταν 30-6 εἶναι τῶν Ἀγίων Πάντων, λέμε τον Απόστολο τῶν Ἀγίων Πάντων (Εβρ. ια΄ 33 – ιβ΄ 2). Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄**

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ

φυλακῆς· ἐλίθάσθησαν, ἐπίρσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορώντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὅλοι οἱ Ἅγιοι μέ τὴν πίστη κατέκτησαν βασιλεία, κυβέρνησαν μέ δικαιοσύνη, ἐπέτυχαν τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λιονταριῶν, ἔσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς, ἀπέφυγαν νά θανατωθοῦν ἀπὸ μαχαίρια, ἐνισχύθηκαν καὶ γλύτωσαν ἀπὸ ἀσθένειες, ἀποδείχθηκαν δυνατοὶ στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σέ φυγὴ ὀλόκληρες στρατιές ξένων, γυναῖκες πῆραν πίσω ἀπὸ τὸν θάνατο τοὺς νεκροὺς τους μέ ἀνάστασι· Ἄλλοι τεντώθηκαν ἐπάνω στό βασανιστικὸ τύμπανο καὶ ξυλοκοπήθηκαν, χωρὶς νά ἀρνηθοῦν τὴν πίστη τους, γιὰ νά λυτρωθοῦν, ὥστε νά ἐπιτύχουν ἀνώτερη, ἀναστημένη, αἰώνια ζωή· Ἄλλοι δοκίμασαν ἐμπαιγμούς καὶ μαστίγια, καὶ ἐπὶ πλέον δεσμά καὶ φυλακή· λιθοβολήθηκαν, πριονίσθηκαν δοκίμασαν πειρασμούς, θανατώθηκαν ἀπὸ μαχαίρι, περιφέρονταν μέ δέρματα προβάτων καὶ δέρματα γιδιῶν στερούμενοι, θλιβόμενοι, ταλαιπωρούμενοι· Γιά τοὺς ὁποίους δέν ἦταν ἄξιος ὁλος ὁ Κόσμος· Ἦταν περιπλανώμενοι σέ ἐρημιές καὶ ὄρη καὶ σπήλαια καὶ στίς τρύπες τῆς γῆς. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ μολονότι ἔλαβαν ἐγκωμιαστικὴ μαρτυρία μέ τὴν πίστη τους, δέν ἔλαβαν τέλεια τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ (γιὰ τὴν αἰώνια ζωή), ἐπειδὴ ὁ Θεός προέβλεψε κάτι καλλίτερο γιὰ μᾶς, νά μὴ λάβουν τέλεια τὴν ἀμοιβή χωρὶς ἐμᾶς. Λοιπὸν κι ἐμεῖς ἔχοντας τόσο μεγάλο καὶ πυκνὸ νέφος Μαρτύρων πού μᾶς περιβάλλει, ἀφοῦ ρίζουμε ἀπὸ ἐπάνω μας κάθε βᾶρος φροντίδων τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἁμαρτία, στήν ὁποία εὐκόλα πέφτει κανεὶς, μέ ὑπομονή ἄς τρέχουμε τὸν ἀγῶνα πού εἶναι μπροστά μας, ἔχοντας τά βλέμματά μας στραμμένα στὸν Ἰησοῦ

ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρχηγός τῆς πίστεως καί ὁ ὁποῖος τήν τελειοποιεῖ.

6-8,(Β΄ Πέτρ. Α΄ 10-19),, Προκειμένον ἦχος δ΄,

Ἦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε· Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκων περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἠγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἶμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβῶν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα,- καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί μου, προσπαθήστε ἀκόμη περισσότερο νὰ διασφαλίσετε τὴν κλίση σας καὶ τὴν ἐκλογή σας ἀπὸ τό Θεό. Γιατί, ἂν ἐφαρμόσετε τὰ παραπάνω, δέ θά σκοντάψετε ποτέ. Μ' αὐτόν τόν τρόπο θά σᾶς χορηγηθεῖ γενναϊόδωρα ἢ εἴσοδος στήν αἰώνια βασιλεία τοῦ Κυρίου καὶ σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό θά φροντίζω πάντα νὰ σᾶς ὑπενθυμίζω αὐτά τὰ πράγματα, μολονότι βέβαια τὰ ξέρετε καὶ μένετε σταθεροί στήν ἀλήθεια πού διδαχτήκατε. Καὶ νομίζω πῶς εἶναι σωστό νὰ κεντρίζω τὴ θύμησή σας μέ τίς ὑπομνήσεις μου, ὅσο βρίσκομαι σέ τούτη τὴν πρόσκαιρη ζωὴ. Ξέρω πῶς γρήγορα θά ἐγκαταλείψω αὐτό τόν πρόσκαιρο κόσμον, ὅπως ἄλλωστὲ

μου τὸ χεῖ φανερώσει ὁ Κύριός μας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Γι' αὐτό θά φροντίσω νά μπορείτε νά φέρνετε στό νοῦ σας ὅλα αὐτά τὰ πράγματα σέ κάθε περίσταση, ἀκόμη κι ὅταν θά ἔχω φύγει ἀπ' αὐτή τή ζωή. Δέ βασιστήκατε, λοιπόν, σέ περίτεχνους μύθους γιά νά σᾶς γνωστοποιήσουμε τή δυναμική ἔλευση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχουμε δεῖ μέ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια τό μεγαλεῖο του· τότε πού ὁ Θεός Πατέρας τοῦ ἔδωσε τιμή καί δόξα, καί ἡ ἔνδοξη μεγαλοπρέπειά του ἀναφώνησε γι' αὐτόν μία τέτοια φωνή: «Αὐτός εἶναι ὁ ἀγαπητός μου Υἱός· αὐτός εἶναι ὁ ἐκλεκτός μου». Κι αὐτήν τήν φωνή τήν ἀκούσαμε πού ἔρχόταν ἀπό τόν οὐρανό ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, πού ἤμασταν μαζί του στό ἅγιο ἐκεῖνο βουνό. Κι ἔτσι εἴμαστε περισσότερο βέβαιοι γιά τήν ἀλήθεια τοῦ κηρύγματος τῶν προφητῶν, πού καλά κάνετε καί τό προσέχετε σάν φῶς πού φέγγει στό σκοτάδι, ὡσότου γλυκοχαράξει τό πρῶι κι ἀνατείλει στίς καρδιές σας ὁ αὐγερινός.

15-8, (Φιλιπ. β' 5-11). Προκείμενον ἤχος γ' (καί 8-9)

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καί ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐκ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπεινώσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντων γόνου κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, νά ὑπάρχει μεταξύ σας τό ἴδιο φρόνημα πού εἶχε κι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ἂν καί ἦταν Θεός, δέν θεώρησε τήν ἰσότητά του μέ τόν Θεό ἀποτέλεσμα ἀρπαγῆς, ἀλλά τὰ ἀπαρνήθηκε ὅλα καί πήρε μορφὴ δούλου· ἐγίνε ἀνθρωπος καί ὄντας πραγματικός ἀνθρωπος ταπεινώθηκε θεληματικά ὑπακούοντας μέχρι θανάτου, καί μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ. Γι' αὐτό καί ὁ Θεός τόν ἀνέβασε πολὺ ψηλά καί τοῦ χάρισε τό ὄνομα πού εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα τὰ ὀνόματα. Ἔτσι στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ ὅλα τὰ ἐπουράνια, τὰ ἐπίγεια καί τὰ ὑποχθόνια θά

προσκυνήσουν, καί κάθε γλώσσα θά ὁμολογήσει ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, για νά δοξάζεται ἔτσι ὁ Θεός Πατέρας.

29-8, Τοῦ Προδρόμου (Πράξ. ιγ' 25-32).

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκεῖναις, ὡς ἐπλήρως Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμί ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμί ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λύσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἤτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἰερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Μετάφραση

Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες, καθὼς συμπλήρωνε ὁ Ἰωάννης τὴν ἐπὶ γῆς πορεία του, ἔλεγε· ποιὸς νομίζετε ὅτι εἶμαι; Δέν εἶμαι ἐγώ (ὁ Μεσσίας), ἀλλὰ νά, ἔρχεται μετὰ ἀπό μένα Ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ἐγώ δέν εἶμαι ἄξιος οὔτε τὸ ὑπόδημα τῶν ποδιῶν του νά λύσω. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀπόγονοι τῆς γενιᾶς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὅσοι ξένοι ἀνάμεσά σας σέβονται τὸ Θεό, σ' ἐσᾶς ἐστάληκε τὸ μήνυμα αὐτῆς τῆς σωτηρίας. Διότι οἱ κάτοικοι τῆς Ἰερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντές τους ἀγνοώντας Ἐκεῖνον, ἀφοῦ τὸν δίκασαν, ἐκπλήρωσαν τίς προφητεῖες τῶν Προφητῶν, πού ἀναγινώσκονται κάθε Σάββατο (στή συναγωγή), καὶ χωρὶς νά βροῦν καμμιά αἰτία θανάτου, ζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλάτο νά θανατωθεῖ (ὁ Χριστός). Καί ὅταν ἐτέλεσαν ὅλα τὰ γραμμένα γι' αὐτόν, τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸν Σταυρό καὶ τὸν ἔβαλαν σὲ μνήμα. Ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ αὐτός ἐμφανίσθηκε γιὰ πάρα πολλές ἡμέρες, σ' αὐτοὺς πού ἀνέβηκαν μαζί του ἀπὸ τὴ Γαλιλαία στὴν Ἰερουσαλήμ, οἱ ὁποῖοι εἶναι τώρα μάρτυρές του (κῆρυκες) πρὸς τὸ λαό. Κι ἐμεῖς

λοιπόν σὰς φέρνουμε τὴ χαρμόσυνη ἀγγελία, ποὺ δόθηκε στοὺς πατέρες μας. Διότι αὐτὴν τὴν ὑπόσχεση ἔχει ἀκκληρώσει ὁ Θεὸς σ' ἐμᾶς, τὰ τέκνα ἐκείνων, μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ (μέ τό νά ἀναστήσει τό Χριστό).

ΚΥΡΙΑΚΗ λέμε τον Απόστολο του αγίου, όταν είναι επισήμως εορταζόμενος: 23-9, 24-9, 23-10, 26-10, 28-10, 1-11, 8-11, 11-11, 12-11, 13-11, 14-11, 25-11, 4-12, 5-12, 6-12, 9-12, 12-12, 15-12, 27-12, 11-1, 17-1, 18-1, 20-1, 25-1, 27-1, 30-1, 1-2, 10-2, 24-2, 9-3, 23-4, 25-4, 2-5, 8-5, 21-5, 25-5, 1-7, 2-7, 5-7, 7-7, 11-7, 20-7, 25-7, 26-7, 27-7, 23-8, 31-8,

23-9, Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς',

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. 4:22-27

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν,...(βλέπε 9-12)

24-9, (βλέπε 15-8)

[24-9, Τῆς Μεγαλομάρτυρος] Προκείμενον.(τῆς 24ης-9ου)
Ἦχος δ΄

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, 3:10-15.

...βλέπε: ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΓ΄, Τελώνου και Φαρισαίου

23-10, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄ [Ψαλμός 18]

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ. **(βλέπε ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ).**

26-10, Απόστολος (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10), Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν

κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Μετάφραση

Παιδί μου Τιμόθεε, νά παίρνεις δύναμη ἀπό τή χάρη πού μᾶς ἔδωσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Κι ὅσα ἄκουσες ἀπό μένα μπροστά σέ πολλούς μάρτυρες, αὐτά νά τά μεταδώσεις σέ ἔμπιστους ἀνθρώπους, πού θά εἶναι ἱκανοί νά διδάξουν καί ἄλλους. Κακοπάθησε λοιπόν σάν καλός στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανείς στρατευμένος δέν μπλέκεται στίς ὑποθέσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἂν θέλει νά εἶναι συνεπῆς ἀπέναντι σ' ἐκείνον πού τόν στρατολόγησε. Κι ὅταν κάποιος μετέχει σέ ἀθλητικούς ἀγῶνες, δέν παίρνει τό στεφάνι τῆς νίκης, ἂν δέν ἀγωνιστεῖ σύμφωνα μέ τούς κανόνες. Ὁ γεωργός πρέπει νά κοπιᾶσει, γιά νά μπορέσει νά φάει πρῶτος ἀπό τούς καρπούς. Προσπάθησε νά καταλάβεις αὐτά πού λέω. Ὁ Κύριος νά σέ βοηθήσει νά τά ἐννοήσεις ὅλα. Νά μήν ξεχνᾶς τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν ἀναστημένο ἀπό τούς νεκρούς καί ἀπόγονο τοῦ Δαβίδ, σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιο πού κηρύττω. Γιά τό εὐαγγέλιο αὐτό κακοπαθῶ ὡς τό σημεῖο νά μέ δέσουν σάν κακοῦργο. Ἀλλά ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν δένεται. Γι' αὐτό, ὅλα τά ὑπομένω γιά χάρη τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, γιά νά πετύχουν κι αὐτοὶ τή σωτηρία πού ἔφερε ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί νά δοξαστοῦν αἰώνια.

28-10, (Ἐβρ.Θ' 1-7), Προκείμενον ἤχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἄδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας τό τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾗ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἄαρων ἡ

βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβεὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτως κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, εἶχε καὶ ἡ πρώτη διαθήκη διατάξεις περὶ τῆς λατρείας καὶ γῆϊνον ἁγιαστήριον. Κατασκευάσθηκε δηλαδὴ τὸ πρῶτον μέρος τῆς σκηνῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως, τὸ ὁποῖον λέγεται Ἅγια. Ὑστερα ἀπὸ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, ἦτο τὸ μέρος τῆς σκηνῆς, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο Ἅγια ἁγίων. Ἐκεῖ ὑπῆρχε ἓνα χρυσὸ θυμιατήριον καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, ἡ ὁποία ἦτο ἀπὸ ὄλα τὰ μέρη σκεπασμένη μὲ χρυσάφι καὶ μέσα σ' αὐτὴν ἦτο ἡ χρυσὴ στάμνα, ποὺ περιεῖχε τὸ μάννα, ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρών, ποὺ εἶχε βλαστήσει, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ἐπάνω δὲ ἀπὸ τὴν κιβωτὸν ἦσαν ἀπαστράπτοντα Χερουβεὶμ, τὰ ὁποία ἐπεσκίαζαν τὸ ἱλαστήριον. Γι' αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μιλήσωμεν τώρα λεπτομερῶς. Ὑπὸ αὐτὴν τὴν διάταξιν, εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς σκηνῆς εἰσέρχονται πάντοτε οἱ ἱερεῖς, ὅταν ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των, ἀλλ' εἰς τὸ δεύτερον μέρος μπαίνει μόνον ὁ ἀρχιερεὺς, μιὰ φορὰ τὸν χρόνο, καὶ ὄχι χωρὶς αἷμα, τὸ ὁποῖον προσφέρει διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ διὰ τὰς ἐξ ἀγνοίας ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

1-11. Προκείμενον. Ἥχος δ'

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
12:27-13:8

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γέννη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοὶ; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν

ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητεῖαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Μετάφραση

27 Σεῖς εἶσθε σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁ καθένας εἶναι μέλος τοῦ σώματος. 28 Καὶ ὁ Θεὸς ἐτοποθέτησε εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα ἔρχονται αἱ θαυματουργικαὶ δυνάμεις, ἔπειτα τὰ θεραπευτικὰ χαρίσματα, παροχαὶ βοήθειας, διοικητικαὶ ἰκανότητες, διάφορα εἶδη γλωσσολαλιῶν. 29 Μήπως εἶναι ὅλοι ἀπόστολοι; Μήπως εἶναι ὅλοι προφῆται; Μήπως εἶναι ὅλοι διδάσκαλοι; Μήπως ὅλοι ἔχουν θαυματουργικὰς δυνάμεις; Μήπως ὅλοι ἔχουν θεραπευτικὰ χαρίσματα; 30 Μήπως ὅλοι ἔχουν τὴν γλωσσολαλίᾳ; Μήπως ὅλοι διερμηνεύουν; 31 Νὰ ἔχετε δὲ ζῆλον πρὸς τὰ χαρίσματα τὰ ἀνώτερα. Καὶ τώρα θὰ σὰς δείξω ἓνα ὑπέροχον δρόμον. 1 Ἐὰν μιλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀγάπην, ἕξινα χαλκὸς ποὺ δίνει ἤχους ἢ κύμβαλον ποὺ βγάζει κρότους. 2 Καὶ ἐὰν ἔχω χάρισμα προφητείας καὶ γνωρίζω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλην τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὥστε νὰ μεταθέτω βουνά, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀγάπην, δὲν εἶμαι τίποτε. 3 Καὶ ἐὰν μοιράσω σὲ ἐλεημοσύνης ὅλην μου τὴν περιουσίαν, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ σῶμά μου διὰ νὰ καῆ, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀγάπην, καμμίαν ὠφέλειαν δὲν ἔχω. 4 Ἡ ἀγάπη εἶναι μακρόθυμη, εἶναι γεμάτη ἀπὸ εὐμένειαν, ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι ζηλότυπη, ἡ ἀγάπη δὲν καυχᾶται, δὲν εἶναι ὑπερήφανη, 5 δὲν κάνει ἀσχήμιες, δὲν ζητεῖ τὸ συμφέρον της, δὲν ἐρεθίζεται, δὲν λογαριάζει τὸ κακόν, 6 δὲν χαίρει διὰ τὸ κακόν, ἀλλὰ συγχαίρει εἰς τὴν ἀλήθειαν, 7 ὅλα τὰ ἀνέχεται, ὅλα τὰ πιστεύει, ἐλπίζει γιὰ τὸ κάθε τι, ὑπομένει τὸ κάθε τι. 8 Ἡ ἀγάπη ποτὲ δὲν θὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχη.

8-11, Προκείμενον. Ἦχος δ΄

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου το ἀνάγνωσμα, **2:2-10**.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθοποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν, διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων· «Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μὴνῆσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; Ἥλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ»· ἐν γὰρ τῷ «ὑποτάξαι» αὐτῷ τὰ «πάντα» οὐδὲν ἀφήκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕτω ὀρῶμεν αὐτῷ τὰ «πάντα ὑποτεταγμένα»· τὸν δὲ «βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον» βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου «δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον», ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἐάν ὁ λόγος πού λέχθηκε μέ Ἀγγέλους ἀποδείχθηκε βέβαιος, καὶ κάθε παράβαση καὶ παρακοὴ ἔλαβε τὴ δίκαιη ἀνταπόδοση καὶ τιμωρία, πῶς ἡμεῖς θά ξεφύγουμε, ἂν ἀμελήσουμε τόσο μεγάλη σωτηρία; Ἡ ὁποία ἀφοῦ ἔκανε τὴν ἀρχή, νά διδάσκεται ἀπὸ τὸν Κύριο, βεβαιώθηκε σ' ἐμᾶς ἀπὸ ἐκείνους πού τὴν ἄκουσαν, ἐνῶ ἔδινε τὴ μαρτυρία τοῦ ὁ Θεός μέ σημεία καὶ τεράστια θαύματα, καὶ μέ ποικίλες δυνάμεις καὶ μέ διανομές χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σύμφωνα μέ τὴ θέληση τοῦ Θεοῦ. Διότι δὲν ὑπέταξε σέ Ἀγγέλους τὴ μελλοντικὴ οἰκουμένη, γιὰ τὴν ὁποία μιλοῦμε, ἀλλὰ κάποιος μαρτυρεῖ κάπου στὴν Ἁγία Γραφή λέγοντας· Ποιὰ εἶναι ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νά τὸν θυμᾶσαι ἢ τοῦ ἀπογόνου τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε, νά τὸν φροντίζεις; Τὸν ἔκανες κάπως κατώτερο ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους, τὸν στεφάνωσες μέ δόξα καὶ τιμῇ, ὅλα τὰ ὑπέταξες κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του· Διότι μέ τό νά

ὑποτάξει σ' αὐτόν τὰ πάντα, δέν ἄφησε τίποτε ἀνυπότακτο σ' αὐτόν. Τώρα ὅμως δέν βλέπουμε νά εἶναι ὑποταγμένα σ' αὐτόν τὰ πάντα· Ἀλλά βλέπουμε τόν Ἰησοῦ πού ἔγινε ἄνθρωπος, νά εἶναι στεφανωμένος μέ δόξα καί τιμή ἐξ αἰτίας τοῦ πάθους τοῦ θανάτου του, γιά τή χάρη πού θέλησε ὁ Θεός νά δώσει στους ἀνθρώπους, νά γευθεῖ θάνατο ὁ Χριστός γιά τή σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων (γιά τόν καθένα). Διότι ἔπρεπε στόν Θεό, πρὸς τόν ὁποῖο ἀποβλέπουν τὰ πάντα, καί διά τοῦ ὁποῖου κατευθύνονται τὰ πάντα, ἀφοῦ ὁδηγήσει πολλούς ἀνθρώπους στή δόξα, νά ἀναδείξει τέλειο Σωτήρα, τόν ἀρχηγό τῆς σωτηρίας τους μέ τὰ πάθη του (Σταύρωση, θάνατο).

9-11, Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα, **5:8-19.**

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ...**[βλέπε ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (καὶ 12-12)]**

11-11, Προκείμενον. Ἦχος δ' [Ψαλμός 67]

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα. **Κεφ. 4:6-15**

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ...**(τῆς Κυριακῆς ΙΕ' ἐβδομάδος).**

12-11, Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς [Ψαλμός 115]

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκε ἡμῖν;

Πρὸς Β' Κορινθίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα. **Κεφ. 9: 6-11**

Ἀδελφοί, ὁ σπεύρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, ...**(βλέπε ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' ἀπὸ τὴν Πεντηκοστή).**

13-11, Προκείμενον. Ἦχος α'. [Ψαλμός μὴ' 48]

Στίχος: Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Στίχος: Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. **Κεφ. 7: 26-28, 8: 1-2**

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὁσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κευχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,

ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν
 θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν
 ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους
 καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς
 ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα
 τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον
 ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς
 μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς
 σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, τέτοιος ἀρχιερέας μᾶς χρειαζόταν· ἅγιος, ἄκακος,
 ἀψεγάδιαστος, χωρὶς καμία σχέση μετὰ τὴν ἀνθρώπινη ἀμαρτία,
 ὁ ὁποῖος ἀνέβηκε πάνω ἀπὸ τὰ οὐράνια. Αὐτὸς δὲν ἔχει
 ἀνάγκη, ὅπως οἱ ἄλλοι ἀρχιερεῖς, νὰ προσφέρει καθημερινὰ
 θυσίες, πρῶτα γιὰ τίς δικές του ἀμαρτίες, κι ὕστερα γιὰ τίς
 ἀμαρτίες τοῦ λαοῦ. Αὐτὸ τὸ ἔκανε μὴ γιὰ πάντα,
 προσφέροντας τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του. Ὁ νόμος ἐγκαθιστᾷ
 ἀρχιερεῖς ἀνθρώπους μὲ ἀτέλειες. Τὰ λόγια ὅμως τοῦ ὄρκου, ὁ
 ὁποῖος δόθηκε μετὰ τὸ νόμο, ἐγκαθιστοῦν ἀρχιερέα τὸν Υἱό,
 πού εἶναι καὶ παραμένει αἰῶνια τέλειος. Τὸ βασικὸ στοιχεῖο
 τῶν ὄσων εἶπαμε εἶναι πῶς ἐμεῖς ἔχουμε ἀρχιερέα τέτοιο,
 πού ἀνέβηκε στὰ οὐράνια καὶ κάθεται στὰ δεξιὰ τῆς
 μεγαλοσύνης τοῦ Θεοῦ. Ὡς ἀρχιερέας ὑπηρετεῖ στὰ ἅγια τῶν
 ἁγίων καὶ στήν ἀληθινὴ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου, τὴν ὁποία δὲν
 τὴν ἔστησε ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ Θεός.

14-11, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ´,

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...**(ζήτηε τη Ἰ' Κυριακή).**

21-11, (βλέπε 28-10).

25-11, Προκείμενον. Ἦχος δ´,

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα. **Κεφ. 3:23-29, 4:1-5**

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα
 συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.
 Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ
 πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ
 παιδαγωγὸν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν

ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἔστε καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Μετάφραση

Αδελφοί, πρὶν ἔρθει ἡ πίστη στον Χριστό, μᾶς φρουροῦσε ὁ νόμος. Ἦμασταν φυλακισμένοι, ὥσπου νὰ φανερωθεῖ ὁ μελλοντικός σωτήρας μας. Ὁ νόμος, λοιπόν, ἦταν σκληρὸς παιδονόμος γιὰ μᾶς, ὥσπου ἐμφανίστηκε ὁ Χριστός, οπότε ἡ πίστη μας σ' αὐτὸν μᾶς χάρισε τὴ σωτηρία. Τώρα ὅμως πού ἦρθε ὁ Χριστός, δέν εἶμαστε πιά ὑπόδουλοι στό νόμο. Εἴστε, λοιπόν, ὅλοι παιδιά τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ πιστεύετε στόν Ἰησοῦ Χριστό. Κι αὐτό, γιατί ὅσοι βαπτιστήκατε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἔχετε ντυθεῖ τό Χριστό. Δέν ὑπάρχει πιά Ἰουδαῖος καί εἰδωλολάτρης, δέν ὑπάρχει δούλος καί ἐλεύθερος, δέν ὑπάρχει ἄντρας καί γυναίκα· ὅλοι σας εἴστε ἕνας, χάρη στόν Ἰησοῦ Χριστό. Κι ἀφοῦ ἀνήκετε στό Χριστό, εἴστε ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραὰμ καί κληρονόμοι τῆς ζωῆς, ὅπως τὴν ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Νά τί θέλω νὰ πῶ: Ὅσον καιρό ὁ κληρονόμος εἶναι ἀνήλικος, δέ διαφέρει σέ τίποτε ἀπό ἕνα δούλο. Εἶναι βέβαια ἰδιοκτήτης τῶν πά-ντων, ἐξαρτᾶται ὅμως ἀπό ἐπιτρόπους καί διαχειριστές, ὡς τὴν προθεσμία πού καθόρισε ὁ πατέρας. Ἔτσι κι ἐμεῖς, ὅταν ἦμασταν ἀνήλικοι, ἦμασταν ὑπόδουλοι στά στοιχεῖα τοῦ κόσμου. Ὅταν ὅμως ἔφτασε ἡ ὥρα πού εἶχε καθορίσει ὁ Θεός, ἀπέστειλε τὸν Υἱό του. Γεννήθηκε ἀπό μιά γυναίκα καί ὑποτάχθηκε στό νόμο, γιὰ νὰ ἐξαγοράσει αὐτούς πού ἦταν ὑπόδουλοι στό νόμο, γιὰ νὰ γίνουμε παιδιά τοῦ Θεοῦ.

4-12, (βλέπε 25-11)

5-12, Ἀπόστολος, (Γαλ. ε' 22-26, ς' 1-2), Προκείμενον ἦχος βαρύς

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλους φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ καλοσύνη, ἡ ἀγαθότητα, ἡ πίστις, ἡ πραότητα, ἡ ἐγκράτεια. Τίποτε ἀπ’ αὐτὰ δὲν καταδικάζει ὁ νόμος. Ἄλλωστε ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ ἔχουν σταυρώσει τὸν ἁμαρτωλό ἑαυτοὺς μαζί μέ τὰ πάθη καὶ τίς ἐπιθυμίες του. Ἀφοῦ, λοιπόν, ζοῦμε μέ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος, πρέπει νά ἀκολουθοῦμε τό Πνεῦμα. Ἄς μὴ γινόμαστε ματαιόδοξοι, ἄς μὴν προκαλοῦμε κί ἄς μὴ φθονοῦμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Ἄν κάποιος, ἀδελφοί μου, βρεθεῖ νά κάνει κάποιο παράπτωμα, ἐσεῖς πού ἔχετε τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νά τόν διορθῶνεται μέ πραότητα. Προσέχετε μόνο νά μὴν παρασυρθεῖτε κί ἐσεῖς ἀπό τόν πειρασμό. Νά σηκώνετε ὁ ἕνας τό φορτίο τοῦ ἄλλου, κί ἔτσι θά ἐφαρμόσετε πλήρως τόν νόμο τοῦ Χριστοῦ.

6-12, Ἀπόστολος Τοῦ Ἁγίου (Ἐβρ. ιγ' 17-21). Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα .

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ στενάζοντες, ἄλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν ἡμεῖς πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον

ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἄμην.

Μετάφραση

17 Νὰ ὑπακούετε καὶ νὰ ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς προΐσταμένους σας, διότι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦν διὰ τὰς ψυχὰς σας, σὰν ἄνθρωποι ποὺ θὰ δώσουν λόγον γιὰ σᾶς. Ἄς κάνουν αὐτὸ μὲ χαρὰν καὶ ὄχι ἀναστενάζοντες, πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ ἦτο πρὸς τὸ συμφέρον σας. 18 Προσεύχεσθε γιὰ μᾶς, διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχομεν ἀγαθὴν συνείδησιν, ἀφοῦ θέλομεν νὰ συμπεριφερώμεθα καλὰ σὲ κάθε περίπτωση. 19 Σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸ κάνετε αὐτὸ μὲ μεγαλύτερον ζῆλον διὰ νὰ ἀποδοθῶ πάλιν σ' ἐσᾶς τὸ ταχύτερον. 20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης ὁ ὁποῖος ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων, τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, μὲ τὸ αἷμα αἰωνίου διαθήκης, εἶθε νὰ σᾶς κάνη τελείους εἰς κάθε καλὸν ἔργον, ὥστε νὰ κάνετε τὸ θέλημά του. 21 Ἄς ἐνεργῇ αὐτὸς μέσα σας τὸ εὐάρεστον ἐνώπιόν του διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

9-12, Ἀπόστολος, Προκείμενον ἤχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ: Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, (4,22-27)

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσι δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ δὲ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοικεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν· γέγραπται γάρ, «Εὐφράνθητι, στείρα ἢ οὐ τίκτουςα· ῥήξον καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουςα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχοῦσης τὸν ἄνδρα.

Μετάφραση

22 Εἶναι γραμμένον, ὅτι ὁ Ἀβραὰμ εἶχε δύο υἱοὺς, ἓνα ἀπὸ τὴν δούλην του καὶ ἓνα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν. 23 Ἄλλ' ὁ υἱὸς τῆς δούλης ἐγεννήθη κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον, ἐνώ τῆς ἐλευθέρας ἐγεννήθη δυνάμει τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ. 24

Αὐτὰ εἶναι ἀλληγορικά. Αἱ δύο αὐταὶ γυναῖκες εἶναι εἰ δύο διαθήκαι, ἢ μία ἢ ὁποῖα προήλθε ἀπὸ τὸ ὄρος Σινᾶ καὶ γεννᾶ παιδιὰ διὰ δουλείαν· 25 αὕτη εἶναι ἡ Ἄγαρ, – διότι ἡ λέξις Ἄγαρ σημαίνει τὸ ὄρος Σινᾶ εἰς τὴν Ἀραβίαν – ἀντιστοιχεῖ δὲ εἰς τὴν σημερινὴν Ἱερουσαλήμ, ἢ ὁποῖα εἶναι δούλη μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ της. 26 Ἡ ἄνω ὁμως Ἱερουσαλήμ εἶναι ἐλευθέρα, καὶ αὕτη εἶναι μητέρα ὄλων μας, 27 διότι εἶναι γραμμένον, Νὰ εὐφρανθῆς ἐσὺ ἢ στείρα, ποὺ δὲν γεννᾷς. Βγάλε φωνὴν καὶ φώναξε ἐσὺ, ποὺ δὲν κοιλοπονᾷς, διότι θὰ ἔχη περισσότερα παιδιὰ ἢ ἐγκαταλειφθεῖσα παρὰ ἐκείνη ποὺ ἔχει ἄνδρα.

12-12, Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Στίχ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα. **Κεφ. 5:8-19**
 Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε...**[βλέπε ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣΤ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ (καὶ 12-12 με προκείμενο καὶ στίχο: Ἦχος βαρὺς**

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;]].

15-12, Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα, **1:8-18.**

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶ τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγαινότων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με

πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἔστι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης. Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε· δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Μετάφραση

Παιδί μου Τιμόθεε, νά μην ντρέπεσαι νά ὁμολογεῖς τόν Κύριό μας, οὔτε νά ντρέπεσαι για μένα, πού εἶμαι φυλακισμένος για χάρη Του. Νά εἶσαι ἔτοιμος νά κακοπαθήσεις μαζί μ' ἐμένα για τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου, κι ὁ Θεός θα σοῦ δώσει τή δύναμη. Ἐκεῖνος μᾶς ἔσωσε καί μᾶς κάλεσε νά γίνουμε λαός του, ὄχι ἐξαιτίας τῶν ἔργων μας, ἀλλά γιατί ὁ ἴδιος τό θέλησε καί μᾶς ἔδωσε τή χάρη του διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ χάρη εἶχε δωθεῖ προαιώνια, φανερώθηκε ὁμως τώρα μέ τήν ἐμφάνιση στή γῆ τοῦ σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού μέ τό εὐαγγέλιο κατήργησε τόν θάνατο κι ἔκανε νά λάμψει ἡ ἀφθαρτη ζωή. Αὐτοῦ τοῦ εὐαγγελίου ὀρίστηκα νά εἶμαι ἐγώ κήρυκας κι ἀπόστολος καί διδάσκαλος τῶν ἐθνικῶν. Γι' αὐτόν τόν λόγο ὑποφέρω αὐτά τά δεινά. Δεν δειλιάζω ὁμως, γιατί ξέρω σέ ποιόν ἔχω στηρίξει τήν πίστη μου. Καί εἶμαι βέβαιος ὅτι αὐτός ἔχει τή δύναμη νά φυλάξει ὡς τήν ἡμέρα ἐκείνη ὅ,τι μοῦ ἔχει ἐμπιστευθεῖ. Νά ἔχεις ὡς ὑπόδειγμα τῆς ὀρθῆς διδασκαλίας ὅσα ἀκουσες ἀπό μένα. Νά τά τηρεῖς μέ τήν πίστη καί τήν ἀγάπη πού δίνει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τήν ὀρθή πίστη πού σοῦ ἐμπιστεύτηκε ὁ Θεός φύλαγέ την, μέ τή βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού κατοικεῖ μέσα μας. Τό ξέρεις ὅτι μέ ἀπαρνήθηκαν ὅλοι αὐτοί πού ἦταν στήν Ἀσία-ἀνάμεσά τους κι ὁ Φύγελλος κι ὁ Ἑρμογένης. Ὁ Κύριος ἄς δείξει τό ἔλεός του στήν οἰκογένεια τοῦ Ὀνησιφόρου, πού μέ ἀνακούφισε πολλές φορές καί δεν ντράπηκε για τή φυλάκισή μου, ἀλλά ἤρθε στή Ῥώμη, μέ ἀναζήτησε μέ πολλή ἐπιμονή καί μέ βρῆκε. Ἄς δώσει ὁ Κύριος νά βρεῖ ἔλεος ἀπό τόν Θεό ἐκείνη τήν ἡμέρα! Καί πόσες ὑπηρεσίες μοῦ πρόσφερε στήν Ἐφεσο, ἐσύ τό ξέρεις καλύτερα.

27-12, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ´

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα, **6:8-15, 7:1-5, 47-60.**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης
 Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ
 Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον
 ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον
 ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα
 βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν
 καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες
 συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε
 μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται
 ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ
 νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ
 Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ
 ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν
 ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ ἅρα
 ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες,
 ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ
 ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν,
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς
 συγγενίας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω». Τότε
 ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν. Κάκειθεν
 μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν
 γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ
 κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομῶν δὲ
 ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἄλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις
 ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· «Ὁ οὐρανός μοι
 θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον
 οἰκοδομήσετε μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς
 μου; Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;» Σκληροτράχηλοι
 καὶ ἀπερίμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Πνεύματι
 τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν
 προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς
 προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν
 ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγέννησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν
 νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες
 δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς
 ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου,
 ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα
 ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς
 ἀνεωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ
 ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν

καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὸς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Μετάφραση

8 Ὁ Στέφανος, γεμάτος πίστιν καὶ δύναμιν, ἔκανε τέρατα καὶ θαύματα μεγάλα μεταξύ τοῦ λαοῦ. 9 Μερικοὶ ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ποὺ ἐλέγετο τῶν Λιβερτίνων καὶ τῶν Κυρηναίων καὶ τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ ἀπὸ τοὺς καταγομένους ἀπὸ τὴν Κιλικίαν καὶ Ἀσίαν, ἐσηκώθησαν καὶ συζητοῦσαν μὲ τὸν Στέφανον, 10 ἀλλὰ δὲν μπορούσαν νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐμιλοῦσε. 11 Τότε ἔβαλαν κρυφὰ ἀνθρώπους νὰ ποῦν, «Τὸν ἀκούσαμε νὰ λέγη λόγια βλάσφημα κατὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ». 12 Καὶ ξεσήκωσαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, ὤρμησαν ἐπάνω του καὶ τὸν ἄρπαξαν βιαίως καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸ συνέδριον. 13 Παρουσίασαν καὶ ψευδομάρτυρας, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον, «Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν παύει νὰ λέγη λόγια βλάσφημα κατὰ τοῦ ἀγίου αὐτοῦ τόπου καὶ κατὰ τοῦ νόμου. 14 Διότι τὸν ἔχομεν ἀκούσει νὰ λέγη ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος θὰ καταστρέψῃ τὸν τόπον αὐτὸν καὶ θὰ ἀλλάξῃ τὰ ἔθιμα ποὺ μᾶς παρέδωκε ὁ Μωϋσῆς». 15 Καὶ ὅλοι ποὺ ἐκάθοντο εἰς τὸ συνέδριον προσήλωσαν εἰς αὐτὸν τὰ βλέμματα καὶ εἶδαν τὸ πρόσωπόν του νὰ εἶναι σὰν πρόσωπο ἀγγέλου. 1 Εἶπε τότε ὁ ἀρχιερεὺς, «Ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα;». 2 Ὁ Στέφανος εἶπε, «Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ ἔνδοξος Θεὸς ἐφανερώθηκε εἰς τὸν πατέρα μας Ἀβραάμ, ὅταν ἦτο εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὶς κατοικίῃσιν εἰς τὴν Χαρράν, καὶ τοῦ εἶπε, 3 Φύγε ἀπὸ τὴν χώραν σου καὶ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς σου καὶ ἔλα εἰς τὴν χώραν ποὺ θὰ σοῦ δείξω. 4 Τότε ἔφυγε ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Χαλδαίων καὶ κατώκησε εἰς τὴν Χαρράν. Ἀπὸ ἐκεῖ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατέρα του, ὁ Θεὸς τὸν ἔφερε νὰ κατοικίῃσιν εἰς τὴν χώραν αὐτήν, εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς τώρα κατοικεῖτε. 5 Δὲν τοῦ ἔδωκε ὅμως κληρονομίαν εἰς αὐτήν οὔτε ἓνα βῆμα, ἀλλὰ ὑποσχέθηκε νὰ τὴν δώσῃ ὡς ἰδιοκτησίαν εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς ἀπογόνους του ὕστερα ἀπὸ αὐτόν, ἂν καὶ δὲν εἶχε παιδί. 47 Ἀλλ’ ὁ Σολομὼν ἦτο ἐκεῖνος ποὺ τοῦ οἰκοδόμησε οἶκον. 48 Ὁ Ὑψιστος ὅμως δὲν κατοικεῖ εἰς

χειροποιήτους ναούς, 49 καθώς ὁ προφήτης λέγει: Ὁ οὐρανὸς εἶναι ὁ θρόνος μου, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδιῶν μου. Τί εἶδους οἶκον θὰ μοῦ οἰκοδομήσετε, λέγει ὁ Κύριος, ἡ ποιὸς εἶναι ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μου; 50 Τὸ χέρι μου δὲν τὰ ἐδημιούργησε ὅλα αὐτά; 51 Σκληροτράχηλοι, μὲ ἀπερίτμητη καρδιὰ καὶ αὐτιά, σεῖς πάντοτε ἀντιτίθεστε πρὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅπως οἱ πρόγονοί σας ἔτσι καὶ σεῖς. 52 Ποιόν ἀπὸ τοὺς προφήτας δὲν κατεδίωξαν οἱ πρόγονοί σας; Ἐσκότωσαν ἐκείνους ποὺ ἐπροφήτευσαν τὸν ἐρχομὸν τοῦ Δικαίου, καὶ τώρα ἐγίνατε σεῖς προδόται του καὶ φονηάδες του· 53 σεῖς ποὺ ἐπήρατε τὸν νόμον εἰς ἐντολάς, ποὺ ἐδόθησαν δι' ἀγγέλων, καὶ ὅμως δὲν τὸ ἐφυλάξατε. 54 Ἐνῶ ἄκουαν αὐτά, ὠργίσθησαν καὶ ἔτριζαν τὰ δόντια τους ἐναντίον του. 55 Ἀλλ' ὁ Στέφανος γεμάτος Πνεῦμα Ἅγιον προσήλωσε τὸ βλέμμα του εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ στέκεται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, 56 καὶ εἶπε, «Βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἀνοικτοὺς καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ στέκεται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ». 57 Αὐτοὶ ἐφώναξαν μὲ δυνατὴν φωνήν, ἐβούλωσαν τὰ αὐτιά τους καὶ ὤρμησαν ὅλοι μαζὶ ἐπάνω του, 58 καὶ ἀφοῦ τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, τὸν ἐλιθοβολοῦσαν. Οἱ μάρτυρες ἔβαζαν τὰ ἐνδύματά τους κοντὰ στὰ πόδια κάποιου νέου, ποὺ ὠνομάζετο Σαῦλος 59 καὶ λιθοβολοῦσαν τὸν Στέφανον, ὁ ὁποῖος ἐπεκαλεῖτο καὶ ἔλεγε, «Κύριε Ἰησοῦ, δέξου τὸ πνεῦμα μου». 60 Ἀφοῦ δὲ ἐγονάτισε ἐφώναξε μὲ φωνὴν δυνατὴν, «Κύριε, μὴ λογαριάσης εἰς αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆν».

11-1, Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς,

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέν ἡμῖν;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου, **Κεφ. 13: 7-16.**

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν,... **ΒΛ'ΕΠΕ 30-1.**

17-1 (βλέπε 6-12)

18-1, (Ἐβρ. ΙΓ' 7-16). Προκείμενον Ἦχος δ' Ὑμνος Τριῶν Παίδων

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πάσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, ... **(βλέπε 30-1)**

20-1, Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **4:6-15**
 Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπών, ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ... **ΒΛ'ΕΠΕ**
ΙΕ' ΚΥΡΙΑΚ'Η.

25-1, (βλέπε 13-11).

27-1, (βλέπε 13-11).

1-2, Προκείμενον. Ἦχος δ',

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **Κεφ.**
8:28-39

Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὖς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὖς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὖς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐκί καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεῖς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Ἀλλ' ἐν τούτοις πάσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἕτερα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, γνωρίζουμε ὅτι για ὅσους ἀγαποῦν τὸν Θεό, ὅλα ἀποβαίνουν γιὰ τὸ καλὸ τους, γι αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἐπειδὴ ἔχουν καλὴ πρόθεση, ἔχουν κληθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό· διότι ὁ Θεὸς αὐτούς πού προγνώριζε ὅτι θὰ ἀνταποκριθοῦν στήν κλήση, αὐτούς καὶ προόρισε, νὰ γίνουν ὅμοιοι μέ τὴν εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ του, γιὰ νὰ εἶναι αὐτὸς πρῶτος μεταξύ πολλῶν ἀδελφῶν· καὶ αὐτούς

πού προόρισε, αυτούς καί κάλεσε, καί αυτούς πού κάλεσε, αυτούς καί δικαίωσε, καί αυτούς πού δικαίωσε, αυτούς καί δόξασε. Τί λοιπόν θά πούμε γι αυτά; Ἐάν ὁ Θεός εἶναι μαζί μας, ποιός εἶναι ἐναντίον μας; Αὐτός πού δέν λυπήθηκε τόν ἴδιο τόν Υἱό του, ἀλλά τόν παρέδωσε γιά χάρη ὅλων μας, πῶς δέν θά μᾶς χαρίσει μαζί του τά πάντα; Ποιός θά κτηγορήσει τούς ἐκλεκτούς τοῦ Θεοῦ; ὁ Θεός τούς δικαιώνει· Ποιός θά τούς καταδικάσει; Ὁ Χριστός εἶναι πού πέθανε καί μάλιστα ἀναστήθηκε, ὁ ὁποῖος καί βρίσκεται στά δεξιά τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καί μεσίτεύει γιά μᾶς. Ποιός θά μᾶς χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ; Θλίψη ἢ στενοχώρια ἢ διωγμός ἢ πείνα ἢ γυμνότητα ἢ κίνδυνος ἢ ξίφος; Ὅπως εἶναι γραμμένο ὅτι γιά χάρη σου πεθαίνουμε κάθε μέρα· Θεωρούμαστε ὡς πρόβατα γιά σφαγή. Ἀλλά παρ' ὅλα αὐτά βγαίνουμε νικητές μέ τή δύναμη αὐτοῦ ὁ ὁποῖος μᾶς ἀγάπησε (ὁ Χριστός). Διότι εἶμαι πεπεισμένος (σίγουρος) ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωή οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχές

10-2: βλέπε 26-10

24-2, Μνήμη τῆς πρώτης καὶ δευτέρας εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς' [Ψαλμός 63]

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα, **Κεφ. 4:6-15.**

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι, ...**(βλέπε Κυριακῆς ΙΕ' ἐβδομάδος).**

9-3, Προκείμενον. Ἦχος γ'

Στίχ. Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκτέλειπεν ὄσιοις.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου, **Κεφ. 12: 1-10**

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ

ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἷον ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἔχοντας τόσο μεγάλο νέφος Μαρτύρων πού μᾶς περιβάλλει, ἀφοῦ ἀποθέσουμε κάθε βῆμα βιωτικό, καὶ τὴν ἁμαρτία πού παρασύρει εὐκόλα, μὲ ὑπομονή ἅς τρέχουμε τὸν ἀγῶνα πού προβάλλει μπροστά μας, ἔχοντας στραμμένο τὸ βλέμμα μας στὸν Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι ἀρχηγός τῆς πίστεως καὶ μᾶς τελειοποιεῖ σ' αὐτήν, ὁ ὁποῖος γιὰ τὴν χαρὰ πού ἔβλεπε μπροστά του, ὑπέμεινε Σταυρό, καὶ ἀφοῦ περιφρόνησε τὴν ἀτίμωση ἀπὸ τοὺς σταυρωτὲς του, κάθισε στὰ δεξιά τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ. Ἀναλογισθεῖτε λοιπὸν αὐτὸν πού ὑπέφερε τέτοια ἀντίδραση ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπέναντί του, γιὰ νὰ μὴν ἀποκάμετε καὶ παραλύσετε ψυχικά. Ἀκόμη δὲν ἀντισταθήκατε μέχρι αἵματος ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ λησμονήσατε τὴν παρακίνηση τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται πρὸς ἐσᾶς ὡς παιδιὰ του λέγοντας· υἱέ μου, μὴν παραμελεῖς τὴν παιδαγωγία τοῦ Κυρίου οὔτε νὰ παραλύεις ὅταν ἐλέγχεσαι ἀπ' αὐτόν. Διότι ὁ Κύριος παιδαγωγεῖ, ὅποιον ἀγαπᾷ, καὶ μαστιγώνει κάθε ἕναν πού παραδέχεται ὡς υἱό του. Ἐάν ὑπομένετε τὴν παιδαγωγία του, ὁ Θεός σᾶς συμπεριφέρεται ὡς παιδιὰ του· διότι ποιὸς υἱὸς ὑπάρχει, πού δὲν τὸν παιδαγωγεῖ ὁ πατέρας του; Ἐάν ὅμως εἴσθε χωρὶς διαπαιδαγώγηση, στήν ὁποία ὑπῆρξαν ὅλοι συμμέτοχοι, ἄρα εἴσθε νόθοι καὶ ὄχι υἱοί. Ἐπειτα τοὺς μὲν σαρκικούς πατέρες μας τοὺς εἶχαμε παιδαγωγούς καὶ τοὺς σεβόμασταν· πολὺ περισσότερο δὲν θὰ ὑποταγοῦμε στὸν Πατέρα τῶν πνευμάτων (τῶν Ἀγγέλων), γιὰ νὰ ζήσουμε; Διότι ἐκεῖνοι μὲν γιὰ λίγο καιρὸ μᾶς παιδαγωγοῦσαν ὅπως οἱ ἴδιοι νόμιζαν· Ὁ Θεός ὅμως μᾶς παιδαγωγεῖ γιὰ τὸ συμφέρον μας, γιὰ νὰ γίνουμε μέτοχοι τῆς ἀγιότητάς του.

23-4, Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα, **(Πράξ. ιβ' 1-11).**

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστὸν ἔστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχῇ δὲ ἦν ἐκτενῆς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσει δις, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἴκῳ· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περιζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. ἐποίησε δὲ οὕτω. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοὺ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἔστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Μετάφραση

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, ἄπλωσε ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλιάς τὰ χέρια, γιὰ νὰ κακοποιήσει κάποια ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ θανάτωσε τὸν Ἰάκωβο τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰωάννη μέ ξίφος. Καὶ βλέποντας ὅτι εἶναι ἀρεστὸ στοὺς Ἰουδαίους, ἀποφάσισε ἐπὶ πλέον, νὰ συλλάβει καὶ τὸν Πέτρο· καὶ ἦταν ἡμέρες τοῦ Πάσχα· καὶ ἀφοῦ τὸν συνέλαβε, τὸν ἔβαλε σὲ φυλακὴ παραδίδοντάς τον σὲ τέσσερεις τετράδες στρατιωτῶν, νὰ τὸν φρουροῦν, θέλοντας μετὰ τὸ Πάσχα νὰ τὸν παρουσιάσει στό λαό, γιὰ νὰ τὸν δικάσει. Καὶ ὁ Πέτρος λοιπὸν φρουροῦνταν στὴ φυλακῇ·

ἀλλά γινόταν ἔντονη προσευχή ἀπό τήν Ἐκκλησία πρὸς τὸ Θεό, γι' αὐτόν. Καί ὅταν ἐπρόκειτο, νά τόν βγάλει, καί νά τόν παρουσιάσει ὁ Ἡρώδης, τῆ νύχτα εκείνη ὁ Πέτρος κοιμῶταν μεταξύ δύο στρατιωτῶν δεμένος μέ δύο ἀλυσίδες, καί φύλακες μπροστά στή θύρα φρουροῦσαν τή φυλακή. Καί νά, Ἄγγελος Κυρίου παρουσιάσθηκε, καί φῶς ἔλαμψε μέσα στό οἶκμα· καί ἀφοῦ χτύπησε τήν πλευρά τοῦ Πέτρου, τόν ἐξύπνησε λέγοντας· Σήκω γρήγορα. Καί ἔπασαν οἱ ἀλυσίδες ἀπό τά χέρια του. Καί εἶπε σ' αὐτόν ὁ Ἄγγελος· Ντύσου καί βάλε τά σανδάλιά σου. Καί ἔκανε ἔτσι. Καί τοῦ λέγει· Βάλε τό ἱμάτιό σου (τό ἐπανωφόρι σου) καί ἀκολουθήσέ με. Καί ἀφοῦ ἐβγήκε, τόν ἀκολουθοῦσε, καί δέν γνώριζε, ὅτι εἶναι ἀληθινό, αὐτό πού συνέβαινε μέ τόν Ἄγγελο, ἀλλά νόμιζε ὅτι βλέπει ὄραμα. Καί ἀφοῦ πέρασαν τήν πρώτη σκοπιά καί τή δεύτερη, ἦλθαν στή σιδερένια πύλη, πού ἔβγαζε στήν πόλη, ἡ ὁποία ἀνοίχθηκε μόνη σ' αὐτούς, καί ἀφοῦ βγήκαν προχώρησαν ἕνα στενό, καί ἀμέσως ἔφυγε ὁ Ἄγγελος ἀπό μπροστά του. Καί ὁ Πέτρος ἀφοῦ συνῆλθε εἶπε· Τώρα κατάλαβα ἀληθινά, ὅτι ἔστειλε ὁ Κύριος τόν Ἄγγελό του καί μέ ἄρπαξε ἀπό τά χέρια τοῦ Ἡρώδη καί ἀπό κάθε κακό, πού προσδοκοῦσε (περίμενε νά μοῦ κάνει) ὁ λαός τῶν Ἰουδαίων.

25-4, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ' [Ψαλμός 18]

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Ἀ' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα, **Κεφ. 5:6-14.**
 Ἀδελφοί, ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν, νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρούμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ. Ὡ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δέ Θεός πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει· αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Μετάφραση

6 Ταπεινωθήτε λοιπὸν κάτω ἀπὸ τὸ δυνατὸ χέρι τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ σὰς ἀνουψώσῃ εἰς τὸν κατάλληλον καιρὸν. 7 Ὅλην τὴν μέριμνάν σας ἀναθέσατε εἰς αὐτόν, διότι αὐτὸς ἐνδιαφέρεται γιὰ σὰς. Νὰ εἴσθε ἐγκρατεῖς, νὰ εἴσθε ἄγρυπνοι· 8 ὁ ἀντίδικός σας ὁ διάβολος σὰν λέων ποὺ ὠρύεται, τριγυρίζει διὰ νὰ βρῆ κάποιον νὰ τὸν καταπιῆ. 9 Ἀνισταθῆτε εἰς αὐτόν, στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ ἴδια παθήματα συμβαίνουν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. 10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ ὁποῖος σὰς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰωνίαν δόξαν του ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, αὐτὸς, ἀφοῦ ὑποφέρετε ὀλίγον, θὰ σὰς καταρτίσῃ, θὰ σὰς στηρίξῃ, θὰ σὰς ἐνδυναμώσῃ, θὰ σὰς θεμελιώσῃ. 11 Εἰς αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. 12 Διὰ τοῦ Σιλουανοῦ, τὸν ὁποῖον θεωρῶ πιστὸν ἀδελφόν, σὰς ἔγραψα τὴν σύντομη αὐτὴν ἐπιστολήν, διὰ νὰ σὰς ἐνθαρρύνω καὶ νὰ σὰς βεβαιώσω ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν σταθῆτε. 13 Σὰς χαιρετᾷ ἡ ἐν Βαβυλῶνι, ἡ ὁποία ἐξελέγη ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅπως καὶ σεῖς, καὶ ὁ Μάρκος ὁ υἱός μου. 14 Χαιρετήστε ἀλλήλους μὲ φίλημα ἀγάπης. Εἰρήνη νὰ εἶναι εἰς ὅλους ἐσὰς ποὺ εἴσθε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

2-5, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ,

Στίχος: Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχος: Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσαν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου, **Κεφ. 13: 7-16.**

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, ... **(βλέπε 30-1)**

8-5, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ (Καθολικ. Α' Ἰωάνν. α' 1-7). Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ',

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν)· ὃ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν

ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκοτεινῷ περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Μετάφραση

Αὐτό πού ὑπῆρχε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ (ἀπὸ τῆ δημιουργία τοῦ κόσμου), αὐτό πού ἀκούσαμε, αὐτό πού εἶδαμε μέ τὰ μάτια μας, αὐτό πού παρατηρήσαμε καλά κι ἐψηλάφησαν τὰ χέρια μας, θέλω νά πῶ γιά τόν ἐνυπόστατο (προσωπικό) Λόγο τῆς ζωῆς (πού ἔχει μέσα του καὶ μεταδίδει ζωή)· καί ἡ ζωὴ φανερώθηκε, καί τὴν εἶδαμε καὶ καταθέτουμε τὴ μαρτυρία μας γι' αὐτήν, καί σᾶς τὴν ἀναγγέλλουμε τὴ ζωὴ τὴν αἰώνια, ἡ ὁποία ὑπῆρχε προαιώνια κοντὰ στόν Πατέρα, καί φανερώθηκε σ' ἐμᾶς· αὐτό πού εἶδαμε καὶ ἀκούσαμε σᾶς ἀναγγέλλουμε, γιά νά ἔχετε κι ἐσεῖς κοινωνία (στενὸ σύνδεσμο) μαζί μας· Καί ἡ κοινωνία μ' ἐμᾶς εἶναι κοινωνία μέ τόν Πατέρα καί μέ τόν Υἱό του τόν Ἰησοῦ Χριστό. Καί σᾶς τὰ γράφουμε αὐτά, γιά νά εἶναι ἡ χαρά μας ὀλοκληρωμένη. Καί αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπόσχεση, πού ἀκούσαμε ἀπ' αὐτόν καί τὴν ἀναγγέλλουμε σ' ἐσᾶς, ὅτι ὁ Θεός εἶναι φῶς καὶ δέν ὑπάρχει σ' αὐτόν καθόλου σκοτάδι. Ἐὰν ποῦμε ὅτι ἔχουμε κοινωνία μαζί του καὶ περιπατοῦμε στό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας, λέμε ψέματα καὶ δέν ἔχουμε τὴν ἀλήθεια· ἐὰν ὅμως περιπατοῦμε μέσα στό φῶς, ὅπως αὐτός βρίσκεται μέσα στό φῶς, ἔχουμε κοινωνία μεταξύ μας, καί τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ του μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία.

21-5, Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ' [Ψαλμός 18].

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. .

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα, **Κεφ. 26: 1, 12-20.**

Ἐν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο· Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί

με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἔθνων, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτῶν εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεὺ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Μετάφραση

Ἐκείνες τίς ἡμέρες ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλιάς εἶπε στὸν Παῦλο· σοῦ ἐπιτρέπεται, νά μιλήσεις γιὰ τὸν ἑαυτό σου. Τότε ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ἄπλωσε τὸ χέρι του, ἄρχισε νά ἀπολογεῖται. Ἐνῶ κατεδίωκα τοὺς χριστιανούς, καὶ πήγαινα στὴ Δαμασκὸ μέ ἐξουσία καὶ ἄδεια ἐκ μέρους τῶν ἀρχιερέων, κατὰ τὸ μεσημέρι εἶδα, βασιλιά, στὸ δρόμο φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πῶς δυνατό ἀπὸ τὴ λάμπροτητα τοῦ ἡλίου, τὸ ὁποῖο μέ περικύκλωσε μέ τὴ λάμψη του, καθὼς καὶ αὐτοὺς πού συνταξίδευαν μαζί μου. Καὶ ἐνῶ πέσαμε ὅλοι μας στὴ γῆ, ἄκουσα φωνή, πού μοῦ μιλοῦσε καὶ ἔλεγε στὴν Ἑβραϊκὴ διάλεκτο· Σαούλ, Σαούλ, γιατί μέ καταδιώκεις; Εἶναι σκληρό γιὰ σένα, νά κλωτσοῦς στά καρφιά. κι ἐγὼ εἶπα· Ποιός εἶσαι, Κύριε; κι ἐκεῖνος εἶπε· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖο ἐσύ καταδιώκεις. Ἀλλὰ σήκω καὶ στάσου στὰ πόδια σου· διότι γι' αὐτό σοῦ ἐμφανίσθηκα, γιὰ νά σέ καταστήσω ὑπηρέτη καὶ μάρτυρα, γιὰ ὅσα εἶδες, καὶ γιὰ ὅσα θά δεῖς μελλοντικά, ὅταν θά σοῦ ἐμφανίζομαι. Καὶ θά σέ λυτρῶνω ἀπὸ τὸ λαὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ τὰ ἔθνη, στοὺς ὁποίους ἐγὼ σέ ἀποστέλλω, γιὰ νά τοὺς ἀνοίξω τὰ μάτια, γιὰ συγχώρηση ἁμαρτιῶν γιὰ νά ἐπιστρέψουν ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ Σατανᾶ στὸ Θεό, γιὰ νά λάβουν αὐτοὶ συγχώρηση ἁμαρτιῶν καὶ κληρονομία, μαζί μέ ἐκείνους πού ἔχουν ἀγιασθεῖ μέ τὴν πίστη σ' ἐμένα. Γι' αὐτό, βασιλιά Ἀγρίππα, δὲν ἔδειξα ἀπειθία στὸ οὐράνιο ὄραμα, ἀλλὰ πρῶτα σ' αὐτοὺς πού ἦταν στὴ Δαμασκὸ καὶ στά Ἱεροσόλυμα καὶ σέ ὅλη τὴ χώρα τῆς Ἰουδαίας καὶ στά ἔθνη παραγγέλλω, νά

μετανοῦν καὶ νά ἐπιστρέφουν στό Θεό κάνοντας ἔργα ἀντάξια τῆς μετάνοιας

25-5, Μνήμη τῆς τρίτης εὐρέσεως τῆς Τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς'

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα, **Κεφ. 4:6-15.**

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι, ... **(βλέπε 11-11).**

1-7: βλέπε 1-11.

2-7: βλέπε 28-10.

5-7: βλέπε 5-12.

Κυριακή: 5-7, Προκείμενον 17ης - 1. Ἦχος βαρύς, Στίχ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

7-7: βλέπε 25-11

11-7, Προκείμενον 16ης - 9.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα. **Κεφ. 6:1-10**

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν... **(βλέπε ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ).**

20-7, (Ἰακ. ε' 10-20). Προκείμενον ἦχος α'

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Ἐκάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας τὴν ὑπομονὴν ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεὶ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω εὐθυμεῖ τις

Ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχή τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κὰν ἁμαρτίας ἢ πεπονηκῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξει, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἑνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἄδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί μου, πάρτε γιὰ παράδειγμα καρτερικότητας στίς θλίψεις τοὺς προφήτες, πού μίλησαν στό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καλοτυχίζουμε ἐκείνους πού δείχνουν ὑπομονή. Ἀκούσατε γιὰ τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰὼβ καὶ γνωρίζετε ποιο τέλος τοῦ ἐπιφύλαξε ὁ Κύριος, γιατί ὁ Κύριος εἶναι γεμάτος εὐσπλαχνία καὶ ἔλεος. Προπαντός, ἀδελφοί μου, νά μὴν ὀρκίζεστε οὔτε στὸν οὐρανὸ οὔτε στὴ γῆ οὔτε νά κάνετε κανέναν ἄλλο ὄρκο. Ἄς εἶναι το «ναὶ» σας πραγματικό ναι καὶ τὸ «ὄχι» σας πραγματικό ὄχι, γιὰ νά μὴ βρεθεῖτε κατηγορούμενοι στὴν τελικὴ κρίση. Βρίσκεται κανένας σας σέ δύσκολη θέση; Νά προσεύχεται. Εἶναι κάποιος χαρούμενος; Νά ὑμνεῖ τὸν Θεό. Εἶναι κάποιος ἀπό σὰς ἄρρωστος; Νά προσκαλέσει τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας νά προσευχηθοῦν γι’ αὐτόν καὶ νά τὸν ἀλείψουν μέ λάδι, ἐπικαλούμενοι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ προσευχὴ πού γίνεται μέ πίστη θά σώσει τὸν ἄρρωστο· ὁ Κύριος θά τὸν κάνει καλά. Κι ἂν ἔχει κάνει ἁμαρτίες, θά τοῦ τίς συγχωρήσει. Νά ἐξομολογεῖστε τίς ἁμαρτίες σας ὁ ἕνας στὸν ἄλλο καὶ νά προσεύχεστε ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο, γιὰ νά θεραπευτεῖτε. Ἡ παράκληση τοῦ δικαίου ἔχει μεγάλη δύναμη καὶ ἀποτελεσματικότητα. Ὁ Ἡλίας ἦταν ἄνθρωπος σάν κι ἐμᾶς καὶ προσευχήθηκε νά μὴν βρέξει, καὶ δέν ἔβρεξε πάνω στὴ γῆ τρία χρόνια καὶ ἕξι μῆνες. Καὶ προσευχήθηκε ξανά, κι ὁ οὐρανὸς ἔδωσε βροχή, καὶ βλάστησε ἡ γῆ τὸν σπόρο πού εἶχε μέσα της. Ἀδελφοί μου, ἂν κάποιος ἀπό σὰς ξεστρατίσει ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καὶ κάποιος ἄλλος τὸν ἐπαναφέρει, πρέπει νά ξέρει ὅτι αὐτός πού ἐπανεφέρε ἕναν ἁμαρτωλό ἀπὸ τὸν πλανημένο δρόμο του,

θά σώσει μια ψυχή από τόν θάνατο καί θά τήν ἀπαλλάξει ἀπό πλῆθος ἀμαρτίες.

25-7: βλέπε 9-12

26-7 : βλέπε 25-11

27-7 : βλέπε 26-10

23-8: βλέπε 15-8

31-8: βλέπε: 28-10

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ στην Θεία Λειτουργία στις εξης εορτές:
Σάββατον του Λαζάρου, ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΠΕΜΠΤΗι
(πρωῖ), ΤΩι ΑΓΙΩι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩι ΣΑΒΒΑΤΩι (πρωῖ), 8-9,
24-12, 5-1

Σάββατον του Λαζάρου,

Ἐπίστολος, Προκείμενον ἤχος γ΄, Κύριος φωτισμός μου καί σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **(Κεφ. ΙΒ΄ 28 -29, ΙΓ΄,1-8)**

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι΄ ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκων. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους δε καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ οὐδ΄ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, [καὶ] οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμείσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἀφοῦ (μέ τὴν πίστη στὸν Χριστό) παραλάβαμε Βασιλεία ἀσάλευτη, ἃς ἀποδίδουμε εὐχαριστία, καὶ μέ αὐτὴν ἃς λατρεύουμε τὸν Θεό, ὅπως τοῦ ἀρέσει, μέ σεβασμό καὶ εὐλάβεια, γιατί ὁ Θεός μας εἶναι φωτιά πού κατακαίει τοὺς ἀσεβεῖς. Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἃς εἶναι μόνιμη, μὴ λησμονεῖτε τὴ φιλοξενία· Διότι μέ αὐτὴν κάποιοι, χωρὶς νά τό

καταλάβουν, φιλοξένησαν Ἀγγέλους (ὅπως ὁ Ἀβραάμ). Νά θυμᾶσθε τοὺς φυλακισμένους, σάν νά εἴσθε δεμένοι μαζί τους, τοὺς ταλαιπωρουμένους, ἐπειδὴ καὶ σεῖς βρίσκεσθε μέσα σέ σῶμα (καί κινδυνεύετε τό ἴδιο μέ αὐτούς). Ἐάν εἶναι τίμιος ὁ γάμος σέ ὅλα καί τό συζυγικό κρεβάτι ἀμόλυντο· Τούς πόρνους ὅμως καί τοὺς μοιχοὺς θά τοὺς κρίνει (θά τοὺς καταδικάσει) ὁ Θεός. Ἡ διάθεσή σας νά μὴν εἶναι φιλάργυρη, καί νά ἀρκεῖσθε σ' αὐτά, πού ὑπάρχουν πρὸς τό παρόν· Γιατί ὁ ἴδιος ὁ Θεός εἶπε· Δέν θά σέ ἀφήσω οὔτε θά σέ ἐγκαταλείψω· Ὡστε ἔχοντας θάρρος νά λέμε· Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου καί δέ θά φοβηθῶ· τί θά μοῦ κάνει ὅποιοσδήποτε ἄνθρωπος; Νά θυμᾶσθε τοὺς προΐσταμένους σας (τοὺς διδασκάλους), οἱ ὁποῖοι σᾶς δίδαξαν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, καί ἀναλογιζόμενοι τό τέλος τῆς ζωῆς τους μιμεῖσθε τήν πίστη τους. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός παραμένει ὁ ἴδιος χθές καί σήμερα καί στοὺς αἰῶνες.

ΤΗΙ ΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ (πρωῖ)...*Ἀπόστολον, Προκείμενον Ἦχος βαρῦς*

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (**Κέφ. ΙΑ', 23-32**)

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτί, ἣ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε, τούτο μου ἐστί τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον, τούτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων. Τούτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι. τούτο ποιεῖτε, Ὅσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τούτον, καὶ τὸ ποτήριον τούτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε, ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τούτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἐνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοὶ, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβα ἀπὸ τὸν Κύριο, αὐτὸ τὸ ὁποῖο καὶ σὰς παρέδωσα, ὅτι δηλαδὴ ὁ Κύριός μας ὁ Ἰησοῦς τὴν νύχτα κατὰ τὴν ὁποία παραδιδόταν, ἔλαβε ἄρτο, καὶ ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Πατέρα, τὸν τεμάχισε καὶ εἶπε. Πάρετε νὰ φάτε, αὐτὸ εἶναι τὸ σῶμα μου, τὸ ὁποῖο κόβεται γιὰ σὰς, αὐτὸ νὰ κάνετε γιὰ νὰ μὲ θυμᾶσθε. Ἐπίσης καὶ τὸ ποτήριο μετὰ τὸ δεῖπνο λέγοντας· τὸ περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ ποτηρίου εἶναι ἡ κανούρια διαθήκη (συμφωνία) ποῦ ἀπιβεβαιώνεται μὲ τὸ δικό μου αἷμα· Αὐτὸ νὰ κάνετε, ὅσες φορές πίνετε, γιὰ νὰ μὲ θυμᾶσθε. Διότι ὅσες φορές θὰ τρώτε τὸν ἄρτο αὐτό, καὶ θὰ πίνετε τὸ ποτήριο αὐτό, θὰ ὁμολογεῖτε καὶ θὰ κηρύττετε τὸ θάνατο τοῦ Κυρίου, ἕως ὅτου θὰ ἔλθει. Λοιπὸν, ὅποιος τρώγει τὸν ἄρτο αὐτό, καὶ πίνει τὸ ποτήριο τοῦ Κυρίου ἀνάξια, θὰ εἶναι ἔνοχος γιὰ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου. Ἄς ὑποβάλλει λοιπὸν κάθε ἄνθρωπος τὸν ἑαυτό του σὲ αὐστηρὴ δοκιμασία καὶ προετοιμασία, καὶ ἔπειτα νὰ τρώγει ἀπὸ τὸν ἄρτο, καὶ νὰ πίνει ἀπὸ τὸ ποτήριο. Διότι ὅποιος τρώγει καὶ πίνει ἀνάξια, καταδίκη γιὰ τὸν ἑαυτό του τρώγει καὶ πίνει, ἐπειδὴ δὲν ξεχωρίζει τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τὰ κοινὰ πράγματα. Γι' αὐτό, ἐπειδὴ πολλοὶ κοινωνοῦν ἀνάξια, ὑπάρχουν ἀνάμεσά σας πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ ἄρκετοὶ πεθαίνουν. Διότι ἂν καταδικάζαμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, δὲν θὰ κρινόμασταν. Καὶ ὅταν κρινόμαστε, παιδευόμαστε ἀπὸ τὸν Κύριο ἐδῶ, γιὰ νὰ μὴ καταδικασθοῦμε μαζί μὲ τὸν κόσμον αἰώνια.

ΤΩΙ ΑΓΙΩΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ (πρωῖ),

Προκείμενον Ἦχος πλ. α'

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα, **(Κεφ. ζ', 3-11)**

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ,

πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῷ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, ὅσοι βαπτισθήκαμε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, συμμετέχουμε στό θάνατό του μέ τό βάπτισμα. Θαφτήκαμε λοιπόν μαζί του μέ τό Βάπτισμα συμμετέχοντας στό θάνατό του, ὥστε, ὅπως ἀναστήθηκε ὁ Χριστός ἀπό τούς νεκρούς μέ τήν ἔνδοξη δύναμη τοῦ Πατρός, ἔτσι κι ἐμεῖς (ἀναστημένοι) νά βαδίσουμε μέσα στήν καινούρια ζωή. Διότι ἂν γίναμε σύμφυτοι (ὡς δένδρα πού φυτεύθηκαν καί τράφηκαν μαζί) μέ τό Χριστό μέ τό Βάπτισμα, πού εἶναι ὁμοίωμα τοῦ θανάτου του, ὅπωςδήποτε θά γίνουμε συμμετοχοί καί στήν Ἀνάστασή του. Μέ τήν προϋπόθεση ὅτι θά ἀναγνωρίζουμε, ὅτι ὁ παλαιός καί φθαρμένος ἄνθρωπος μέσα μας σταυρώθηκε μαζί μέ τό Χριστό στό Βάπτισμα, γιά νά ἀδρανοποιηθεῖ ὡς νεκρό τό σῶμα τό ὑποδουλωμένο στήν ἁμαρτία, γιά νά μήν εἴμαστε πλέον δούλοι στήν ἁμαρτία. Διότι ὁ πεθαμένος εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπό τή δουλεία τῆς ἁμαρτίας. Ἐάν λοιπόν πεθάνουμε μαζί μέ τό Χριστό, πιστεύουμε ὅτι καί θά ζή-σομε μαζί του, διότι γνωρίζουμε, ὅτι ὁ Χριστός ἀφοῦ ἀναστήθηκε ἀπό τούς νεκρούς, δέν πεθαίνει πλέον. Ὁ θάνατος δέν ἔχει ἐξουσία ἐπάνω του. Διότι ὅταν πέθανε ὁ Χριστός, πέθανε, γιά νά καταλύσει τήν ἁμαρτία, καί πέθανε μιά γιά πάντα· τώρα ὅμως ζεῖ τήν ἀναστημένη ζωή, γιά νά δοξάζει τό Θεό (μέ τή μετάδοση τῆς αἰώνιας ζωῆς στους ἀνθρώπους). Ἔτσι κι ἐσεῖς νά θεωρεῖτε τούς ἑαυτοὺς σας, ὅτι εἴσθε νεκροί γιά τήν ἁμαρτία, ζωντανοί ὅμως γιά τό Θεό, ἐνωμένοι μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν Κύριό μας.

8-9, βλέπε 15-8,

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.

Κύριος εἶπε πρὸς με, Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἰτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (**Κεφ. 1, 1-14 & 2, 1-3**)

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν Ὁς ὦν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων Ὑἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγη τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν υἱόν Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε Ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρῦνῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοῆ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Μετάφραση

Πολλές φορές καί μέ πολλοὺς τρόπους παλαιότερα μίλησε ὁ Θεός στοὺς πατέρες μας μέ τούς Προφήτες, τώρα ὁμως, στίς τελευταῖες αὐτές ἡμέρες, μάς μίλησε μέ τόν Υἱό του, τόν ὁποῖο

ὄρισε κληρονόμο ὅλων, καί δι' αὐτοῦ ἔκαμε ὅλα ὅσα ἔγιναν μέσα στούς αἰῶνες. Ὁ ὁποῖος ἐνώ ἦταν λαμπρή ἀκτινοβολία τῆς δόξας καί ἀποτύπωμα τῆς οὐσίας τοῦ Πατρός, καί κυβερνοῦσε τά πάντα μέ τόν παντοδύναμο λόγο του, καί ἔκανε καθαρισμό τῶν ἁμαρτιῶν μας μέ τόν ἑαυτό του, κάθισε στά δεξιά τοῦ θρόνου τῆς μεγαλῶ σῦνης τοῦ Θεοῦ στόν οὐρανό. Καί ἀναδείχθηκε τόσο ἀνώτερος ἀπό τούς Ἀγγέλους, ὅσο διαφορετικώτερο ἀπ' αὐτούς ὄνομα κληρονόμησε. Διότι σέ ποιόν ἀπό τούς Ἀγγέλους εἶπε ποτέ (ὁ Θεός): Ἐσύ εἶσαι Υἱός μου, ἐγώ σέ γέννησα σήμερα (προαιώνια); καί πάλι Ἐγώ θά εἶμαι Πατέρας του καί αὐτός θά εἶναι Υἱός μου. Ὅταν λοιπόν πάλι θά παρουσιάσει τόν Πρωτότοκο στήν οἰκουμένη, λέγει Ἄς τόν προσκυνήσουν ὅλοι οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Καί γιά τούς Ἀγγέλους βέβαια λέγει Ἀὐτός εἶναι πού κάνει τούς Ἀγγέλους του νά εἶναι πνεύματα καί τούς ὑπηρέτες του πύρινη φλόγα. Πρός τόν Υἱό ὁμως λέγει Ὁ θρόνος σου, Θεέ, εἶναι αἰώνιος, ράβδος (σκῆπτρο) εὐθύτητας (δικαιοσύνης θά εἶναι) ἡ ράβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἀγαπᾶς τή δικαιοσύνη καί μισεῖς τήν ἀδικία. Γι' αὐτό σέ ἔχρισε, Χριστέ Θεέ μου, ὁ Θεός Πατέρας σου μέ τό μύρο τῆς ἀγαλλιᾶσεως (τό Χρίσμα) περισσότερο ἀπό ὅλους, ὅσοι μετεῖχαν μαζί σου σ' αὐτό (χρίσθηκαν μ' αὐτό, οἱ βασιλεῖς, οἱ ἱερεῖς, οἱ προφῆτες). Καί ἀλλοῦ λέγει Ἐσύ, Κύριε ἀπό τήν ἀρχή θεμελίω σες τή γῆ, καί ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐανοί. Αὐτοί θά καταστραφοῦν, Ἐσύ ὁμως μένεις γιά πάντα. Καί ὅλοι ὡς ἱμάτιο (ἔνδυμα) θά παλιώσουν, καί ὡς ἐπανω φόρι θά τούς τυλίξεις, καί θά ἀλλάξουν. Ἐσύ ὁμως παραμένεις ὁ ἴδιος, καί τά ἔτη σου θά εἶναι ἀτελείωτα.

Σάββατον, 24-12, Ἀπόστολος, ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαί.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **(Γ':8-12)**

Ἄδελφοί, προῖδουσα ἡ γραφή ὅτι ἐκ πίστεως δίκαιοι τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσαστο τῷ Ἀβραὰμ «ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη». Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ γέγραπται γάρ «Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά». Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι «ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται». Ὁ δὲ νόμος

οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' «ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς».

Μετάφραση

8 Καὶ ἡ γραφή, ἐπειδὴ προεῖδε ὅτι ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πίστεως δικαιώνει τοὺς ἔθνικούς, προανήγγειλε εἰς τὸν Ἀβραάμ τὸ χαρμόσουν ἄγγελμα: Διὰ σοῦ θὰ εὐλογηθοῦν ὅλα τὰ ἔθνη. 9 Ὡστε, ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἄνθρωποι πίστεως εὐλογοῦνται μαζί μὲ τὸν πιστὸν Ἀβραάμ. 10 Ὅσοι βασίζονται εἰς τὰ ἔργα τοῦ νόμου, αὐτοὶ εἶναι ὑπὸ κατάραν, διότι εἶναι γραμμένον, Καταραμένος εἶναι ὅποιος δὲν μένει σταθερῶς εἰς ὅλα τὰ γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου διὰ νὰ τὰ ἐκτελή. 11 Ὅτι δὲ διὰ τοῦ νόμου κανεῖς δὲν δικαιώνεται ἀπὸ τὸν Θεόν, εἶναι φανερόν, διότι, Ἐκεῖνος ποὺ δικαιώνεται διὰ τῆς πίστεως θὰ ζήσῃ. 12 Ὁ νόμος ὅμως δὲν στηρίζεται εἰς τὴν πίστιν, ἀλλὰ λέγει, Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐκτελέσῃ αὐτά, θὰ ζήσῃ διὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

5-1 (εκτὸς Κυριακῆς καὶ Δευτέρας τα Θεοφάνεια) Μετὰ τὸν Ὅρθρο, τὶς Ὡρες, ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου

ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον Ἦχος γ'

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου **(Κεφ. 9, 19-27)**

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω, τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω, τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω, τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι, οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν τῷ σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον. Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιᾶζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Μετάφραση

19 Ἄν καὶ εἶμαι ἐλεύθερος ἔναντι ὄλων, ὑπεδούλωσα τὸν ἑαυτὸν μου εἰς ὄλους διὰ νὰ κερδίσω τοὺς περισσοτέρους, 20 καὶ ἔγινα εἰς τοὺς Ἰουδαίους σὰν Ἰουδαῖος διὰ νὰ κερδίσω Ἰουδαίους, εἰς ἐκείνους ποὺ ἦσαν ὑπὸ τὸν νόμον, ἔγινα σὰν νὰ ἦμουν ὑπὸ τὸν νόμον διὰ νὰ κερδίσω ἐκείνους ποὺ ἦσαν ὑπὸ τὸν νόμον, 21 καὶ ἐκείνους ποὺ ἦσαν ἔξω ἀπὸ τὸν νόμον σὰν νὰ ἦμουν ἔξω ἀπὸ τὸν νόμον – ἂν καὶ δὲν εἶμαι ἔξω ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ εἶμαι μέσα εἰς τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ – διὰ νὰ κερδίσω τοὺς ἔξω ἀπὸ τὸν νόμον. 22 Εἰς τοὺς ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πίστιν ἔγινα σὰν ἀσθενῆς διὰ νὰ κερδίσω τοὺς ἀσθενεῖς, εἰς πάντας ἔγινα τὰ πάντα ὥστε μὲ κάθε τρόπον νὰ σώσω μερικούς. 23 Ὅλα αὐτὰ τὰ κάνω χάριν τοῦ εὐαγγελίου, διὰ νὰ γίνω συμμέτοχος εἰς αὐτό. 24 Δὲν ξέρετε ὅτι οἱ δρομεῖς εἰς τὸ στάδιον τρέχουν μὲν ὅλοι, ἀλλὰ ἓνας παίρνει τὸ βραβεῖον; Νὰ τρέχετε κατὰ τέτοιον τρόπον ὥστε νὰ νικήσετε. 25 Καθένας ποὺ ἀγωνίζεται ἐγκρατεύεται εἰς ὅλα. Ἐκεῖνοι μὲν διὰ νὰ πάρουν στεφάνι φθαρτόν, ἐμεῖς δὲ ἄφθαρτον. 26 Ἐγὼ τρέχω ὄχι ἄσκοπα, πυγμαχῶ ὄχι σὰν νὰ γρονθοκοπῶ τὸν ἀέρα, 27 ἀλλὰ σκληραγωγῶ τὸ σῶμά μου καὶ τὸ μεταχειρίζομαι σὰν δοῦλον ἀπὸ φόβον μήπως, ἐνῶ εἰς ἄλλους ἐκήρυξα, ἐγὼ ὁ ἴδιος θεωρηθῶ ἀποτυχών.

5-1, Σάββατον προ των Φώτων, Απόστολος (Α΄ Τιμ. Γ΄ 13-16 Δ΄ 1-5), Προκείμενον ἤχος πλ.β΄.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαί.

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα .

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιούνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζώντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλους, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλυόντων γαμῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ

ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Μετάφραση

13 διότι ὅσοι ὑπηρέτησαν καλά, ἀποκτοῦν διὰ τὸν ἑαυτὸν τους καλὴν θέσιν καὶ πολλὴν παρρησίαν εἰς τὴν πίστιν τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 14 Ἐλπίζω νὰ ἔλθω σ' ἐσὲ γρήγορα, ἀλλὰ σοὺ γράφω αὐτὰ μήπως βραδύνω, 15 διὰ νὰ ξέρης πῶς πρέπει νὰ συμπεριφέρεται κανεὶς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωντανοῦ, ὁ στῦλος καὶ τὸ στήριγμα τῆς ἀληθείας. 16 Καὶ πραγματικά, μεγάλο εἶναι τὸ μυστήριον ποὺ σεβόμεθα. Θεὸς ἐφανερώθηκε σαρκωμένος, ἐπιστοποιήθηκε διὰ τοῦ Πνεύματος, ἐμφανίσθηκε εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθηκε εἰς τὰ ἔθνη, ἔγινε πιστευτὸς εἰς τὸν κόσμον, ἀναλήφθηκε μὲ δόξαν. 1 Τὸ Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι, κατὰ τοὺς ὑστερινοὺς χρόνους, μερικοὶ θὰ ἀποστατήσουν ἀπὸ τὴν πίστιν, διότι θὰ προσέχουν εἰς πνεύματα ποὺ πλανοῦν καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμόνων, 2 διὰ τῆς ὑποκρίσεως ψευδολόγων ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν συγματομένην τὴν συνείδησίν τους· 3 ἐμποδίζουν τὸν γάμον καὶ διατάσσουν ἀποχὴν ἀπὸ τροφάς, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε διὰ νὰ τὰς δέχωνται μὲ εὐχαριστίαν οἱ πιστοὶ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν. 4 Διότι κάθε δημιούργημα τοῦ Θεοῦ εἶναι καλὸν καὶ κανένα δὲν εἶναι ἀπορρίψιμον, ὅταν λαμβάνεται μὲ εὐχαριστίαν, 5 διότι ἀγιάζεται μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν προσευχὴν.

**π. Γ. Θ. <https://www.youtube.com/user/KERMENI> ή frGe,
(βλέπε στις πληροφορίες: τα αρχεία μου -για δωρεάν
κατέβασμα-, μπλογκ, facebook)**